

Občina Ivančna Gorica
Sokolska 8
1295 Ivančna Gorica
T 01 781 21 00

Klasje

Prijetno domače. Občina Ivančna Gorica

Aktualno dogajanje v občini.
Vabljeni na internetne strani:
www.ivancna-gorica.si

Naša obzorja

Tokratna fotografija, ki je na naslovnici Klasja je nastala ob otvoritvi nove gospodarske cone Škrjanče in nam poleg te pomembne pridobitve odpira tudi pogled proti Ivančni Gorici in okolici. Če bi fotografijo podrobno interpretirali bi nam sporočila marsikaj zanimivega. Kaže nam utrip življenja v našem občinskem središču, ki kot sodobno manjše mesto nima še prav dolge zgodovine. Ima pa bogato zgodovinsko in kulturno izročilo. Razvoj zaznamuje zlasti avtocestna povezava oz. križišče prometnic.

Pogled iz te perspektive nam sporoča, da pravzaprav živimo sredi zelenega raja, do katerega moramo biti odgovorni pri našem vsakdanjem ravnanju z odpadki, kot tudi pri prostorskem in gospodarskem načrtovanju. Veliko lahko storimo sami, vsak posameznik, veliko pa je odvisno od družbe v kateri živimo. Naselje, ki se kaže na tokratni naslovnici je dom številnih staroselcev, kot tudi na novo priseljenih občanov. Tu mimo naših domov dnevno potujejo tisti, ki se vozijo na delo, tisti ki odhajajo na dopust ali počitnice, tu mimo se gibajo tudi sodobni migracijski tokovi, legalni in ilegalni. Vse to je del naših obzorij ob iztekajočem se letu 2019. Pred 25 leti smo se pripravljali na začetek delovanja nove samostojne občine. Do danes so se obzorja naše Ivančne Gorice že na široko razprostrla.

Matej Šteh, urednik

Sibox d.o.o., Ul. Canikarjeve Brigade 38, 1295 Ivančna Gorica

PRODAJA PELETOV

ODLIČNO RAZMERJE MED CENO IN KVALITETO
KRATKI DOBAVNI ROKI

041 370 370

info@prodajapeletov.si www.prodajapeletov.si

ARMEX

ČISTILNE NAPRAVE / UPORABA DEŽEVNICE
PONIKOVALNICE / LOVILCI OLJ IN MAŠČOB

RENAULT

Avtoservis Blatnik d.o.o.
Vodotučine 7
1295 Ivančna Gorica
Tel: 031 568 666

AVTOUSLUGE DRATA

Drata d.o.o.
Velike Češnjice 19a
1296 Šentvid pri Stični
T: 041 650 203

[f Drata Doo](https://www.facebook.com/DrataDoo)

Delovna jesen

Tudi letošnja jesen nam je postregla s številnimi dogodki, ki vedno znova bogatijo življenje v naši občini. Vstopili smo že v november in kmalu bomo začeli ocenjevati delo iztekajočega leta, a pred tem se še posvečamo izvajanju številnih letošnjih projektov. Jeseni običajno izvajamo asfaltna dela na različnih koncih občine. Obnovljeni odseki cest sicer ne zadostijo vsem potrebam in željam, se pa cestna infrastruktura iz leta v leto izboljšuje. Poleg nekaterih odsekov krajevnih cest je letos temeljito obnovo doživela Ljubljanska cesta v Ivančni Gorici, h koncu pa gre tudi že gradnja ceste v KS Sobrače.

Jeseni je svoje delo nadaljeval tudi Občinski svet. Ob številnih temah smo kar nekaj časa tudi tokrat posvetili vrtcem in reševanju problematike nezadostnih prostorskih kapacitet. Res je, da še vedno ne moremo vsem starejšim zagotoviti varstva njihovih malčkov, a teh je iz leta v leto manj, saj intenzivno vlagamo v nove prostore. Prepričan sem, da bodo tudi nedavni pogovori s predstavniki staršev obrodili sadove in da bomo našli še dodatne možnosti za reševanje te problematike.

Pred kratkim smo se veselili tudi dolgo pričakovanega uporabnega dovoljenja za novo Gospodarsko cono Škrjanče. Veseli me, da je ta obsežni projekt domačega podjetnika Milana Pušlarja uspešno zaključen, še bolj pa je razveseljujoče, da bodo zdaj številni investitorji lahko uresničili svoje podjetniške načrte. Vse to ima veliko pozitivnih vplivov na širšo skupnost. Takšni projekti so še potrebni in že se kažejo tudi drugje po občini.

Minuli mesec je minil tudi v znamenju 20-letnice pobratenja z občino Hirschaid. Ob obisku naših prijateljev smo ponovno obudili spomine na začetke pobratenja in na številne posameznike, ki so že pred več kot dvajsetimi leti začeli tkati vezi med Hirschaidom in stiškim samostanom oz. kasneje med obema občinama. Zakoncema Patzelt in samostanski družini s takratnim opatom Antonom Nadrahom sta sledila tudi takratna župana Jernej Lampret in Andreas Schlund, ki sta leta 1999 uradno sklenila partnerstvo med obema občinama. Po dvajsetih letih sva s podpisom listine, partnerstvo potrdila tudi sedanja župana obeh občin in se na ta način zavezala za nadaljevanje medsebojnih odnosov na različnih področjih življenja obeh občin. Da medsebojno sodelovanje prinaša številne prednosti, lahko vidimo pri naših društvih, šolah in drugih, ki so aktivni pri izmenjavah oz. ohranjajo in razvijajo medsebojno sodelovanje. Veseli me, da so se med prebivalci obeh občin stkala tudi poznanstva in prijateljstva na osebni in družinski ravni, ki so neodvisna od aktivnosti med občinama. Prav to je dokaz, da je partnerstvo pristno in da je lahko trajno.

V sklopu praznovanja obletnice je bilo organiziranih kar nekaj dogodkov in ob tej priložnosti se želim zahvaliti tudi vsem posameznikom oz. organizacijam in ustanovam, ki so sodelovali pri praznovanju 20-letnice. Kot vedno smo se tudi tokrat izkazali kot gostoljubni gostitelji, predvsem pa smo lahko ponosni na dosežke, ki jih dosegamo s povezovanjem.

Letošnje leto je jubilejno tudi za višnjansko turistično društvo, ki praznuje 90 let delovanja. Gre za izjemen jubilej, saj visoka obletnica turističnega društva priča tudi o dolgoletnem delu na področju turizma v Višnji Gori in njeni bližnji okolici. Veseli me, da se prav letos začne obnova nekdanje stare šole. Že s postavitvijo obeležja kranjski čebeli in ureditvijo parka medovitih rastlin s čebelnjakom kranjske čebele smo vdahnili svežega vetra staremu mestnemu jedru. Bodoča Hiša kranjske čebele v objektu nekdanje šole pa bo dala Višnji Gori primerno mesto v naši turistični ponudbi. Seveda v sodelovanju z ostalimi ponudniki v kraju in širše v občini.

Prav v Višnji Gori pa smo se pred kratkim spomnili tudi 20-letnice izgradnje nove podružnične šole. Ena prvih velikih investicij novoustavljene občine nam je lahko danes v velik ponos, saj predstavlja središče kulturnega in družabnega dogajanja v kraju, šola pa bo kmalu dozorela tudi za svoje samostojno delovanje.

Dušan Strnad, župan

Zgodba o pobratenju Ivančne Gorice in Hirschaida je zgodba o zvestobi

V dneh od 3. do 6. oktobra je potekalo v naši občini praznovanje 20-letnice pobratenja z občino Hirschaid. V tem času smo gostili delegacijo prijateljev iz Hirschaida, praznovanje jubileja pa se bo nadaljevalo tudi v Nemčiji, maja, prihodnje leto.

Ivančno Gorico z nemško občino Hirschaid povezujejo zgodovinski dogodki in tudi številne skupne značilnosti, kot je bogata kulturna dediščina ter institucije in društva s podobnimi vsebinami. Prijateljstvo med občinama je staro že več kot štirideset let, uradno partnerstvo pa se je začelo 11. septembra 1999, ko sta takratna župana obeh občin Jernej Lampret in Andreas Schlund, v Hirschaidu podpisala listino o pobratenju. S tem dejanjem sta občini potrdili dolgoletno povezanost in prijateljstvo, ki se je začelo po zašlugu zakoncev Patzelt in stiškega samostana.

Zgodba o zgodovinskem spominu, hvaležnosti in mladostnem navdušenju

Osrednja slovesnost je potekala v petek, 4. oktobra, s prireditvijo v športni dvorani OŠ Stična. Slovesnost se je začela z avtorsko predstavo, zgodbo o zgodovinskem spominu, hvaležnosti in mladostnem navdušenju. Učenci Osnovne šole

Stična so z mentorji številnim obiskovalcem v počastitev pobratenja in prijateljstva pripravili muzikal »Tu smo doma«, avtorice Dragice Šteh. Nastopil je združen pevski zbor OŠ Stična, pod dirigentsko palico Bojane Mulh, igral pa je priložnostni orkester in Music Art Orchestra pod vodstvom Romana Sarjaša. Upričena predstava muzikala je bila namenjena tudi zbiranju sredstev za potrebe šolskega sklada OŠ Stična. Po otroško razigranem muzikalu, s prepletom gledališke igre, pesmi, glasbe, plesa in petja se je prireditev nadaljevala s slavnostnimi nagovori županov obeh občin in osrednjega gosta prireditve, predsednika Državnega sveta Republike Slovenije Alojza Kovšce.

Župan Dušan Strnad je povedal, da bi bila tega dne najbolj vesela zakonca Inge in Hubert Patzelt, ki sta gotovo najbolj zaslužna, da je do pobratenja dveh občin sploh prišlo. Ker ju ni več med nami, so se jima vsi prisotni zahvalili s trenutki tišine. Sodelovanje med občinama te-

melji na iskrenem prijateljstvu ljudi dveh različnih narodov, ki pa sta si precej podobna po navadah, kulturi, veroizpovedi in ciljih, ki jih želita doseči. »Nedvomno je sodelovanje z Občino Hirschaid prispevalo tudi pomemben del k hitremu napredku občine Ivančna Gorica v zadnjih dveh desetletjih. Verjamem, da je to tesno sodelovanje in pobratenje prineslo določene koristi tudi prebivalcem občine Hirschaid, saj je sodelovanje v minulih dvajsetih letih postajalo čedalje bolj intenzivno in se razširilo na številna področja. Verskemu, gasilskemu, šolskemu, kulturnemu in športnemu področju se je pridružilo sodelovanje na gospodarskem in kmetijskem področju, priložnosti pa se ponuja tudi turizem.«

»Vsi skupaj smo lahko ponosni na mlade ustvarjalce Osnovne šole Stična in njihove mentorje, ki so svojo zgodbo tako lepo prikazali zgodovino naših krajev, stiškega samostana in Ivančne Gorice. Kulturne dediščine ne bi mogli ohranjati,

Kolofon

Prispevke za naslednjo številko sprejemamo do 30. novembra.

Klasje - Glasilo prebivalcev občine Ivančna Gorica; **Ustanovitelj časopisa**: Občinski svet Občine Ivančna Gorica; **Sedež uredništva**: Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, telefon: 781 21 30, faks: 781 21 31, e-pošta: klasje.casopis@iol.net, spletna stran: www.klasje.net; **Uredniški odbor**: Matej Šteh - glavni in odgovorni urednik, Leopold Sever - kratkočasnik, Siva in Severna stran, Simon Bregar, Irena Goršič, Franc Fritz Murgelj, Magdalena Butkovič, Jožefa Železnikar; **Lektoriranje**: Mateja D. Murgelj; **Oblikovna zasnova**: Robert Kuhar; **Priprava za tisk**: AMSET, d. o. o.; **Tisk**: Delo Časopisno založniško podjetje d.o.o., Časopis KLASJE izhaja v 6.250 izvodih mesečno in ga prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

če ne bi v sebi nosili vrednot spoštovanja, delavnosti, sodelovanja in hvaležnosti. Prav povezovanje med učenci šol iz obeh občin je v zadnjih letih prineslo svežino mladostnega vetra v naše medsebojne odnose,« je še dodal Strnad.

Tudi po besedah župana Hirschaida Klause Homanna, se je vse skupaj začelo v Stični, v nadaljevanju nagovora pa je predstavil bogato dvajsetletno zgodovino pobratenja, vse od leta 1999, pa do danes. Povedal je, da sta zakonca Patzelt v 70-ih letih prejšnjega stoletja z raziskovalno skupino o cistercijskih samostanih naletela na stiški samostan. Samostan je bil v tako slabem stanju, da ni nihče verjel, da je še vedno poseljen. Toda v zadnjem delu samostana je še vedno živelo nekaj menihov v izjemno slabih razmerah. »S tem prvim srečanjem se je za zakonca Patzelt odprla nova življenjska naloga: ustanovili so krog prijateljev samostana Stična, katerega naloga je od takrat naprej bila nuditi podporo redovnikom in samostanu. In ta podpora se je kljub

vsem težavam ohranila do danes«. Prav zakonca Patzelt sta znala zbuditi zanimanje tudi pri političnih predstavnikih obeh občin, kar je leta 1999 pripeljalo do uradnega partnerstva obeh občin. V nadaljevanju je prišlo do sodelovanja med gasilskimi zvezami, sledili pa sta še srednji šoli iz obeh občin. Še vedno potekajo redna srečanja in sodelovanja različnih društev in interesnih skupin, razvila so se seveda tudi številna tesna prijateljstva in številni zasebni obiski med občani obeh občin.

Osrednji gost, predsednik Državnega sveta Alojz Kovšca, je v nagovoru iskreno čestital občinama, ki že dve desetletji plodno sodelujeta in izmenjujeta primere dobrih praks obeh občin. Opozoril je na čase in Evropo v 70. letih prejšnjega stoletja, ko so se začele povezave med obema občinama v popolnoma drugačnih družbenopolitičnih razmerah, kot jih poznamo danes. Dodal je še naj ta svetli primer sodelovanja služi tudi mladim v prihodnje. »Ni vse dobro na tem svetu samo

po sebi umevno. Za dobro se je treba potruditi, in če hočemo dobro delati, se moramo dobro poznati. Jezik in kilometri niso ovira, če je zgrajeno na dobrem temelju, ima vse pogoje za lepo prihodnost.«

Tvorno sodelovanje med občinama so na prireditvi s točko prikazali tudi plesni skupini iz Ivančne Gorice in Hirschaida. Za ta namen so skupni nastop pripravile nemški plesni skupini MC Sassanfahrt in Tanzrhythmus Hirschaid in naš Plesni klub Guapa. Vrhunec večera pa je bil slovesen podpis listine, s čimer sta župana simbolično obnovila zavezo o sodelovanju obeh občin.

Praznovanje sklenili z odkritjem spominskega obeležja

Vsakokratni obiski v kateri izmed pobratenih občin so namenjeni tudi spoznavanju ljudi in krajev. Delegacija iz Hirschaida, ki je v času obiska bivala v stiškem samostanu, si je že v petek ogledala čokoladnico in destilarno Berryshka, ki jo podjetnik Samo Kenda iz Šentvida pri Stični vodi na Obrhu pri Dolenjskih Topli-

cah. V soboto je na stiškem samostanskem dvorišču potekalo odprtje obnovljene fontane. Opat Maksimilijan File jo je poimenoval vodnjak prijateljstva. Pri njem se bodo zastavljali in obiskovalci preden bodo vstopili v samostan. Prav tako bo ta vodnjak stična točka menihov in gostov, ki bodo prihajali v samostan. »Naj bo vodnjak prijateljstva simbol, simbol žive vode, ki se pretaka od človeka do človeka, od srca do srca in v nas budi življenje. Tisti simbol, ki ga tako lepo opeva slovenska himna, ki je edini tovrstni primer med svetovnimi himnami, ko pravi: »Žive naj VSI narodi ...«. Naj torej ta vodnjak prijateljstva povezuje vse, »ki v srcu dobro mislijo«, kot je še zapisal pesnik Prešeren.

Gostje so nato odšli do drevoreda lip na vstopu v Vzgojno-izobraževalni center Ivančna Gorica. Drevored je bil pred desetimi leti zasajen v trajen spomin na prijateljstvo občin, ob 15-letnici pobratenja pa se je preimenovala še ulica, in sicer v Cesto občine Hirschaid. Tokrat pa sta župana v spremstvu svojih naj-

ožjih sodelavcev simbolično zasadila dve novi lipi, ki jih je neurje pred meseci odlomilo.

V popoldanskem delu so se odpravili še na ogled novega gasilskega doma Muljava, kjer so goste prijazni Muljavci sprejeli in pogostili. Ogledali so si tudi Jurčičevo domačijo, soboto pa sklenili v Višnji Gori, kjer so jih pri obeležju kranjske čebele sprejeli čebelarji ČD Stična. Zvečer se je delegacija iz Hirschaida udeležila slovesnosti ob 90-letnici višnjanskega turističnega društva. Praznovanje se je sklenilo v nedeljo dopoldne z odkritjem spominske table na pročelju občinske stavbe. Obeležje v spomin na praznovanje 20. letnice pobratenja sta slovesno odkrila župana obeh občin ter nekdanji župan Jernej Lampret. Z zahvalnimi besedami obeh županov je bilo tudi sklenjeno tokratno praznovanje jubileja, ki pa se bo nadaljevalo v nemški občini, maja prihodnje leto.

Gašper Stopar

Sodelovanje na mednarodnem tednu okrožja Bamberg na Bavarskem

Zadnji septembrski konec tedna se je manjša delegacija iz občine Ivančna Gorica, na povabilo pobratene občine Hirschaid udeležila prireditev v sklopu Mednarodnega tedna, ki ga je organiziralo tamkajšnje okrožje Bamberg.

Delegacijo pod vodstvom župana Dušana Strnada so sestavljali še zaposleni iz občinske uprave, nekateri občinski svetniki in predstavniki društev ter skupina folkloristov FS Vidovo iz Šentvida pri Stični. V petek, 27. septembra, je na gradu Sassanfahrt potekalo odprtje fotografske razstave »Tri občine«. Poleg Ivančne Gorice in Hirschaida je prisostvovala še delegacija občine Lešnica iz Poljske, ki je tudi pobratena z nemško občino. Otvoritvi razstave so prisostvovali župani vseh treh

občin, domači Klaus Homann, Lukaš Jastrzembki iz Poljske in ivanški župan. Osrednji gost je bil Johann Kalb, okrožni upravitelj okrožja Bamberg, ki je zbranim še posebej poudaril pomen tovrstnih srečanj in povezovanj med evropskimi državami v času, ko Evropo pretresa politična kriza. Na razstavi so bile s pomočjo fotografij in tekstualnih opisov predstavljeni osnovni podatki o vseh treh občinah, njihova zgodovina, zanimivosti in turistična ponudba.

Osrednji dogodek je bil prav tako v Sassanfahrtru v soboto, kjer je potekal t. i. Večer prijateljev. Spet so se predstavljale vse tri občine, in sicer s kulturnimi točkami in tradicionalno kulinariko posamezne države. Člani Folklorne skupine Vidovo so pričarali pravo vzdušje in navdušili množico s svojim nastopom. Tudi po uradnem delu se je glas harmonike še dolgo slišal in k plesu vabil navzoče. Kot že rečeno, so se občine ta večer predstavljale tudi s svojimi tradicionalnimi jedmi, ki so jih obiskovalci lahko tudi poskusili. Ivanška stojnica je bila zelo obiskana, kako tudi ne, saj je Miha Maver na njej skrbel za odlične mesne dobrote, ki so pri naših pobratenih prijateljih v Hirschaidu dobro poznane. Seveda niso manjkali tudi naši štruklji in potica za žlahtno kapljico pa je skrbel Dušan Kamnikar, ki se tudi pogosto udeležuje sejemskega dogodka v Hirschaidu. Tudi tokratno srečanje je bilo sklenjeno v nedeljo s sveto mašo v tamkajšnji župnijski cerkvi. Srečanje smo zaključevali z mislijo, kako se pobrateni občini razlikujeta, pa vendar hkrati vedno lahko najdemo tudi podobnosti in skupne lastnosti.

Matej Šteh

Foto natečaj -20 let pobratenja občin Ivančna Gorica in Hirschaid

Občina Hirschaid objavlja nagradni foto natečaj, ki poteka v obeh pobratenih občinah, Ivančni Gorici in Hirschaidu in v partnerski občini Lešnica iz Poljske, ki je pobratena s Hirschaidom. Izbrane fotografije bode razstavljene v Hirschaidu, v času praznovanja 20-letnice pobratenja, maja 2020.

TEMA: **Kako doživljamo današnjo Evropo?**

POGOJI SODELOVANJA:

- avtor lahko predloži le eno fotografijo, obvezna je kratka pisna razlaga fotografije, priporočljivo v nemščini;
- fotografija mora biti posneta v čim večji resoluciji, primerni za tisk;
- fotografije ne bodo uporabljene za komercialne namene, avtor pa se odpoveduje avtorskim pravicam;
- fotografije je treba oddati do 20. 12. 2019, na elektronski naslov: norbert.rittmair@hirschaid.de ali matej.steh@ivancna-gorica.si.

Dodatne informacije: 01 / 781 21 30 oz. matej.steh@ivancna-gorica.si. Izmed sodelujočih na natečaju bodo obiskovalci razstave izbrali zmagovalca iz Slovenije in Poljske, ki bo prejel za nagrado brezplačni dvodnevni obisk (med vikendom) Hirschaida.

Kratke občinske

Ureditev mestnega jedra Višnje Gore

V Višnji Gori so se začela ureditvena dela v starem mestnem jedru, ki so povezana s projektom Hiše Kranjske čebele v nekdanjem objektu šole. Obnavlja se območje, vezano na nekdanjo staro šolo. Arheološke raziskave so že opravljene, začenjajo se gradbena dela. Na novo bo urejeno tlakovanje, obnovil se bo talni grb Višnje Gore, na dosedanje lokacijo pa se vrača tudi restavriran Valvasorjev vodnjak. Drugi del prenove, ki se tiče ureditve pri stari šoli, zavzema neposredno okolico šole in obeležja Kranjski čebeli. Ta dela se bodo usklajeno izvajala, ko se bo začela obnova stare šole.

Začela se je izgradnja kanalizacije in obnova vodovoda pri Svetem Roku

Občina Ivančna Gorica je začela izgradnjo kanalizacije in obnove vodovoda v naselju Sveti Rok v Krajevni skupnosti Šentvid pri Stični. Dela izvaja Javno komunalno podjetje Grosuplje, gre pa za 600 metriški krak kanalizacije, na katerega se bo predvidoma priklopilo sedem gospodinjstev. Vzporedno z gradnjo bo obnovljen še del vodovoda v dolžini 325 metrov. Vrednost del po pogodbi je 168.667,59 +DDV (kanalizacija) in 82.920,19 + DDV (vodovod). Dela bodo predvidoma končana do konca leta 2019.

Večnamensko igrišče na Korinju dobiva končno podobo

Na Malem Korinju v Krajevni skupnosti Krka se zaključuje izgradnja zunanjega večnamenskega igrišča za rekreacijo. Še pred poslabšanjem vremena je izvajalsko podjetje Eltim d. o. o. zaključilo z asfaltiranjem. Igrišče bo imelo nogometna gola in košarkarska koša in ustrezno razsvetlavo in zaščitno ograjo. V sklopu projekta je potekala še izgradnja 57-metrskega podpornega zidu ob južni strani igrišča ob gasilskem domu. Investicijo vredno približno 120.000 evrov v celoti financira Občina Ivančna Gorica. Za krajane vasi Malega in Velikega Korinja ter Laz nad Krko bo omenjena naložba več kot dobrodošla. Športno igrišče bodo uporabljali za številne športne dejavnosti in izvajanje gasilskih vaj ter tekmovalj. Igralna površina pred novo zgrajenim gasilskim domom, ki ga bodo korinjski gasilci v uporabo predali naslednje leto, bo primerna tudi za izvedbo prireditev v kraju.

Prenova ceste v Krški vasi

Občina Ivančna Gorica je zaključila s kompletno prenovo ceste v Krški vasi. Obnova ob križišču regionalne ceste, mimo krške podružnične šole in družbenega centra do sredine vasi, je potekala v dolžini 300 metrov. Urejeno je bilo odvodnjavanje za meteorno vodo in kanalizacijo ter obnovljen vodovod. V okviru rekonstrukcije je bila položena še kabelska kanalizacija za optiko in električno omrežje. Proti središču Krške vasi je bil obnovljen manjši del ceste do razcepa in izvedena razširitev ceste za potrebe površin za pešce, ki so označene z ustreznimi talnimi označbami. V načrtu je še postavitev javne razsvetljave.

Obnova vodovoda na območju KS Dob

Zaradi dotrajanosti obstoječega vodovoda in izboljšanja požarne varnosti na območju Krajevne skupnosti Dob pri Šentvidu, natančneje v vaseh Boga vas in Breg pri Dobu, poteka obnova vodovoda v dolžini 583 metrov. Poleg zamenjave cevi bodo v vaseh nameščeni še trije novi nadzemni hidranti. Izvedel se bo tudi krajši del meteorne kanalizacije. Vrednost pogodbenih del znaša 52.394,31 EUR + DDV. Obnovljen vodovod bo oskrboval s pitno vodo sedem gospodinjstev. Dela izvaja Javno komunalno podjetje Grosuplje s podizvajalcem Komunalne gradnje Grosuplje.

Matej Šteh

Na 7. seji Občinskega sveta tudi o prostorski problematiki za vrtce

Prva seja Občinskega sveta po poletnem premoru je bila na vrsti 15. oktobra 2019. Župan Dušan Strnad je v uvodu poročal o številnih aktualnih dogodkih in aktivnostih ter napovedal, da bo do konca leta sledilo še nekaj sej Občinskega sveta. Tokrat je Občinski svet razpravljal tudi o vrtčevski problematiki oz. premajhnih prostorskih kapacitetah vrtca.

Predsednik Komisija za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja Janez Mežan je v uvodu predstavil predlog sklepa komisije o imenovanju direktorja Zavoda Prijetno domače. Občinskemu svetu se je pred glasovanjem in potrditvijo predstavila kandidatka Maja Lampret, ki je v naši občini dolgoletna kulturna ustvarjalka, zadnjih nekaj let pa tudi zaposlena v občinski upravi. Kot je povedala občinskim svetnikom in svetnicam, v vodenju zavoda vidi izziv, saj verjame v številne možnosti razvoja področja, skupaj s prenovo vsebin in delovanja. Cilj je, da postane občina Ivančna Gorica prepoznavna, razvita ter privlačna turistična in kulturna destinacija.

Tudi v nadaljevanju je sledila beseda o turizmu. Občinski svetniki in svetnice so namreč obravnavali Občinski podrobni prostorski načrt turistični kamp Park Loka. Ob strugi reke Krke v Zagradcu zasebni investitor že izvaja svojo dejavnost. Načrtuje pa se ureditev turističnega kampa na površini veliki skoraj 30.000 m², kjer bodo parkirišča za avtodome in bungalovi s 30 prenočišči, pomožnimi lesenimi objekti, površinami za šport in rekreacijo ter gozdnimi površinami. Ugotovitve svetnikov so bile, da je tovrstne načrte treba podpreti, saj to pomeni tudi nadaljnji razvoj turizma v dolini reke Krke. Na tokratni seji je bilo veliko časa posvečenega tudi reševanju vrtčevske problematike. Seji sta prisostvovala tudi Maja in Marko Bitenc, ki sta se seje udeležila kot neuradna zastopnika staršev otrok v vrtcu oz. staršev otrok, ki mesta v vrtcu ne dobijo. Spomnimo, da je v vseh enotah ivanškega vrtca skoraj 900 otrok. Kljub temu jih vsako leto še vedno ostane zunaj vrtca kar nekaj. Letos je bilo sprva odklonjenih 160 otrok. V septembru so imeli v zvezi s to problematiko sestanek nekateri staršev in predstavniki Vrtca Ivančna Gorica ter Občine Ivančna Gorica. Kot smo poročali v zadnjem Klasju, je bil eden od sklepov tega sestanka tudi obravnavanje problematike na seji Občinskega sveta. Župan je pred razpravo predstavil tudi ostale sklepe z omenjenega sestanka. Prvi sklep je bil, da bo Občina naredila analizo problematike. Anketa med starši je pokazala, da jih je kar 51 našlo rešitev za varstvo otroka, še preden so prejeli negativno odločbo. Število staršev, ki dejansko potrebujejo mesto v vrtcu, je torej manjše od števila odklonjenih otrok po razpisu. Nadalje se izvaja tudi sklep, da se bodo v Višnji Gori čim prej opremili odkupljeni prostori za vrtce, v katerih bo lahko prostor dobilo do 25 otrok. Objavljen je bil tudi razpis za koncesijo, vendar se ni javil noben interesent. Intenzivno se začneja urejati tudi načrtovanje novega vrtca v Šentvidu pri Stični, kjer bo sprva treba odkupiti zemljišče. Župan je tudi že pozval državne organe, saj država že več let ne sofinancira naložb v nove

vrtce in tako pušča občine same pri reševanju te problematike. Župan je še poudaril, da je Občina aktivna na področju reševanja problematike in da se število sprejetih otrok vseskozi večja. Kot sta povedala Bitencova pa je bila želja staršev, da pride do dialoga med vsemi vključenimi in odgovornimi in da se s tem seznani tudi javnost.

Poročilo o delu Zveze kulturnih društev občine Ivančna Gorica je na seji predstavila predsednica zveze Saša Koleča, ki je vodenje zveze prevzela spomladi letos in je torej prvič poročala na Občinskem svetu. Kot je povedala, je bilo lansko leto jubilejno za zvezo, saj je praznovala 20 let delovanja. V ta namen je decembra izšel tudi zbornik o delu zveze in kulturnih društev. Zveza je obeležila slovenski kulturni praznik in organizirala Dneve kulture in gledališki abonma, uspešno je stekel projekt knjigobeznic, tradicionalno je bil organiziran tudi Ta veseli dan kulture. Zveza nudi tudi strokovno podporo in sodelovanje z našimi kulturnimi društvi in pomaga pri izobraževanju in promociji.

Občinski svet je obravnaval tudi poročilo o energetskega menedžmentu v letu 2018. V imenu dr. Simona Muhiča, ki je lokalni energetski menedžer, je poročilo predstavil podžupan Tomaž Smole. Občina Ivančna Gorica je v minulih letih z investicijami na javnih objektih, to so šole, vrtci in knjižnica, zdravstveni dom izboljšala energetske učinkovitost teh stavb. Gre za investicije v sončne elektrarne, toplotne črpalke, ogrevanje na sekance in energetske sanacije objektov. Zmanjšanje porabe toplotne in električne energije posledično prispeva k zmanjšanju oddajanja škodljivih emisij v zrak. Občina Ivančna Gorica bo v skladu z zakonodajo pripravila nov Lokalni energetski koncept, večjo pozornost pa bo zdaj treba dati ozaveščanju in investicijam v gospodarstvu in gospodinjstvih.

Občinski sklep je sprejel tudi sklep o številu in višini letošnjih občinskih štipendij. Na podlagi javnega razpisa bo podeljenih 15 štipendij za dijake in 10 za študente, ki bodo prejeli 100 evrov na mesec. Na razpis je prispelo 113 vlog, na voljo pa je 30.000 evrov. Občinski svet je še sprejel dopolnitve odloka o delovanju OŠ Stična, in sicer se v odlok umešajo tudi prostori, ki jih OŠ Stična uporablja v posloplju Srednje šole Josipa Jurčiča, saj je to pogoj, da se tudi za te razrede zagotovijo sredstva ministrstva. Dopolnjuje pa se tudi odlok o delovanju občinske uprave. V skladu s kadrovskega načrta se bo sedanji oddelek za investicije in upravljanje infrastrukture ločil na dva dela, predvidene pa so tudi nove zaposlitve. O delovanju občinske uprave bo Občinski svet obravnaval gradivo tudi na naslednji seji.

Matej Šteh

Občina Ivančna Gorica, Sokolska ulica 8, 1295 Ivančna Gorica, na podlagi 6. člena Odloka o podelitvi koncesije za izvajanje programa predšolske vzgoje in varstva v občini Ivančna Gorica (Uradni list RS, št. 50/2016) objavlja naslednji

JAVNI RAZPIS

za podelitev koncesije za izvajanje programa predšolske vzgoje in varstva na območju občine Ivančna Gorica

A. Naročnik (koncedent):

Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica.

B. Dejavnost, ki je predmet koncesije:

Javna služba – izvajanje programa predšolske vzgoje in varstva v okviru programa, sprejetega za javne vrtce. Razpisujemo dva oddelka predšolskih otrok 1. starostnega obdobja (1. – 3. let).

C. Območje izvajanja koncesije:

Javna služba se bo izvajala na območju Občine Ivančna Gorica.

D. Pogoji za opravljanje dejavnosti:

Dejavnost iz prejšnjega člena lahko opravlja oseba, ki:

- je registrirana za opravljanje dejavnosti predšolske vzgoje in varstva,
- ima dovoljenje za opravljanje dejavnosti (dokaz o vpisu v razvid),
- ima pozitivno mnenje Strokovnega sveta Republike Slovenije za splošno izobraževanje o ustreznosti programa,
- zagotavlja opremljenost v skladu z akti, ki urejajo normative in minimalne tehnične pogoje za prostor in opremo vrtca,
- ima zagotovljene strokovno usposobljene delavce v skladu z akti, ki urejajo normative in kadrovske pogoje za opravljanje dejavnosti predšolske vzgoje,
- ima letni delovni načrt,
- izvaja oziroma bo izvajala najmanj 9-urni dnevni program,
- bo opravljala dejavnost za ceno programa, ki jo potrdi občinski svet,
- izpolnjuje ostale pogoje, opredeljene v zakonu, ki ureja vzgojo in izobraževanje, in zakonu, ki ureja vrtce ter ostale pogoje iz razpisne dokumentacije.

E. Zavarovanje dejavnosti:

Ponudnik mora predložiti izjavo, da bo v primeru izbora zagotovil ustrezno zavarovanje za izpolnjevanje pogodbenih določil.

F. Čas za katerega se podeljuje koncesija:

- določen čas 5 let, z možnostjo podaljšanja.

G. Kriteriji / merila za izbiro:

- cena vrtca,
- ocena objekta, prostora in opreme,
- lokacija vrtca oziroma oddelka,
- število oddelkov v posameznem okolišu oziroma na razpisani lokaciji,
- pisne pozitivne reference,
- rok pričetka izvajanja javne službe.

Predlagana lastna cena programa izdelana po veljavni metodologiji: največ 30 točk

Najugodnejša lastna cena programa dobi najvišje število točk, ostale sorazmerno nižje število točk.

Ocena objekta, prostora in opreme: največ 30 točk
Ocenjuje se funkcionalnost objekta, velikost prostorov za izvajanje programa, število in kvaliteta igral, velikost in opremljenost zunanjih površin namenjenih izvajanju programa, varnost (tehnično varovanje, emisije....), dostop in parkirna mesta.

Lokacija vrtca oziroma oddelka: največ 30 točk
Naselji Ivančna Gorica in Šentvid - 30 točk, ostale lokacije v občini 10 točk.

Število oddelkov:

Za organiziran 1 oddelek v imenovanih naseljih - 30 točk, oddelek druge v občini - 5 točk.

Pisne pozitivne reference: 5 točk za vsako pozitivno referenco.

Rok pričetka izvajanja program: največ 10 točk

Začetek izvajanja dejavnosti s 01.06.2020 je ocenjeno z 10 točkami, za vsak mesec dni po navedenem datumu dve točki manj.

H. Rok in postopek oddaje prijave:

Ponudbe morajo biti poslone po pošti oz. osebno predložene v zaprti ovojnici z oznako » Ne odpiraj – Prijava na javni razpis: Koncesija za predšolsko vzgojo« na naslov Občina Ivančna Gorica, Sokolska ulica 8, 1295 Ivančna Gorica do četrta, 30.04.2020 do 10.00 ure. Prepozno prispele ponudbe se bodo neodprte vrnille ponudnikom.

I. Čas odpiranja ponudb:

Odpiranje ponudb bo komisijsko in nejavno v prostorih Občine Ivančna Gorica, Sokolska ulica 8, 1295 Ivančna Gorica v sredo, 11.05.2020 ob 15.00 uri.

O izbiri koncesionarja odloči občina z upravno odločbo.

Če se na razpis prijavi le en ponudnik in ta izpolnjuje vse predpisane pogoje, koncedent z njim lahko sklene koncesijsko pogodbo. Če se na razpis ne javi nobeden ponudnik oziroma če nobeden izmed ponudnikov ne izpolnjuje predpisanih pogojev ali ne predloži dokazil o njihovem izpolnjevanju, koncedent sprejme ustrezen akt.

J. Rok, v katerem bodo kandidati obveščeni o izbiri:

Občinska uprava najpozneje v roku 35 dni po odpiranju izda odločbo o izbiri koncesionarja. Izbrani koncesionar sklene koncesijsko pogodbo s koncedentom najpozneje v roku 30 dni od dokončnosti odločbe.

K. Organ, ki bo opravil izbor koncesionarja:

Ponudbe odpira in ocenjuje tričlanska strokovna komisija, ki jo s sklepom imenuje župan. Komisija vloge oceni glede na razpisna merila, izdela poročilo in na podlagi ugotovitev predlaga občinski upravi izbiro ponudnika.

L. Organ, ki je pooblaščen za sklenitev koncesijske pogodbe:

Najkasneje v roku 30 dni od dokončnosti odločbe koncedent in izbrani koncesionar skleneta koncesijsko pogodbo. Javna služba se lahko začne izvajati po podpisu pogodbe.

Razpisna dokumentacija je dostopna na spletni strani Občine Ivančna Gorica <http://www.ivancna-gorica.si> oziroma v sprejemni pisarni občine; kontaktna oseba za dodatne informacije je Olga Skubic (telefon 01/7812-109), e-mail: olga.skubic@ivancna-gorica.si.

Številka: 430-0034/2019-3

Datum: 22.10.2019

OBČINA IVANČNA GORICA

Župan:

Dušan Strnad

Naši jubilanti

Župan Dušan Strnad je tudi v preteklih mesecih nadaljeval z obiski najstarejših občanov občine Ivančna Gorica.

20. avgusta je devetdeseti rojstni dan praznoval Anton Nose iz Gabrja pri Stični.

12. septembra se je devetdesetega rojstnega dne v krogu svojih najbližjih veselil Ignacij Medved z Vira pri Stični.

Za devetdeset let je 19. septembra župan voščil Mariji Kovačič iz Stične.

25. septembra je okrogli jubilej dopolnil Anton Jamnik iz Gabrja pri Stični.

Julijana Kastelic z Vira pri Stični pa je devetdeset let dopolnila 17. oktobra.

Jesen je prinesla tudi prvo sejo po počitnicah

Svetniška skupina SDS v Občinskem svetu Občine Ivančna Gorica v sestavi Janez Mežan, Elizabeta Adamlje, Magdalena Butkovič, Silvo praznik, Martina Hrovat, Alojz Šinkovec, Anja Lekan, Robert Kohek, Franc Koželj, Irma Lekan, Irena Brodnjak in Tomaž Smole je konstruktivno sodelovala na prvi seji po počitnicah.

Župan nas je v uvodu seznanil z aktualnimi informacijami, ki se jih je nabralo kar precej, saj je bilo poletje kar pestro in delovno obarvano.

Podprli smo imenovanje Maje Lampret za direktorico Zavoda Prijetno domače, saj se je pri svojem dosedanjem delu izkazala. Tudi sicer je izkazala dobro poznavanje s področja kulture kot tudi turizma. Želimo, da bi vizijo, ki jo je predstavila, uresničila tako dobro, kot je zamišljena. S turizmom smo se ukvarjali tudi v točki 4, ko smo obravnavali Predlog Odloka OPPN Turistični kamp »Park Loka«.

Vrčevsko problematiko smo obravnavali ločeno in ji tako posvetili posebno pozornost. Seznanili smo se tudi s poročilom o delu Zveze kulturnih društev Ivančna Gorica za leto 2018, ki ga je predstavila predsednica ZKD Saša Koleča.

Poročilo o energetskem managementu v letu 2018 je ob upravičeni odsotnosti energetskega managerja dr. Simona Muhiča predstavil podžupan Tomaž Smole.

Pozornost smo namenili tudi osnovnošolcem in dijakom in sprejeli Predlog Sklepa o številu in višini štipendije iz proračuna Občine Ivančna Gorica za šolsko leto 2019/2020 in Predlog Odloka o spremembi in dopolnitvi Odloka o ustanovitvi javnih vzgojno-izobraževalnih zavodov na področju osnovnega šolstva v Občini Ivančna Gorica.

Ob koncu seje smo sprejeli tudi Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o delovnem področju občinske uprave Občine Ivančna Gorica, ki ga je predstavila direktorica dr. Andrejka Miše Glavič. S spremembo organizacije se bo občinska uprava lažje soočila z novimi izzivi, ki so pred nami.

Začetek jeseni pa je obarvalo tudi praznovanje 20-letnice sodelovanj s pobrateno občino Hirschaid iz Nemčije. Še posebej slovesna je bila osrednja prireditev, ko so učenci in učitelji OŠ Stična pripravili muzikal na visoki ravni. Glede na to, da je bil samostan Stična povod za začetek sodelovanja in kasnejšega pobratenja, je bila ob tej priložnosti obnovljena fontana na dvorišču samostana in okrašena z grbi obeh občin in samostana, opat pa nas je nagovoril in poudaril pomembnost sodelovanja.

**POVEZOVANJE, SODELOVANJE
IN VKLJUČEVANJE BO TUDI NAPREJ NAŠ
VODILNI MOTO!**

Tomaž Smole, predsednik OO SDS

Drugi zbor članov LMŠ Ivančna Gorica

V nedeljo, 20. 10. 2019, smo se na Pristavi nad Stično zbrali člani in simpatizerji stranke LMŠ Ivančna Gorica. Predsednik LO LMŠ Ivančna Gorica Samo Matkovič nas je seznanil z dnevnim redom. Statut stranke LMŠ nam narekuje, da kot novo-ustanovljeni odbor izmed članov izvolimo izvršni odbor ter podpredsednika, sekretarja pa določi sam predsednik. Lotili smo se dela in s tajnim glasovanjem izvolili izvršni odbor, v katerega so bili izvoljeni: Andreja Robek Perpar, Jože Jerše in Aleksander Mirt. Podpredsednik pa je postal Aleš Tomažin. Za sekretarja je predsednik določil Saša Pajka. Tako ima LMŠ Ivančna Gorica celotno vodstvo, ki je pripravljeno na nove izzive. Na naslednjem zboru vam bomo predstavili program dela odbora in pa seveda našo vizijo. Še prej pa bi vse somišljenike stranke LMŠ povabil, da se nam pridružijo, da skupaj tvorimo konstruktivno delo v občinskem svetu in v občini Ivančna Gorica. Vse zainteresirane vabim, da se včlanijo v stranko LMŠ na spletnem naslovu www.strankalms.si.

lms
Lista Marjana Šarca

*Aleš Tomažin,
podpredsednik LO LMŠ Ivančna Gorica*

NSi predstavila načrt #pametnaSlovenija in pozvala k oblikovanju novega nacionalnega konsenza

Na programski konferenci z naslovom #pametnaSlovenija je NSi predstavila načrt za vsesplošno digitalizacijo Slovenije. Kot je v uvodu v dogodek dejal predsednik NSi Matej Tonin, je digitalizacija nujna, saj če ne bomo sledili tehnološkemu razvoju, bomo zaostali za ostalim svetom. Poudaril je, da v NSi modernizacijo in digitalizacijo države vidimo kot temelj za nov nacionalni konsenz, kjer bi se vse politične stranke lahko poenotile in projekt tudi izpeljale.

»V središču današnjega dogodka smo postavili stvari, ki jih Slovenija resnično potrebuje. Svoj zaostanek za drugimi uspešnimi državami moramo zmanjšati in zdaj je pravi trenutek, da to uresničimo. Pričakujemo tudi, da se bo pri tej temi politika lahko poenotila. Ker si v NSi ne jemljemo nekakšne ekskluzivne pravice, da smo edini pobudniki digitalizacije, bom predsednika republike Boruta Pahorja zaprosil, če bi bil pripravljen prevzeti koordinacijsko oz. promotorsko vlogo tega projekta in sklicati vsaj en posvet parlamentarnih strank na to temo. Ker se tehnologija spreminja, moramo tem spremembam slediti tudi mi, sicer bomo postali tehnološko zaostala država, ki se bo težko prebijala naprej. Če ne bomo tega storili danes, bo jutri morda že prepozno,« je pojasnil Tonin in dodal, da si mora politika digitalizacijo postaviti za središčno temo in skozi zakonodajo iskati priložnosti, da se jo spodbuja in uveljavlja.

Kot je ocenil Tonin, bi morala biti strateška odločitev politike, da ustvarimo privlačno davčno okolje za inovativna tehnološka podjetja z visoko dodano vrednostjo. »Slovenija na področju transformacije digitalne družbe in gospodarstva trenutno sodi v skupino srednje uspešnih držav v EU, a to ne more biti naš cilj. Biti moramo bolj ambiciozni,« je dejal predsednik NSi.

N.Si

*Predsednik OONSi Ivančna Gorica
Anton Černivec*

Martinova sobota
16. november 2019, tržnica Ivančna Gorica

Pokušina mladih vin in izbor najbolj všečnega mladega vina v deželi Prijetno domače.

Degustacija pečenic in krvavic in podelitev naziva »Pečenica Top Mojster« in »Krvavica Top Mojster« po izboru obiskovalcev tržnice.

Nastopajoči - harmonikaši dežele Prijetno domače

REKON

CERTIFICIRANI TRANSPORTNI BETONI Z DOSTAVO IN ČRPANJEM

DELOVNI RADIJ ČRPALKE 28 m

LASTEN PREVZEM BETONA MANJŠIH KOLIČIN OD 0,1 m³

Rekon d.o.o.
Gasilska cesta 7, 1290 Grosuplje

Alenka Pečnik / Aleš Kastelic, GSM: 051/655 622
alenka.pecnik@rekon.si / ales.kastelic@rekon.si

Delovni čas:
Pon-Pet: 7.00 – 17.00, Sob 7.00 – 13.00

Slovesna otvoritev nove Gospodarske cone Škrjanče

V sredo, 25. septembra, je v Ivančni Gorici oz. njeni neposredni bližini, potekala slovesna otvoritev dokončanega projekta izgradnje nove Gospodarske cone Škrjanče.

Ideja za cono se je pred leti porodila domačinu in podjetniku Milanu Pušljaju iz Škrjanč, ki se že skoraj tri-deset let ukvarja z gradbeništvom, gradbeno mehanizacijo in avtoprevozništvom. Podjetje, ki danes šteje 40 zaposlenih, je opremljeno z vso potrebno opremo in mehanizacijo za opravljanje vsakovrstnih gradbenih del. Začetki tega obsežnega projekta so se začeli leta 2012 z odkupom zemljišč. V sodelovanju z občino Ivančna Gorica in sprejetim občinskim prostorskim načrtom se je zemljišče, na pobudo podjetnika, namenilo obrtnim dejavnostim. Sledila so obsežna dela na zemljišču, ki se nahaja med avtocesta in robom naselja Škrjanče. Danes se gospodarska cona razteza na površini 14 hektarov, ki je v celoti zasadena, v njem pa bo svojo dejavnost lahko izvajalo vsaj 22 podjetij. Seveda pot do slovesne otvoritve ni bila preprosta. Poleg finančne zahtevnosti investicije je poseben izziv predstavljalo urejanje dokumentacije in pridobivanje soglasij in dovoljenj. Naposled je podjetnik Pušljaj, varen trdega dela, strl tudi vse administrativne zapreke.

Po besedah podjetnika Pušljaja je cona umeščena v prostor za mislijo na prihodnost, saj z dobro povezanostjo in že zgrajeno infrastrukturo predstavlja osnovo za nadaljnji razvoj naše občine. »Povezava s cesto, bližnji dostop do železnice, neposredna bližina vseh potrebnih ustanov v kraju, dostop do novozgrajenega visoko napetostnega omrežja ustrezne moči ter že obstoječa infrastruktura občine Ivančna Gorica, kot sta bližina čistilne naprave in dovolj zmogljiv vodovod, nam omogočajo dober temelj za razvoj ter izziv za prihodnost. Vsi skupaj smo lahko ponosni na ta

dosežek, ki je po vseh preverjanjih, pregledih in nadzorih inšpekcijskih služb zgrajen za potrebe gospodarskega razvoja v želji, da bi s svojim delovanjem čim manj moteče vplivala na prebivalce.« Izgradnja gospodarske cone je predstavljala velik izziv in veliko napora za realizacijo zahtevnega projekta tudi z vidika dela občinskih strokovnih služb, na čelu z županom Dušanom Strnadom. Slednji je povedal, da se Občina zaveda pomena tovrstnih projektov in zato skušajo v občinski upravi najti in ustvarjati čim boljše pogoje podjetnikom, obrtnikom in tudi kmetom. »Seveda ni vse odvisno od nas, tam, kjer pa lahko pomagamo, pa skušamo svoj odzivni čas skrajšati. Delamo tudi na tem, da bi bila infrastruktura v občini čim boljša. Občina ima ugodno lego med avtocestnima povezavi med Ljubljano in Novim mestom ter bogato zgodovino«, je še povedal. V nadaljevanju je župan podjetniku Pušljaju v znak zahvale in kot priznanje za izjemen prispevek k razvoju gospodarstva v občini, izročil spominski kovanec

Prijetno domače.

Številne zbrane podjetnike in goste iz sosednjih občin je nagovoril tudi poslanec v Državnem zboru Janez Janša. Slednji je še posebej poudaril, da je ustvarjanje novih delovnih mest najboljši način za izboljšanje socialne politike. »To kar omogoča višjo kakovost življenja in boljše počutje se dejansko rojeva v podjetništvu. Vsako novo delovno mesto je velika pridobitev za posameznika in skupnost,« je povedal Janša ter dodal: »Vsem, ki boste v tej coni ustvarjali dodano vrednost, želim čim boljše poslovne rezultate, zaposlenim pa čim večje plače.« V imenu predstavnikov podjetnikov, ki so lastniki zemljišč v novi gospodarski coni, je zbrane nagovoril predstavnik podjetja Topp. d. o. o., Jože Kenda. Poleg omenjenega podjetja so trenutni lastniki zemljišč v coni, torej tudi bodoči investitorji, še naslednja podjetja: Anton Perko s. p., Avtoprevoznništvo Avgustin Finec s. p., Bomax d. o. o., Caroliner Zajec Avtoservis d. o. o., Cementni izdelki Gorec d. o. o., Fines d. o. o., Franci Meglen s. p., Janez Kocjančič

s. p., K&K Agro-Trade d. o. o., Kip d. o. o., d. o. o. LDC, Lespatex d. o. o., Logo energija d. o. o., Mizarstvo Marko Trunkelj s. p., Najcom, Nataša Dežman s. p., Kris, Kristjan Ogrin s. p., Senčič Tomaž Oven s. p., Transport Rok Milič s. p., Vitox Hočevar d. o. o. in Robert Žugič s. p. Novo pridobitev v kraju, ki bo stičišče številnih, ki bodo v bodoči coni delali ali pa bili z njo na tak ali drugačen način povezani, je blagoslovil domači župnik Jurij Zadnik. Slove-

snost je bila izpeljana v prijetnem vzdušju, primernem za tako velik dosežek. K temu so pripomogle tudi članice glasbene skupine Amabile. Vsekakor zgrajena gospodarska cona, poleg že nekaterih v občini, predstavlja velik potencial za gospodarski razvoj občine Ivančna Gorica ter izziv za prihodnost v dobro širše družbene skupnosti, kar je temeljno izhodišče za vse ostale potrebe in želje v vsakdanjem življenju.

Podjetniški kotiček z Območno obrtno – podjetniško zbornico Grosuplje

PRIHAJAJOČI DOGODKI NA OOOZ GROSUPLJE, več informacij in prijavnice na www.ooz-grosuplje.si, kjer preverite pogoje subvencionirane udeležbe:

- Brezplačno individualno »DAVČNO IN RAČUNOVODSKO SVETOVANJE« s Tadejo Bučar, davčno svetovalko na OZS, v petek, 29. 11. 2019, v Domu obrtnikov v Grosuplju. Svetovanje bo izvedeno v okviru SPOT Osrednja slovenska regija. Obvezne predhodne prijave.
- Brezplačna delavnica za ženske »SAMO ZDRAVA IN VITALNA SEM LAHKO POSLOVNO USPEŠNA«, četrtek, 28. 11. 2019, ob 9.00, v Domu obrtnikov v Grosuplju.
- Usposabljanje iz varstva pri delu, sredo, 4. 12. 2019, ob 15.00, v Domu obrtnikov v Grosuplju.

Dodatna pojasnila na OOOZ Grosuplje, ooz.grosuplje@ozs.si, 01-786 51 30, www.ooz-grosuplje.si, kjer smo vam na voljo tudi za kakršna koli vprašanja poslovne narave.

Srečanje lokalnih podjetnic na OOOZ Grosuplje, 3. 10. 2019

Izrabljene gume

Kako po zamenjavi ravnamo z izrabljenimi gumami? Smo v času, ko je potrebno na cestnih vozilih zamenjati letne pnevmatike z zimskimi. Svetujemo vam, da izrabljene gume prepustite vulkanizerju ob menjavi, saj jih je ta dolžan prevzeti brezplačno. Lahko pa odpadne gume občani pripeljejo v zbirni center Špaja dolina, kjer je vsakemu gospodinjstvu dovoljeno letno odložiti do 50 kg izrabljenih gum, kar približno predstavlja težo štirih avtomobilskih gum. Želimo si, da z odgovornim ravnanjem tudi z izrabljenimi gumami, pripomoremo k ohranjanju zdrave družbe in čistega okolja.

Foto: lastni arhiv
Anita Zore, JKP Grosuplje

Cistercijanska opatija Stična

objavlja

PROSTO DELOVNO MESTO

direktorja samostanskega podjetja

(SITIK- proizvodnja in prodaja čajev in drugih sredstev domačega zdravljenja d. o. o., Stična 17, 1295 Ivančna Gorica).

Zaposlitveni pogoji:

- izobrazba: višja ali visokošolska izobrazba ekonomske poslovne smeri,
- vsaj 5 (pet) let delovnih izkušenj v gospodarstvu na primerljivem delovnem mestu,
- aktivno znanje angleškega jezika.

Zaposlitev je za 4-letno mandatno obdobje z možnostjo podaljšanja, s 6-mesečno poskusno dobo.

Rok za prijavo: do 15. novembra 2019.

Prijave in dokazila pošljite na naslov:
Cistercijanska opatija Stična, Stična 17, 1295 Ivančna Gorica
ali na e-naslov: info@sticna.eu

Krompir je naše cenjeno živilo

V Društvu podeželskih žena Ivanjščice so članice v sodelovanju z občino Ivančna Gorica spet poskrbele, da je na ivanški tržnici, kjer je vladalo prešerno vzdušje, omamno dišalo po praženem krompirju. Poskrbele so za krajši kulturni program z nastopom harmonikarjev Matjaža Meglena in Matije Kastelica, Pevcev in godcev ljudskih pesmi Studenček ter za zabavne kmečke igre, ki jih je vodila predsednica DPŽ Ivanjščice, Renata Čebular, pri organizaciji pa ji je pomagala Nada Seliškar.

Zbrane je nagovoril tudi Cvetko Zupančič, predsednik KGZS in državni svetnik. Poleg strokovne komisije v sestavi: Darka Zupanc Puš, Rado Jakob Pižem in Danica Berčon Hrastovec, so devet sodelujočih ekip ocenjevali tudi obiskovalci tržnice. Po oceni strokovne komisije so najboljši krompir sprazili v ekipi Kulturnega društva Dob. Na drugo mesto se je zavihtela ekipa Folklorne skupine Vidovo veterani Šentvid, tretje uvrščene pa so bile udeležence iz Aktivna podeželskih žena Lisičke, sekcije TD Zagradec.

Obiskovalci tržnice pa so prvo mesto dodelili ekipi Gorenja vas, katere člani so s svojimi stilskimi oblačili poskrbeli za celostno podobo kuharske ekipe. Nagrada »najbolj simpatične ekipe« je pripadla DPŽ Tavžentrože, ki je znano tudi po njihovi predsednici, ki sodeluje kot gospodarica na kmetiji v resničnostnem šovu na Pop TV. Ivankine spominčice so dobile priznanje za najstarejšega sodelujočega člana v ekipi, ki je bil Milan

Goršič. Najmlajši član ekipe »Kar bo pa bo« je bil Dominik Poljšak, ki si je s svojo udeležbo pridobil številne simpatije in posebno priznanje za najmlajšega tekmovalca. Sodelovali sta tudi ekipi Vaške skupnosti Škoflje in Konjeniškega društva Gombišče. S svojima prav tako okusnima praženima izdelkoma so si člani zaslužili zahvalo za sodelovanje. Vsaka ekipa je uporabila najmanj 10 kg krompirja. Na koncu je vsega zmanjkalo, tako da sklepamo, da so bili vsi zelo okusni, kar kaže, da je

krompir, še posebno pražen, zelo cenjeno živilo.

Prireditev je simpatično povezovala in prepletala Mateja Žaren.

Med živahnim utripom ivanške tržnice so si obiskovalci v dvorani kulturnega doma lahko ogledali tudi razstavo krušnih žit in moke, ki jih je, poleg članic, prispeval gospod Maver iz Štupnikovega mlina v Zagradcu. Prav tako so lahko vsi poskusili izdelke iz krušnih žit, nekateri so bili obogateni s krompirjem ... Sladkosnede so se posladkali z ocvrtimi »miškami«, seveda iz testa.

Prostovoljke iz RK so, kot vsako leto, merile krvni tlak in preverjale količino sladkorja v krvi.

Vsi smo si bili edini, da je potrebno s tradicijo nadaljevati, saj taki in podobni dogodki dodajo dušo našemu občinskemu središču.

Povezujejo ljudi, poskrbijo za poznavanje naše kulturne in naravne dediščine ter ozaveščajo vse generacije o zdravi, kvalitetno pridelani hrani iz našega okolja.

Irma Lekan

»Štartaj kot čebelar!«

2. Iz cveta na cvet ...

Tako je videti delovni dan žuželk, ki še kako vpliva tudi na življenje človeka. Rastline in njihovi opraševalci so namreč medsebojno vzajemno soodvisni. Rastline, ki potrebujejo opraševalce, del svojih sokov predelajo v hranilni nektar ali medicino, s čimer privabljajo opraševalce. Cvetlice pa imajo za privabljanje žuželk še dva dodatna aduta v rokavu, in sicer živopisne barve cvetov in omamne vonjave. Čebele seveda niso edini opraševalci, družbo jim delajo še čmrlji, metulji, ptiči, veter ... Drži pa, da so med vsemi naštetimi daleč najbolj učinkovite prav medonosne čebele, ki jih je v naravi tudi največ.

Da bi našle želeno pašo, so čebele razvile zapleten sistem medsebojnega sporazumevanja. Na paši čebele nabirajo sladki nektar (medicino) in cvetni prah, pri tem pa nehote z letanjem s cveta na cvet oprašujejo tudi rastline. Opraševanje rastlin je nujno za človekovo raznoliko prehrano in nadaljnji obstoj raznovrstnega rastlinja v naravi.

Cvetovi so za čebele vir hrane. Informacije o cvetovih so zapisane (podedovane) v čebelah, o njih se učijo preko izkušenj, s pomočjo komunikacije z drugimi člani čebelje družine. Čebele cvetove zaznajo preko vonja, ki ga oddajajo, in barv, zaradi katerih izstopajo od zelenih površin in so dobro vidne. Čebele najbolje vidijo rumeno in modro barvo, ne zaznavajo pa rdeče barve. Tako se morajo naučiti, kje najti cvetove, jih med letom prepoznati ter ločevati med različnimi vrstami cvetlic. Vedeti morajo, kdaj in kako nabirati medicino oz. mano ter sprejeti in izmenjati informacije o paši z drugimi članicami čebelje družine. Cvetove zaznajo s čutili preko vida in vonja.

Vabljeni k prebiranju predstavljenih kratkih prispevkov v razširjeni obliki, ki so objavljeni na spletni strani cebelar.com.

Franz Fritz Murgelj

Naj pridelki 2019

Turistično društvo Grča z Lučarjevega Kala je 6. oktobra letos, v sodelovanju s KZ Stična, pripravilo že 18. tradicionalno srečanje pridelovalcev pridelkov in vrtnin. Le-ti so se zbirali v KZ, kjer so jih stehali in izmerili, nagrade za najdaljše, najtežje in še kako drugače posebne pridelke, pa so bile podeljene na lepo jesensko nedeljo na Lučarjevem Kalu.

Pridelovalci so prejeli diplome in praktične nagrade, ki jih je prispevala KZ, Stanka Sadar iz Šentvida pri Stični pa je prejela tudi pokal za trud, vsakoletno sodelovanje in letošnje večje število »NAJ PRIDELKOV«. To posebno priznanje je prejela že drugič.

Praznih rok pa niso odšli niti pridelovalci, katerih pridelki se niso uvrstili v kategorijo »NAJ«, saj so za sodelovanje in trud prejeli priznanja in prav tako praktične nagrade KZ Stična.

Ob koncu smo se vsi navzoči še fotografirali. Skupinske fotografije pa žal letos ni posnel gospod Leopold Sever. V njegov spomin smo se z minuto molka poklonili na začetku srečanja.

NAJ PRIDELEK	Teža/dolžina	LASTNIK
BUČA HOKAIDO	3,20 kg	STANKA SADAR, Šentvid pri Stični
PARADIŽNIK	0,55 kg	STANKA SADAR, Šentvid pri Stični
RDEČA PESA	1,15 kg	STANKA SADAR, Šentvid pri Stični
JAČEVEC	0,87 kg	STANKA SADAR, Šentvid pri Stični
BUČA	49 kg	MARIJA BREGAR, Bojanji Vrh
KROMPIR	0,46 kg	MAJA BREGAR, Bojanji Vrh
BUČA STEKLENICA	6,80 kg	IVANKA URBANČIČ, Tolčane
BUČA MUŠKATNA	13,5 kg	PATRICIJA ŠINKOVEC, Mali Korinj
BUČA	95 cm	SLAVKO PLAVC, Ivančna Gorica
KUMARA	1,42 kg	SLAVKO PERKO, Velike Reberce
ZELJE KONIČASTO	10 kg	BLAŽKA BREGAR, Bojanji Vrh
KOLERABA	3,84 kg	JANJA MEDVED, Lučarjev Kal
NADZEMNA KOLERABA	3,25 kg	JANJA MEDVED, Lučarjev Kal
BUČA RUMENA		
PODOLGOVATA	2,05 kg	JANJA MEDVED, Lučarjev Kal
ČEBULA	0,46 kg	MARINKA BERČON, Lučarjev Kal
VEZ RDEČE ČEBULE	3 m	FELIKS KRALJ, Velike Vrhe
VEZ ČESNA	1 m	FELIKS KRALJ, Velike Vrhe
BUČA ZELENNA		
PODOLGOVATA	2,70 kg	FELIKS KRALJ, Velike Vrhe
PAPRIKA	0,26 kg	ANI MANDELJ, Lučarjev Kal
KRMNA PESA	6,96 kg	RUDI HRASTOVEC, Obolno
POR	0,93 kg	ANICA NOSE, Ivančna Gorica
LUBENICA	12 kg	DARJA GLAVAN, Velike Kopolje
CVETAČA	2,10 kg	MARJETKA MEGLEN, Laze nad Krko
RADIČ ŠTRUCAR	1,30 kg	MARJETKA MEGLEN, Laze nad Krko

Za TD Grča in KZ Stična zapisala Branka Kastelic

Volku grozil Medved, ščitil naj bi ga pa Zajec

Letošnji poletni meseci so bili še toliko bolj vroči zaradi polemik o (pre)številčnosti in (ne)odstrelu velikih zveri, ki naj bi povzročale veliko škodo kmetom zaradi napadov zveri na rejne živali. Blizu nas, v Velikih Laščah so kmetje pod vodstvom predsednika sindikata kmetov Antona Medveda organizirali protestni shod, na katerem so zaradi, po njihovem mnenju, premedlega in prepočasnega ukrepanja države, zahtevali odstop okoljskega ministra Simona Zajca. Pri lovski zvezi Slovenije smo se pozanimali, kako številna pa sta volk in medved na področju naše občine in koliko škode povzročata.

Kot je pojasnila svetovalka za odnose z javnostmi na zvezi Urška Kmetec, v gozdovih naše občine živi pretežno populacija rjavega medveda, v nekaterih predelih tudi volkovi, vse pogostejše pa je opažen tudi šakal. V naši občini deluje pet lovskih družin, ki izvajajo stalni monitoring velikih zveri. Tako so na lovišču LD Ivančna Gorica medvedi stalno prisotni, volkov ni, lovci pa ne beležijo nobenega incidenta z velikimi zvermi. Letos odstrela medveda ni bilo, lani sta bila odstreljena dva. V lovišču LD Krka imajo stalno prisotnih več medvedov, volkov ni. Lani odstrela medveda ni bilo, letos je bil odstreljen en medved. V lovišču LD Šentvid pri Stični so letos odstrelili enega medveda. Medvedi so v lovišču stalno prisotni, volk pa obča-

sno. Srečanja z medvedi so, niso pa zabeležili še nobenega incidenta. V lovišču LD Suha krajina so stalno prisotni medvedi in volkovi. Letos so odstrelili dva medveda, od tega je bilo za enega medveda, ki je bil večkrat opažen v eni izmed vasi in je uničil tudi čebelnjak, izdano dovoljenje za izredni odstrel. V lovišču pozimi in poleti videvajo dva do štiri volkove (trop), ki pa kmetom ne povzročajo škode. V lovišču LD Višnja Gora volkov ni, medvedi so, letos so odstrelili enega medveda. Težav oziroma incidentov z velikimi zvermi ne beležijo. Ker pa je najboljše, da obiskovalci gozdov sami poskrbimo za svojo varnost, povzemamo splošne napotke Lvske zveze Slovenije, s pomočjo katerih se lahko izogne-

mo neljubim incidentom z velikimi zvermi:

- med sprehodom po gozdu se držimo označenih poti;
- na svojo prisotnost opozorimo z nekoliko glasnejšo hojo in govorjenjem; da se nam živali lahko umaknejo;
- mladičem se ne približujemo in jih ne hranimo;
- pse moramo imeti vedno na povodcu, ne le zato, ker tako predpisuje zakon, ampak ker lahko spuščeni psi preganjajo divjad. Ob srečanju z medvedom bo pes, ki ni na povodcu, zbežal h gospodarju in medveda pripegljal neposredno k nam.

Opozorili bi tudi na kolesarje, ki so hitri in tihi, s tem pa medveda ne opozorijo nase in ga lahko presene-

tijo. Pri medvedih je pogost poskus strašilnega napada, kar pomeni, da želijo človeka, ki je zanje vsiljivec, sprva samo pregnati. To pogosto naredi tudi medvedka, ki vodi mladiča. Nevarno pa je, kadar se človek znajde med medvedko in mladiči. Takrat medvedka meni, da so nje-

ni mladiči ogroženi in sledi pravi napad. Ob morebitnem srečanju z medvedom se vedemo umirjeno. Umikamo se počasi in ritensko, ne obrnemo mu hrbta. Ne pobegnemo, ker bi nam v tem primeru verjetno sledil.

Franc Fritz Murgelj

Hidroponika

Hidroponika je način gojenja rastlin, kjer namesto zemlje ali prsti uporabljamo kameno volno, stekleno volno, kokosova vlakna in druge inertne materiale kot substrat, na katerem so korenine. Temu dodamo v vodi raztopljena hranila, ki jih rastline potrebujejo za rast. Rastlin torej ne posadimo v zemljo, temveč v primeren substrat, ki služi le kot opora. Ta substrat mora biti dovolj vlažen in porozen in ne sme zadrževati vode. Vse poteka preko računalniškega sistema, preko katerega poteka namakanje z dognojevanjem. Hranila se črpajo iz bazenov (A + B + C). V bazenu A: NPK, kalcij, železo ...) v bazenu B: mešanica sulfatov ... V bazenu C pa je na razpolago dušična kislina za uravnavanje pH vode. Pomembna je še EC (elektrokonduktivnost). V različnih fazah razvoja potrebujejo rastline temu primerna hranila.

Priprava vodotopnih hranil

Beseda hidroponika izvira iz dveh grških besed: hidro (voda) in ponos (delati), torej pomeni vodno delovanje. Po svetu so razširjene različne metode hidroponike. Uporabljajo se predvsem naslednje tehnologije: gojenje na substratih, NFT (nutrient film technique), plavajoči sistem, VPH (vertical plant hydroponic, DWC (deep water culture), aeroponika, autopot in poplavne grede.

Razlikujemo med pravimi hidroponskimi sistemi, v katerih se

Plavajoče plošče s sadikami na vodni raztopini

rastlina goji brez substrata. Takšna hidroponika je na primer NFT. Poznamo tudi hidroponske sisteme, kjer se uporablja substrat. Ta je lahko kamena volna, perlit, šota, glinene kroglice in podobno. Od vrste hidroponskega sistema je odvisno to, kakšna hranila bomo potrebovali.

Poznamo odprte in zaprte sisteme gojenja. V odprtih sistemih, kjer gre za drenažo v odtok, substratu neprestano dostavljamo potrebna hranila, stara hranila pa s pomočjo drenaže odteka stran. Zaprti ali reciklacijski sistemi so drugačni. Tu hranila ne odteka s pomočjo drenaže, ampak jih zbiramo in vrnemo rastlinam. Hranilna raztopina mora biti ustrezna: vsebovati mora vse elemente, ki jih rastlina potrebuje, in sicer v pravilnem razmerju.

NFT – (Nutrient film technique) – korenine rastlin so v plastičnem kanalu, skozi katerega teče tanek sloj vode s hranili. Raztopina teče nato v zbirni kanal - rezervoar, kjer se preveri koncentracija hranila. Od tam se hranilna raztopina s pomočjo potopne črpalke ponovno vrača v sistem. Padec v ceveh je 1-2%. Kanali ne smejo biti daljši od desetih metrov, saj sicer rastline na koncu kanala ne dobijo zadostne količine hranil in kisika.

Hranilna raztopina je sestavljena iz makroelementov in mi-

Hidroponska pridelava paradižnika na kameni volni

kroelementov. Deleži različnih hranilnih elementov so pri cirkulacijskih sistemih pomembnejši kot pri drugih sistemih, ker rastlina na primer veliko lažje srka kalij kot kalcij, ki se v sistemu posledično kopiči.

Za optimalno dejavnost rastlin je pomembna tudi primerna temperatura. Za kar najboljše rezultate mora temperatura dosegati med 20 °C – 30 °C. Za dober razvoj korenin je potrebna visoka temperatura hranilne raztopine (20–25 °C). Pri temperaturi pod 15 °C pa absorpcijska zmožnost korenin hitro upade, prenos hranil v rastlini se zmanjša, pridelek pa je manjši.

Za hidroponiko je torej potreben dober rastlinjak, kjer lahko uravnavamo temperaturo, vlago in ostale parametre.

S hidroponiko so se ukvarjali že Egipčani, Grki, Babilonci, Kitajci in Azteki. Do prelomnice pa je prišlo v 17. stoletju v Evropi, ko so začeli gojiti rastline v rastlinjaki. Večji razmah je hidroponika dosegla v 80-ih letih 20. stoletja. S tem načinom gojenja se ukvarjajo predvsem Kanada, Nizozemska, Nemčija, Avstralija ... Tudi v Sloveniji imamo okoli 10 ha hidroponske pridelave.

Vir: Osvald in Kogoj-Osvald, diplomska dela BF, splet Priprava: Ana Ogorelec

Vodja odd. za kmetijsko svetovanje: Tomaž Močnik

Častitljivih 90 let Turističnega društva Višnja Gora

V soboto, 5. oktobra 2019, je na mestnem kopališču v Višnji Gori potekala proslava ob 90-letnici delovanja Turističnega društva Višnja Gora. Organizatorji so prireditev združili s podelitvijo priznanj najlepše urejenim občinskim središčem v letu 2019. Slovesnosti so se udeležili tudi prijatelji iz pobratene občine Hirschaid, ki so v tistih dneh gostovali v Ivančni Gorici, številne obiskovalce pa so nagovorili predsednik domačega turističnega društva Jože Gros, predsednik Turistične zveze Slovenije Pavle Hevka in župan Dušan Strnad.

Naše starodavno mestoce Višnja Gora ima že od nekdaj, zaradi izjemno bogate zgodovine in neokrnjene narave, velik turistični potencial. Tega so se zavedali tudi naši predhodniki, ki so v Višnji Gori že leta 1929 ustanovili Tujsko-prometno in olepševalno društvo. Predsednik društva Jože Gros je med najpomembnejše mejnike v zgodovini društva izpostavil gradnjo kopališča, ki je bilo odprto osem let po ustanovitvi društva, leta 1937. Že leta 1935 je bil odprt Smučarski dom na Polževem, ki ga je zgradil SK Polž. V času povojnih letih, ki turizmu niso bili najbolj naklonjeni, se je tamkajšnje vodstvo društva odločilo še za dopolnitev kopalne ponudbe, in sicer z vzpostavitvijo avtokampa. Dejavnost je kasneje precej zamrla, v zadnjih letih pa kopališče ni le športno in turistično stičišče, temveč povezovalni element turizma, zgodovine, kulture in umetnosti v Višnji Gori.

Društvo sodeluje pri domala vseh

dogodkih v kraju in se udeležuje sejmov tako v občini kot izven nje. Še posebej so ponosni na vsakoletni Anin sejem, ocenjujejo urejenost krajev oz. bivalnega okolja v sklopu natečaja Moja dežela lepa in gostoljubna, člani so tudi nepogrešljivi pri vsakoletni organizaciji tradicionalnega Pohoda po Jurčičevi poti. Za prepoznavnost zunaj meja

so poskrbeli s sodelovanjem pri projektu prevodov Jurčičeve Kozlovke sodbe v Višnji Gori. »Kopališče je poleg polža in Kozlovke sodbe eden izmed znamenitih objektov v Višnji Gori. Še večji turistični potencial pa si društvo obeta od Kranjske čebele, ki ima rojstni dom prav v Višnji Gori«, še dodaja predsednik 130-članskega društva. Društvo je

ob 90-letnici izdalo tudi obsežen zbornik z naslovom Razcvet turizma ali tako se je pričelo v Višnji Gori in njeni okolici. Urednik knjige je domačin Marjan Potokar.

Župan Dušan Strnad je ob tej priložnosti še posebej izpostavil smeleturistične načrte občine s preureditvijo stare višnjanske šole v Hišo kranjske čebele. Pred kratkim so se začela pred objektom arheološka izkopavanja, sledila bo preureditev zunanjih površin in obnova same

zgradbe. V znak zahvale in nadaljnega skupnega sodelovanja je društvu čestital za visok jubilej, predsedniku pa izročil spominski kovanec Prijetno domače.

Društvu je za visok jubilej čestital tudi predsednik Turistične zveze Slovenije Pavle Hevka ter društvu in zaslužnim članom podelili priznanja za izjemne dosežke na turističnem področju. Najvišje, Zlato plaketo TZS, je prejel vsestranski turistični delavec Pavel Groznik.

Dogodku so dodano vrednost dali še številni nastopajoči. Od Godbe Stična, mestnega bobnarja, najmlajših iz vrtca Polžek, otroškega pevskega zbora Podružnične šole Višnja Gora do Višnjanskih fantov, manjkalo ni tudi še en velik promotor Višnje Gore, domačin Marko Vozelj, posebno navdušenje pa je požela tudi plesna skupina iz Hirschaida.

Ocenjevanje krajevnih središč v letu 2019

V sklopu prireditve je potekala tudi razglasitev rezultatov letošnjega ocenjevanja krajevnih središč in urejenosti info točk v naši občini. Ocenjevanje že vrsto let vodi Občinska turistična zveza Ivančna Gorica in kot je povedal njen predsednik Stanislav Kralj, je namen ocenjevanja spodbujanje k urejenosti naših 12-ih krajevnih središč. Za urejenost skrbijo tako občina kot krajevne skupnosti turistična društva in občani sami. Med večjimi kraji je bil za najlepšega razglašen Šentvid pri Stični, sledila sta Krka in Višnja Gora, med manjšimi kraji pa je slavil Zagradec, za njim pa sta se zvrstila še Metnaji in Ambrus.

Gasper Stopar

Aviratek 2019 splezal na tisočaka in še čez

Zadnja sobota v septembru je v okolici Šentvida spet gostila adrenalinsko-rekreacijske navdušence iz cele Slovenije, ki so poskušali »premagati« ustvarjalnost šentviških gasilcev pri načrtovanju in izvedbi penastih, mokrih, slamnatih, drsečih, tehničnih, motoričnih in visečih »avir«. Organizatorji, člani PGD Šentvid pri Stični, so v sodelovanju z zavodom Prijetno domače (ki je sodeloval pri promociji dogodka) pripravili že sedmo dolenjsko adrenalinsko preizkušnjo na znani progi z ovirami (več kot ena tretjina je bilo novih), na katerih se je letos preizkusilo že več kot 1000 udeležencev.

Zanimiva je tudi letošnja statistika. Najmlajši udeleženec je štel komaj 4 leta, najmlajša udeleženka je bila še enkrat starejša. Tudi najstarejši udeleženec je bila tokrat udeleženka pri 64 letih, zrelost »močnejšega« spola je zastopal eno leto mlajši predstavnik. Na progo, dolgo 8 km z 20 ovirami, so se »aviratekači« odpravili v skupinah po dva ali več skupaj. Letošnja najštevilčnejša skupina je štela točno 30 posameznikov. Moških udeležencev je bilo za razliko od zadnjega dogodka tokrat za odtenek več kot žensk, lahko pa z gotovostjo potrdimo, da so predstavnice nežnejšega spola precej manj zadržano in precej bolj bučno

izživele svojo prvobitno naravo na letošnji prireditvi, kjer so organizatorji poskrbeli tako za sončne kot tudi nebeško mokre trenutke. Odrasli udeleženci so si lahko vsaj za nekaj ur dovolili biti spet otroško razposajeni v blatni luži in na drsalnici velikanki, »pravi« otroci pa so si res dali duška, saj so lahko tokrat z dovoljenjem in dodatno spodbudo staršev sproščeno kobacali po blatu in tekali po velikih lužah ter bili legalno »usrani« od glave do peta. Samo za občutek naj navedemo še slovenske kraje, iz katerih so najbolj številčno »priromali« udeleženci v aviratekaški Šentvid: Planina, Postojna, Ljubljana, Medvode, Litija,

Ribnica, Zagorje, Maribor, Radlje ob Dravi, Muta, Krško, Vuzenica, Slovenj Gradec, Ravne na Koroškem, Celje, Velenje, Pivka, Kranj, Sečovelje, Škofja Loka, Nova Gorica, Koper, Novo mesto, Dragatuš, Novo mesto ...

Organizatorji so s strani udeležencev prejeli številne pohvale in zahvale, nemalo pa se jih je želelo že na cilju letošnjega prijaviti na Aviratek 2020. Prijave za prihodnji dogodek še niso odprte, lahko pa si na spletni strani aviratek.si ogledate številne fotografije »asranih« udeležencev.

Franc Fritz Murgelj

Naši gasilci spet odlični na gasilskih tekmovanjih izven naše občine

V soboto, 28. septembra, je v Ribnici potekalo regijsko gasilsko tekmovanje prostovoljnih gasilskih društev iz regije Ljubljana II, kamor spadajo Gasilske zveze iz Ivančne Gorice, Grosuplja, Dobropolja, Ribnice, Loškega Potoka in Kočevja.

Na tekmovanju je tekmovalo več kot 980 gasilk in gasilcev, od tega je »ivanške« barve zastopalo 180 gasilk in gasilcev iz enajstih prostovoljnih gasilskih društev. Tudi tokrat naši gasilci niso razočarali in osvojili odlične rezultate. V različnih kategorijah so prva mesta osvojile ekipe PGD Kriška vas, PGD Šentvid pri

Stični in PGD Krka, tretja mesta pa sta osvojili dve ekipe PGD Zagradec na Dolenjskem ter ekipa Korinja in Radohove vasi. Vse zgoraj omenjene gasilske ekipe se bodo za najvišja mesta v državi pomerila naslednje leto na državnem prvenstvu Gasilske zveze Slovenije.

Je pa bilo v soboto zahtevno tekmovanje v vrhni tehniki tudi v Ljubljani. Ekipa »vrvašev« iz PGD Stična je na 7. tekmovanju z imenom Rope Rescue Rally dosegla 9. mesto od 12 ekip. Pomerila se je v tekmovanju reševanja iz višin in globin s pomočjo vrhne tehnike.

Gašper Stopar

PGD Stična – obilica dogajanja v mesecu oktobru

Mesec oktober, mesec požarne varnosti je že tradicionalno poln dogodkov, povezanih z gasilstvom. Za stiške gasilce tudi letos ni bilo nič drugače. Še več, dogajanje je bilo še bolj pestro. Naj naštejemo le nekaj večjih dogodkov.

Začeli smo 8. 10. 2019, s sodelovanjem pri vaji izpraznitve objekta na PŠ Stična. Vaja je potekala ob predpostavki, da je izbruhnil ogenj v eni izmed učilnic, zaradi česar so se otroci iz vrtca s svojimi vzgojiteljicami in šolski otroci z učiteljicami umaknili na varno. Gasilci smo »požar« pogasili, pregledali še ostale prostore in jih prezračili. Vaji je sledil še kratek prikaz opreme, otroci pa so lahko preizkusili ročnike.

V petek, 18. 10., smo se udeležili velike skupne vaje sektorja Stična, ki ga je pripravilo PGD Muljava. Vaja je temeljila na predpostavki, da je kot posledica udara strele prišlo do požara na večjem gospodarskem poslopju. Poslopje je bilo z gasilskimi vozili težje dostopno, zaradi česar je bil poudarek na usklajenem delovanju vseh vključenih enot (PGD Muljava, PGD Ivančna Gorica, PGD Metnaja in PGD Stična) pri dobavi gasilne vode. Iz našega društva se je vaje udeležilo 20 operativnih članov s štirimi vozili, in sicer GVC 16/25, GVC 24/50 in GVC 16/45 in PV-1.

Velik dan za PGD Stična je bil četrtek, 24. 10., ko smo v svojo garažo pripeljali novo gasilsko vozilo. Gre za vozilo za hitro posredovanje ob prometnih nesrečah ali s kratico HTRV. Vozilo temelji na VW Transporter. Za nas so ga po naših izvirnih načrtih in idejah nadgradili v delavnicah Euro-GV WEBO v Ilirski Bistrici.

Vozilo je opremljeno z vsem potrebnim orodjem in opremo za posredovanje ob prometnih in drugih nesrečah, kjer je potrebno tehnično posredovanje. Ob uradnem prevzemu vozila bomo pripravili še

ločen obsežnejši zapis, kjer bomo predstavili tudi vso opremo.

Že naslednji dan, 25. 10., smo gasilci PGD Stična sodelovali na vaji izpraznitve objekta na OŠ Stična. Tudi na matični šoli »je prišlo do požara«. Cel hodnik je bil v dimu. En razred učencev je skupaj z učiteljico ostal ujet v zgradbi; zaradi gostega, strupenega dima se jim ni

uspelo evakuirati na varno. Gasilci so z notranjim napadom pogasili ogenj, prezračili hodnik in omogočili varen prehod učencem na prosto. Po končani vaji smo zbranim učencem prikazali še temeljne postopke oživiljanja (TPO). Učenci so dogajanje in spremljali z izrednim zanimanjem. Za celotno izvedbo vaje in prikaz TPO smo prejeli tudi čestitke

Obnovljen gasilski voz v PGD Kriška vas

Člani PGD Kriška vas so se odločili, da gasilski vprežni voz iz leta 1928 popolnoma obnovijo. Zamenjali so le leseni del voza, kovinski del pa je ostal nespremenjen.

Gasilsko društvo Kriška vas ima 92-letno tradicijo. Ob ustanovitvi se je imenovalo Prostovoljna gasilska četa Kriška vas. Leta 1928 je bila kupljena prva motorna brizgalna ROSENBAUER, vprežni voz pa je služil za njen prevoz ter za cevi in orodje, ki so ga takrat uporabljali: lopate, krampi, ročne žage in gasilski kavelj. Za gasilce je ostalo le malo prostora, zato so največkrat na intervencije hodili poleg voza in so peš prispeli na kraj nesreče. Konji, ki so voz vlekli, so bili po navadi iz Kriške vasi, včasih pa tudi s Pristave.

Starejši člani (Jože Virant, Jože Jeršin, Slavko Novak, Jožef Zupančič in Ivica Zupančič) se takih intervencij dobro spominjamo. Na primer požara pri Selanovih v Zavrtčah leta 1955. Takrat je bila huda zima, zapadlo je veliko snega. Konji so gazili sneg in vlekli gasilski voz skoraj do onemoglosti, zato so priskočili na pomoč gasilci in porivali natovorjen voz. Ko so prispeli na kraj nesreče in začeli gasiti, jih je gospodar opominjal, da bodo porabili vso vodo in mu izpraznili vodnjak. Gasilci so bili oblečeni v stara kmečka oblačila, brez zaščitnih oblek, obuti pa so bili v gumijaste škornje. Voz je bil že takrat v slabem stanju.

Kar nekaj desetletij je voz pozabljen počival v Kriški vasi, nato pa še v Višnji Gori. Zdaj je obnovljen in v ponos društvu.

Slovesen prevzem obnovljenega vprežnega vozila je bil za vse gasilce velik dogodek. Hvala vsem, ki ste se za prenovo voza trudili, hvala tudi vsem, ki ste prispevali finančna sredstva. Vozilo je dragocen spomin na začetke gasilstva v Kriški vasi.

Zapisa Ivica Zupančič

ravnatelj Marjana Potokarja, ki je gasilec izrazil vso podporo in pozdravil naše dolgoletno zgledno sodelovanje.

Sobota, 26. 10., je bila namenjena celodnevni usposabljanju stiških operativnih gasilcev. In sicer je bil poudarek na posredovanju ob prometnih nesrečah. PGD Stična in status GEŠP (Gasilska enota širšega pomena) in ima koncesijo za posredovanje ob prometnih nesrečah na območju občine Ivančna Gorica in delu avtoceste A2 na delu od Grosuplja do Biča v obeh smereh.

Zaradi omenjenega dejstva veliko pozornosti posvečamo ravno usposabljanju iz področja tehničnega reševanja. Tokrat sta se nam kot inštruktorja pridružila poklicna gasilca GB Ljubljana, in sicer Primož Kastelic (sicer tudi član PGD

Stična in namestnik poveljnika) ter Franc Jurovič sicer tudi mednarodni inštruktor za tehnično reševanje. Letos smo poleg drugih, vadili tudi scenarije, kjer so bili vključena tovorna vozila. Na usposabljanju smo preizkusili tudi novo opremo iz HTRV.

Naj omenim še, da v prostorih PGD Stična in poligonu pred njim že ves oktober potekajo praktične vaje v okviru tečaja za operativnega gasilca. Vaje se bodo nadaljevale še v mesecu novembru. Več naših članov na tečaju sodeluje v vlogi inštruktorjev in predaja svoje znanje bodočim operativnim gasilcem.

Kar pestro, mar ne.

Za PGD Stična Gregor Arko
Foto: ©Mircphotography

Tokrat smo obiskali Koroško ...

Letošnja topla jesen nam je postregla z obilico sončnih in toplih dni in tudi 12. oktober 2019 je bil eden takih. Stiški čebelarji smo se v okviru vsakoletne ekskurzije tokrat odpravili na Koroško. Naš dan se je začel že zgodaj zjutraj, ko smo se zbrali pri stiškem samostanu, od tam pa smo se odpeljali na sever Slovenije. Naša prva postaja je bil Slovenj Gradec in seveda MEDENI RAJ PERGER, ki je znan po svoji bogati čebelarji tradiciji vse od leta 1757. Sprejel nas je glava družinskega podjetja, gospod Hrabroslav Perger. Postregel nam je z obilico zanimivih zgodb o začetkih njihovega podjetja, ki ga vodi skupaj s sinovoma. Prav tako niso manjkale zanimive anekdote iz sveta slavnih, ko ga je recimo obiskal njegov veliki idol Luciano Pavarotti in pri njem naročil veliko medeno svečo. Gospod Pavarotti te sveče žal nikoli ni prejel, saj je umrl, preden je bila dokončana. Ste vedeli, da je ameriška prva dama Melanija Trump v njihovem podjetju naročila poročno svečo? Pa tudi krstna sveča za njenega sina prihaja od tam. Takšnih in podobnih prigod ni manjkalo. Izredno zanimivi so bili opisi izdelave njihovih odličnih izdelkov. Medene energetske sveče nastajajo skozi dolgotrajne postopke, njihovi bomboni in medenjaki pa ne poznajo sladkorja, ampak le med. Tudi muzejček je požel precejšnje zanimanje, saj predstavlja zares prekrasne medene mojstrovine! Obisk pri Pergerjevih je prehitro minil in odpravili smo se proti Kopam.

Po vijugasti cesti smo se pripeljali na vrh Kop, na HOLCERIJU. Na humorističnem šovu smo spoznavali stara gozdarska opravila s starimi orodji, dogajanje pa sta povezovala humorist in pravi pohorski Holcer. Ogledali smo si še krajši dokumentarni film o Pogorju. Na Holceriji smo imeli tudi kosilo – pravi pohorski lonec in sladke dobrote, ki so jih pripravile nekatere udeleženske izleta. Zadnji del našega potepa pa smo ponovno posvetili čebelarstvu. Odpravili smo se na Prevalje, kjer je na Fari s pomočjo evropskih sredstev nastal Čebelarstvo-sadjarjski center. Sprejele so nas tri čebelarke, ki so nam pripravile tudi prigrizek in skrebele za naše dobro počutje pri njih. Predvsem nam bo ostala v spominu čebelarka Anica Vogel. Pokazala

nam je društveni čebelnjak z okolič in nam postregla s kopico nasvetov, v kakšne namene uporabljati določene čebelje produkte. Poleg zares lepega in sodobnega čebelnjaka se lahko pohvalijo s kar 21 gredicami medovitih rastlin in lepo urejeno okolico. Ker je naš obisk na Prevaljah prehitro minil, vprašani pa je ostalo še veliko, smo se dogovorili za ponovni obisk v spomladanskem času.

Letošnji izlet nam bo zagotovo ostal v lepem spominu. Prav tako pa lahko z veseljem priporočimo vse tri lokacije vsem, ki Koroške še niste obiskali.

Vas o našem izletu zanima še več? Obiščite našo spletno stran (www.cd-sticna.si) in si oglejte fotografije. Naj med!

Za ČD Stična, Petra Peunik Okorn

Dobrodelna akcija za nov čebelnjak

Zaokroži in doniraj je prva dobrodelna fundacija za tiste, ki jih običajne oblike pomoči prezrejo. V 10. dobrodelni akciji so se sredstva zbirala za nakup novega čebelnjaka. Skupaj s prejemnikom donacije Čebelariskim društvom Krka in Zagradec, Občino Ivančna Gorica, predsednikom Čebelarske zveze Slovenije, Boštjanom Nočem ter z ostalimi posamezniki, ki smo se vključili v dobrodelno akcijo, se trudimo, da bi uspeli in postavili nov čebelnjak, v katerem bo prostora za nekaj čebeljih družin. Čebelnjak bo postavljen v Ambrusu pri Antonu Hrovatu in petletni hčerki Vesni, ki sta nepričakovano izgubila ženo in mamico Polono. S tem bomo družini pomagali, da lažje prebrodi bolečo izgubo.

Za izvedbo akcije je Čebelarstvo društvo Krka in Zagradec sklenilo pogodbo s Fundacijo in prejemnikom donacije, da pripravi izhodišča in poišče izvajalca za izdelavo čebelnjaka. Že na začetku akcije je Boštjan Noč podaril dva panja s čebeljimi družinami. Anton pa je pripravil teren nad svojim vinogradom in začasno ogrado za postavitve čebelnjaka, kamor je vselil obe družini. Predsednik ČD Krka in Zagradec Marjan Volaj je skozi celo poletje učil Antona Hrovata veččin dobrega in uspešnega čebelarjenja, čebelarja Zaletelj in Markovič pa sta priskočila na pomoč s praktičnimi izkušnjami. Začetne težave je Anton pogumno premagoval kljub temu, da sta dve družini rojili, se

s tem oslabili in prvo leto ni bilo pričakovati sladkega medu. Družini smo zdravili proti varoji in na začetku septembra že tudi krmili in pripravljali za zimo. Skupaj smo člani ČD prispevali za izvedbo projekta približno 30 ur in opravili več kot 500 km. Na začetku septembra smo od donatorja dobili obvestilo, da je akcija zaključena in da je zbranih 1.302,03 evra. Predajo čeka pa naj bi donator predal ČD. V oktobru smo uskladili termin za predajo čeka z vsemi sodelujočimi: s predstavnikom Fundacije Zaokroži in doniraj, prejemnikom donacije Antonom Hrovatom s hčerko Vesno, s predsednikom Čebelarskega društva Krka in Zagradec, županom občine Ivančna Gorica in predsednikom Čebelarske zveze. Predaja čeka je bila slavnostno podeljena pred sedežem Občine.

Zbrana sredstva ne bodo zadost-

vala za celotno postavitve čebelnjaka po ponudbi, zato smo se z Antonom dogovorili, da se zbrana sredstva porabijo za izdelavo čebelnjaka, les pa bo prispeval sam. Anton je obljubil, da bo čebelnjak postavljen preko zime in pred naslednjo čebelarstvo sezono. Letos je spoznaval osnove čebelarstva, naslednje leto pa že pričakuje prvi pridelek medu. 5-letna hčerka Vesna pa je že veselo listala po prejeti knjižici Čebela s celo vrsto ustvarjalnih idej za naše najmlajše in načrtovala izdelavo čebeljih motivov iz papirja, kartona, semen in poslikavah z vodenimi barvicami.

Skupaj nam je uspelo, da smo z nesebičnostjo in pripravljenostjo pomagali ter omogočili nekaj, kar lahko nekomu pomeni veliko. Naslednjo pomlad pa pričakujte tudi fotografijo novega čebelnjaka.

Marjan Volaj

Mestno kopališče Višnja Gora tokrat drugo med slovenskimi letnimi kopališči

Zelo veseli smo lahko, da ga imamo. Z bazenom, kot je naš višnjanski, se ne more pohvaliti prav vsaka slovenska občina. Še manj občin pa se lahko pohvali, da so udeleženci »mestnih« bazenov ravno njihovemu namenili eno od najvišjih mest. Upravitelj bazena v Višnji Gori so se še posebej trudili, saj so obiskovalci tako zelo pohvalili počutje na bazenu, da je letos prejelo drugo najvišje priznanje v kategoriji letnih kopališč v državi.

Mestno kopališče Višnja Gora je v akciji sodelovalo že drugič. Prvič leta 2017, ko so osvojili 3. mesto in letos, ko so se zavihteli na 2. mesto. V poletni sezoni 2019 se je ekipa radijske oddaje »Naj kopališče« že 29. leto zapored vsak teden odpravila na eno izmed slovenskih kopališč, kjer so preverjali, kako je poskrbljeno za dobro počutje in zabavo kopalcev. Organizator akcije je RTV Slovenija v sodelovanju s spletnim portalom Dobro jutro, Slovenija in lokalnimi radijskimi postajami. V akciji je tudi letos sodelovalo 84 kopališč iz vse Slovenije, nagrade so bile podeljene v šestih kategorijah.

Kristina Zadel, ki preko podjetja Ecoplin VG s pomočjo svoje skromne »bazenske« ekipe upravlja z bazenom Višnji Gori, je prejetega priznanja nagrade še posebej vesela in pojasnjuje, da: »Je konkurenca v naši kategoriji izjemna. Predvsem tekmuje in se primerjamo z bistveno večjimi kopališči. Npr. celjsko letno kopališče, ki je zasedlo prvo mesto, ima kapaciteto 1500 obiskovalcev dnevno, mi pa 350. Bistvena razlika med nami in vsemi drugimi letnimi kopališči je tudi ta, da smo edino letno kopališče v Sloveniji, ki sami vlagamo v razvoj in vzdrževanje ter upravljanje. Drugi imajo močno zaslombo lokalne skupnosti, kjer v razvoj in vzdrževanje vlagajo občine, vodijo pa jih občinski javni zavodi. Stroški zagona in vzdrževanja tovrstnega objekta so namreč izredno visoki.«

Nikakor pa ni odveč tudi ugotovitev, da so bili v letošnjem še posebej pozorni na dejstvo, da postaja bazen v Višnji Gori vse bolj prepoznaven tudi izven naše občine. Letos so imeli redne kopalce celo iz precej oddaljenega štajerskega dela Slovenije. Zadelova strne zasluge za pridobljeno visoko priznanje še s sporočilom: »Vsekakor gre zahvala vsem sodelavcem in vsem, ki so kakorkoli pomagali v kopalni sezoni, saj brez njih seveda ne bi zmogli biti dobri in pravzaprav skoraj najboljši v Sloveniji.«

Franc Fritz Murgelj

Vabilo k osmi Ambroževi maši

Čebelarstvo leto je pri koncu in kot že sedemkrat prej, se bomo čebelarji ČD Stična tudi letos priporočili svetemu Ambrožu. K osmi Ambroževi maši vabimo tudi vse vas, ki cenite delo čebelarjev in naše male prijateljice, kranjske čebele.

Maša bo potekala 1. decembra 2019 ob 10. uri v baziliki Žalostne Matere božje v Stični.

Vabljeni!

Čebelarstvo društvo Stična

Prejemniki svečane listine AVP tudi iz naše občine

Javna agencija RS za varnost prometa (AVP) je na tradicionalnem srečanju predstavnikov vseh lokalnih svetov za preventivo in vzgojo v cestnem prometu (SPV) osemnajstim posameznikom in organizacijam podelila svečane listine, ki so najvišja priznanja za delo na področju prometne preventive.

Prejemniki priznanj, ki jih je podelila v. d. direktorice Agencije za varnost prometa Vesna Marinko, so bili tudi iz občine Ivančna Gorica. To so Vrtec Ivančna Gorica ter člana Združenja šoferjev in avtomehaničnikov Ivančna Gorica, Ciril Zajec in Ciril Grabljevec.

Kot je bilo na slovesnosti v Ljubljani povedano, Vrtec Ivančna Gorica v svojem programu dela izvaja vrsto dejavnosti na temo vzgoje in preventive v cestnem prometu. Z otroci in zaposlenimi se aktivno vključujejo v projekte na državni in lokalni ravni. Spodbujajo akcije, jih organizirajo in realizirajo. Dodatno vključujejo tudi starše in jih ozaveščajo o vzornem vedenju odraslih v prometu. Vrtec Ivančna Gorica več desetletij aktivno deluje na področju preventive in vzgoje v cestnem prometu na področju vzgoje predšolskih otrok. Svečano listino je prevzela ravnateljica Branka Kova-

ček. Ciril Zajec in Ciril Grabljevec neprekinjeno, več kot 30 let, delujeta na področju preventive in vzgoje v cestnem prometu kot člana ZŠAM Ivančna Gorica. Aktivna sta zlasti na področju preventive šolskih, predšolskih otrok in šibkejših udelež-

cev v cestnem prometu na področju naše občine. S svojim zglednim delom dajeta vzor in pogon vsem članom ZŠAM Ivančna Gorica in s tem pripomoreta k večji varnosti v cestnem prometu.

Gašper Stopar

Povratniki se vračajo z novo skladbo in videospotom

Naš priljubljeni ansambel Povratniki se po nekaj časa premore spet aktivno vrača na slovensko narodno-zabavno sceno kar se tiče lastnega ustvarjanja. Njihova naj-novejša polka nosi naslov »Ugasnile so luči«, kar očitno pomeni, da luči ponovno prižigajo. Gotovo si vsak ansambel želi pustiti svoj pečat pri poslušalcih. Povratniki so ga zagotovo, ko so izdali svoj prvi CD z naslovom SRAMEŽLJIVEC. Njihova nova polka pa je spet ljubezensko naravnana in govori o vsakdanjih preizkušnjah mladega para.

Ansambel Povratniki je popolnoma naš občinski, saj vsi člani prihajajo iz naše občine. Kot sami radi povedo, so ponosni na domačo občino in na naše umetnike, ki so tudi soustvarjalci že omenjene nove skladbe. Glasbo in aranžma je napisal Primož Ilovár, besedilo Dragica Šteh, skladba je bila posneta v studiu Primoža Ilovarja. Poskrbeli so tudi za video podobo pod budnim očesom režiserja Dejana Baboska in njegove ekipe. Glavni vlogi sta odi-

grala člana ansambla KVINTA, Eva Kovačič in Jurij Kožar. Simpatično zapeljivko pa je odigrala Sara Jeras. Spot je nastal v prelepi dolini reke Krke, natančneje pri izviru Poltarce v Gradišču. Čeprav je kazalo na lep sončen julijski dan, je med snemanjem ponagajalo vreme. Ekipi pa je ostala v spominu zanimiva prigoda. Zaradi popularne nadaljevanke Reka Ljubezni, je Krka zelo obiskana in v času snemanja videospota je

mimo pripeljal avtobus turistov, ki so bili prepričani, da snemajo novi del nadaljevanke, saj so ravno snemali ljubezenski prizor.

Prepričani smo lahko, da se bo nova polka hitro »prijela« med poslušalci, ob gledanju videospota pa je smeh zagotovljen. Povratnikom želimo še obilo ustvarjalnega navdih.

Matej Šteh

Miklavžev pohod z baklami na Gradišče

Turistično društvo Ivančna Gorica vabi na tradicionalni Miklavžev pohod z baklami na Gradišče.

Na pohod bomo krenili v soboto, 7. decembra 2019, ob 17. uri izpred blokov ob Ljubljanski cesti v Ivančni Gorici.

S seboj prinesite bakle ali svetilke ter veliko dobre volje. Na pot se odpravlja vsak na lastno odgovornost, čeprav bomo pazili tudi eden na drugega.

Informacije na tel. 031 352 011, Tatjana.

Pirotehnika, ljubezen moja!

Drage občanke in občani! Mnogi med nami smo ob takih ali drugačnih priložnostih uporabili kakšno raketo, petardo ali kaj podobnega. Verjamem, da veliko ljudi, ki uporabljajo pirotehniko, ne razmišlja pretirano o negativnih posledicah njene uporabe. Njeno uporabo razumemo kot del nečesa, kar je pri nas od nekdaj v navadi in ker nudi tudi nekaj vidnega užitka, se nam zdi to čisto v redu. Pa je res tako?

Kaj pravzaprav je pirotehnika, kdaj se je pojavila in v kakšne namene jo ljudje uporabljamo?

Pirotehnika je znanost o uporabi materialov, ki lahko povzročijo kemijsko (ekso-termno) reakcijo, pri kateri se sprošča toplota, okolica pa se segreva. Gre za proizvajanje toplote, svetlobe, dima iz zvoka.

Ognjemet oz. pirotehnika je bila izumljena v 7. stoletju našega štetja na Kitajskem (pok je bil pri tem pomemben, saj so v času okoli novega leta z njim odganjali zle duhove). Dobrega pol tisočletja kasneje so jo začeli uporabljati tudi Arabci, največkrat ob porokah in vojaških zmagah. Kdaj je prišla k nam v Evropo, ni čisto jasno, a najkasneje v 17. stoletju.

O tem, zakaj se uporablja pirotehnika, je nekaj zapisano že v zgornjih vrsticah. Če povzamem vire, ki sem jih pregledal, pravijo takole: nekoč so ljudje pirotehniko uporabljali predvsem za odganjanje slabih duhov in slabe energije. Danes pa ljudje pirotehniko uporabljajo bolj kot ne za zabavo. Nekateri pravijo, da je to njihova tradicija za novoletne praznike, spet drugi jo uporabljajo zato, ker so jim všeč svetlobni in zvočni učinki. Nekateri se izgovarjajo na krščansko tradicijo, a kolikor vem, je to iz trte zvito. Že res, da so tako luč kot sveča in ogenj pomembni krščanski simboli, a nikjer ne zasledim, da bi ob krščanskih obredih bilo treba ustvarjati poka in uporabljati pirotehnična sredstva, ki jih pred 2000 leti gotovo ni bilo.

Zadnje čase se okrog uporabe pirotehničnih sredstev dviga veliko prahu. Razlogov za to je kar nekaj. Vse bolj ugotavljamo, da je naš edini planet, ki ga imamo nedopustno onesnažen, da se utapljam v plastiki in na vse več krajih dušimo v dimu, da na različne načine pretirano segrevamo naš planet, kar nam gotovo ne prinaša ničesar dobrega. Ugotavljamo, da je vse več nesreč s hudimi posledicami zaradi uporabe pirotehnike, da je vse več duševnih motenj, ki imajo seveda več razlogov, a hrup je znan kot eden največjih stresnih dejavnikov. Kdo je kriv, da smo si vse to nakopali na grbo? Ljudje, menda bitja z najbolj razvitim razumom na Zemlji. Nobena druga bitja na tem planetu ne onesnažujejo okolja namenoma, človek pač.

Ali je zaradi zgoraj naštetega potrebno biti zaskrbljen, potr in črnogled? Menim, da ne. Je pa res, da bomo morali vsi skupaj kar hitro postoriti kaj v smeri, da se ti in podobni pojavi, ki sem jih zgoraj naštel, zaustavijo in se stvari spremenijo na boljše. K sreči imamo med nami dovolj prodornih ljudi z dobrimi nameni, ki lahko poženejo dobri voz, da se premakne z mesta. Ne smemo le čakati politikov, da sprejmejo kak zakon.

Eden takih ljudi se je pojavil v naši neposredni sosesčini, v Trebnjem. Imenuje se Tomaž Gorec in se že nekaj časa bori za prepoved uporabe vse pirotehnike. Ne želim ga ocenjevati kot človeka, ker ga ne poznam dobro, sem pa prepričan, da so njegovi nameni zelo humani in dobronamerni tako za ljudi, živali, rastline oz. za celoten planet. Je vlagatelj peticije »Za prepoved pirotehnike«, ki jo je septembra letos obravnavala tudi Komisija za peticije, človekove pravice in enake možnosti Državnega zbora RS. Komisija, ki jo vodi poslanka Eva Irgl, je po daljših predstavitev različnih strokovnjakov s področja zdravstva in zdravja, policije, pirotehnike, uprave za varno hrano, veterinarstva in varstva rastlin, za opazovanje in preučevanje ptic, za zaščito živali, prisoten je bil tudi varuh človekovih pravic ... sprejela naslednje sklepe, ki so bili predloženi Vladi RS in Ministrstvu za notranje zadeve:

1. Komisija za peticije, človekove pravice in enake možnosti obsoja uporabo pirotehnike in opozarja na škodljive posledice, ki jih imajo pirotehnična sredstva na ljudi, živali in okolje.
2. Komisija za peticije, človekove pravice in enake možnosti poziva Ministrstvo za notranje zadeve, da razmisli o popolni prepovedi uporabe pirotehnike in to zakonsko uredi, v roku treh mesecev pa Komisijo za peticije, človekove pravice in enake možnosti obvesti o napredku.

Trenutno je Tomaž Gorec zbral približno 50.000 podpisov, če želi to peticijo podpisati še kdo, lahko to stori na njegovi spletni strani <https://www.tomazgorec.si/pirotehnika>.

Nekaj glavnih poudarkov s predavanj različnih strokovnjakov z zgoraj omenjene seje:

- Pirotehnika zastruplja ozračje, povzroča začasno povišanje koncentracij strupenih delcev, ki zelo slabo vplivajo predvsem na dihalo. Dež jih spre v podtalnico, ki jo ravno tako onesnažijo - problematični so t. i. perklorati, ki so endokrini motilci hormonov. Vsako leto je v času okrog novega leta bistveno povišan obisk v zdravstvenih domovih in bolnicah zaradi težav z dihalo, ki jih imajo ljudje.
- Hrup oz. poki zelo pogubno vplivajo na številne živali, ki imajo določena čutila, med njimi predvsem sluh in voh, izjemno izostrene. Znani so tudi pogini ptic zaradi pokov ipd. Hrup zelo kvarno vpliva tudi na ljudi, še posebej starejše, bolne in majhne otroke.
- Prim. doc. dr. Ksenija Tušek Bunc je zelo nazorno predstavila hude poškodbe ljudi, ki so nastale zaradi uporabe pirotehničnih sredstev. Škoda je vsakega, ki se mora spopadati s posledicami hudih poškodb.

Sicer nas raziskovalci s področja okolja, podnebnih sprememb, varstva rastlin in živali ipd. že dlje časa opozarjajo, da se bomo morali odpovedati določenim stvarim in dejavnostim, ki poslabšujejo razmere na našem planetu. Menda še nikoli (razen v primerih velikih naravnih katastrof velikih razsežnosti) niso tako hitro izumirale nekatere živalske in rastlinske vrste. In vsaka od njih ima svojo pomembno vlogo pri normalnem delovanju planeta. Pirotehnika sodi med stvari, ki uničujejo naš planet tako s svojim neposrednim delovanjem kot posredno s proizvodnjo pirotehničnih sredstev. Odpovedati se pirotehniki je za nas zelo majhno žrtvovanje, za obstoj planeta kakršnega poznamo, pa je vendar pomemben korak (med množico drugih) v pravo smer, kamor bomo hočeš ali nočeš morali iti. Upam, da čim prej, da ne bomo zašli v prevelike težave.

Bliža se čas novoletnih praznikov, ko se pirotehnika tudi najpogosteje uporablja. Ne delam si utvar, da bo letos veliko bolje kot lani, a vendarle bi vsakega od vas pozval, da se uporabi pirotehnike izogne. Za to je več kot dovolj razlogov. Če pa ne, pa jo uporabite vsaj v precej manjšem obsegu kot pretekla leta. Korist bo večja, kot si v tem trenutku lahko zamišljate.

Simon Gregar

Pohod KD Radohova vas

V soboto, 12. 10. 2019, smo bili povabljeni na pohod Konjerejskega društva Radohova vas. Milan Debevec, moja hči Nina in jaz, smo se odzvali povabilu Antona Gorca, člana omenjenega društva iz Dolenjih Selc. Na njegovi domačiji smo se zbrali ob 7 uri zjutraj. S štirimi kočijami smo se podali na pot proti Radohovi vasi oziroma do Radanje vasi, kjer so bili na Rogačevi kmetiji že zbrani ostali člani KD Radohova vas, skupaj s povabljenimi člani sosednjih društev: Društva prijateljev konj Višnja Gora, Konjeniškega društva Gombišče in Konjeniškega kluba Grosuplje. Na Rogačevi kmetiji nas je društvo pogostilo z obilnim zajtrkom, kavo in toplim čajem, ki se je v hladnem jutru zelo prilegel. S polnimi želodci in dobro voljo smo s trinajstimi kočijami in dvema jahčema krenili na pot, ki nas je s prvimi sončnimi žarki peljala skozi gostoljubne vinske gorice Debeli hrib, Oblo Gorico in na Ježni Vrh, kjer nas je na svoji domačiji pogostil g. Božo Berdajs. Pot smo nadaljevali proti Preski nad Kostrevnico. Vso pot sta nas spremljala toplo sonce in melo-

dija konjskih kopit. Ustavili smo se na Libergi, kjer nas je ga. Ani Štempihar pogostila s toplo belokranjsko pogačo. Naša kolona, s temi čudovitimi konji, je krenila naprej do Velike Kostrevnice, kjer smo bili toplo sprejeti na kmetiji Možina. Zakonca Možina – aktivna člana Konjerejskega društva Radohova vas, sta nas okrepčala z odličnim golažem, dobro kapljico in raznovrstnim pecivom, konje pa s senom in vodo. Čas je prišel za vrnitev. Vračali smo se

čez Ježce, v Radanje vasi, kjer nas je na Rogačevi kmetiji pričakalo obilno kosilo.

Dan se je že prevešal v večer, in ker naše kočije nimajo luči in gretja, smo s tremi brati Gorc krenili proti njihovi vasi.

SRČNA zahvala, za povabilo. Vsem organizatorjem in gostiteljem pa čestitke za tako čudovito organizacijo.

Katarina Kršinar
Foto: Melita Sinjur

Izlet v slovenske gore na Zavrhu

Kot uvod – nekaj prebliskov iz mladosti ... Otroštvo sem kot mestni otrok preživljala tudi v gozdu, kjer smo otroci poslušali žuborenje studenčkov, gledali, kako se vijejo med kamni in mahovi in nanje postavljali mlinčke. Nožiček ali pipec je imel skoraj vsak desetletnik, pravi les (vejo) za mlinček pa so fantje tudi našli. Nabirali smo storže, trgali kostanjeve liste in si delali kape ... In razvijali domišljijo o palčkih, ki imajo svoj grad med drevesnimi koreninami, pokritim z mahom.

V poznejših letih, ko sem si že ustvarila družino, se mi je uresničila želja, da se v planinski opremi povzpnem na Triglav (mimogrede, tudi ta pot si zasluži ime »slovenska božja pot!«).

Ljubezen do narave je ostala in še danes občudujem rožice z geometrijsko razporeditvijo npr. cvetnih listov – in tako sem z družino prehodila skoraj vso slovensko planinsko transverzalo, kar gre v zahvalo mojemu pokojnemu možu, ki je bil tudi planinski vodnik. Za varen korak pa je bila nujna disciplina, zato pa sta najina otroka dobila več »darov« kot zdaj otroci, ki se družijo oz. praznujejo rojstni dan v kakšnem nakupovalnem centru ...

Čas teče, desetletja minevajo in v duši so spomini, iz katerih včasih vznikne želja, da še kam grem obuta v »gojzarje«, če že ni več moderno biti v žametnih pumparicah! Zdaj gledam visoke gore iz doline in tudi sredogorje je zame že spoštljiv izziv. Šla bi na Šmarno goro, na Sv. Katarino, na Jošta, pa še kam – pa še ljubljanski Rožnik je včasih zalogaj. V meni je priten strah, kaj pa, če me »zagradi« in ne morem naprej?!

»Mami, ali bi šla še ti na izlet s planinsko skupino iz Višnje Gore? V avtobusu je še nekaj sedežev. Saj pot ne bo naporna, pa tudi ostali so starejši!«

Prijazno povabilo sem sprejela in šla na izlet v Slovenske gorice s PD Polž iz Višnje Gore. S hčerko Mar-

jetko sva bili sicer gostji, počutili pa sva se kot se pravi planinci – domače. Marjetka zelo rada hodi z možem po planinskih poteh, zahtevnih in manj zahtevnih in zna občudovati našo slovensko pokrajino, zato je našla stik s Planinskim društvom Polž.

Po izstopu iz avtobusa v Lenartu v Slovenskih goricah smo se po klancu spustili in nekaj časa hodili po asfaltu. Klanec sem izkoristila in z malo hitrejšo hojo prišla bolj v ospredje zgovorne družine oz. do vodiča Janeza Čebularja. Nato smo levo zavili s ceste, hodili nekaj časa po makadamu, obdanem z leve strani s koruzo, z desne pa s kar visokimi koprivami, ki so ob nepazljivosti delovale proti revmi. Ves čas med hojo se je našim očem ponujala krasna koruza s storži z raznobarnimi »laski« in kot nalašč je tu spet spomin na mladost, ko so bili koruzni laski s slino pripeti na obraz kot brki, košate obrvi ali brada in tako sva bila z bratrancem svojevrstna palčka ...

Vsak kotiček slovenske dežele je posvečen v svoji posebni lepoti. Pogled na cerkvice (tudi kapelice), ki stojijo na gričih, vzpetinah ali v vasi z nekaj hišami, je krasen in spokojen. Seveda, ni vse samo idila! Tu je

življenje in tudi delovni utrip je čutiti, ko se ustavi ogromen traktor s cisterno gnojnice in voznik počaka, da gre družina »POLŽ«-evih pohodnikov mimo. Nekaj sledi gnojnice draži nosnici, medtem ko se približamo jezeru Radehova (meni se ni zdelo nič posebnega!) in nazaj čez ozko brv spet med koruznimi polji, to je čez Radeške njive.

Pokrajino, umirjeno z zeleno visoko koruzo, zmoti na levi ogromna deponija drevesnih debel, ki so že spremenila barvo in v daljavi na desni se dviga še ena grmada debel. Ko smo prešli pot pod železniškimi tirji, smo se približali tudi tem »žalostnim« drevesnim deblom. Sprva sem se čudila, od kod toliko debel, ko pa so tu polja?!

Po zavutih potkah smo zapustili Radeške njive in že smo stali na asfaltu. Ob pogledu na prihajajoče POLŽE – prijazne pohodnike, me je zmotila tabla ob cesti, da je prehod prepovedan! Zdaj smo bili blizu naselja GRADEŠAK z majhno cerkvico in pot po asfaltu nadaljevali proti cilju izleta. Vzpon oz. klanec na ZAVRH je bil (vsaj zame) zelo strm in tu so se izkazale utrjene planinske duše! Moj korak je bil sicer enakomeren, vendar ne v istem tempu kot po skoraj ravnem terenu. Sodeč

S Planinskim društvom Polž na Triglavu

V septembru se je 32 članov Planinskega društva Polž podalo na dvodnevni izlet v visokogorje.

Vzpon smo začeli v zgodnjih jutranjih urah. Naša izhodiščna točka je bila Pokljuka. Pot nas je vodila do Vodnikovega doma in do Planike. S plezalno opremo smo se povzpeli na Triglavsko Škrbino in v popoldanskih urah osvojili s soncem obsijan Triglav. Sledil je krst članov, ki smo prvič stopili na najvišji slovenski vrh in spust do koč pri Doliču. Nabrali smo si novih moči za naslednji dan. V zgodnjih jutranjih urah smo pot nadaljevali mimo Triglavskih jezer do Komarče, s katere smo se spustili v dolino do slapa Savice. Za nami je bila naporna, a nepozabna izkušnja. Hvala vodnikom PD Polž za organizacijo, izvedbo in varnost vseh udeležencev.

Tanja Črnivec

po prepotenih hrbtih, so tudi drugi izkoristili »PLANINSKO SAVNO« in to brez stroškov, brezplačno!

Cilj izleta, vas ZAVRH z Maistrovim 358 m visokim razglednim stolpom, je bi že skoraj dosežen. Zato smo hodili počasneje, si ogledovali lepe, obnovljene hiše z vrtički, ki so nas nemo pozdravljale, navzdol pa se je razpirala panorama Slovenskih goric – še lepše je bila vidna z vrha stolpa (jaz žal nisem šla štet stolpnic, pa ne zaradi kakšnega strahu pred višino!) Na Zavrhu je tudi VINIČARSKI MUZEJ. Pred hišo so postavljena stara orodja, kolesa in stroji, ki so jih uporabljali v preteklih časih. V teh krajih raste vinska trta in jih povezuje v vinarsko pot.

Avtobus nas je pričakal na Zavrhu in še kratka vožnja v SPODNJO VOLIČINO, kjer smo imeli kosilo v gostilni »Vinska trta«. V Spodnji Voličini je lepa, velika šola in na vseh oknih so rdeče pelargonije, trgovina Tuš, kul-

turni dom in na malem gričku stoji zelo lepa stara cerkev iz 15. stoletja v gotskem slogu, oltarji so pa baročni. Cerkev je bila obnovljena 2001. Za dodatno razpoloženje je po kosilu raztegnil harmoniko še en Janez in zaigral vse viže, kot je bila izražena želja. Pozabili pa smo na pesem Zabučale gore, ah mladost ti moja ... Vendar v srcu ostanemo mladi, če hočemo in zmoremo. Pika na i – trojanski krofi so bili, pa še prekmurska gibanica, no, vsaj za primerjavo s prleško gibanico, ki smo jo dobili ob kosilu.

Kilogrami gor ali pa dol, točen sladoled na TROJANAH, se je lizal kot točen med!

Čez 20 minut je odhod – v avtobusu vsi že sedimo. V mislih pa pesem obudim: OJ, ZDAJ GREMO, NAZAJ ŠE PRIDEMO ... Seveda, tudi doma je lepo!

Olga Hvastija, Ljubljana

Spoštovani sokrajani!

Sliši se, govori se ... PRAV JE, DA SE IZVE!

Turistično društvo Krka tudi letos organizira brezplačne delavnice v okviru projekta »Pridne krške roke«:

- Naučimo se kvačkati in plesti.
- Izdelovanje cvetja iz papirja in
- Naredimo nakit iz žice in perlic.

Na delavnicah se bodo začetniki prvič srečali s kvačko, pletilko, perlicami in s krep papirjem, tisti s predznanjem pa bodo svoje znanje poglobili. Prvič se dobimo v torek, 12. 11. 2019, ob 18. uri v prostorih PGD Krka, kjer se bomo dogovorili o nadaljnjem delu.

TD Krka bo tudi letos organiziralo delavnico izdelovanja krpank, če bo dovolj prijav. Prijave sprejemamo na telefon Danica 031/ 338-053, Nataša 041/ 308-308.

Pridružite se nam in v naši družbi preživite nekaj prijetnih uric na teden.

TD Krka

Slovenska Jakobova pot

»Tudi slovenska dežela tebe pozna Kompostela, priča popotnik naj ta, ki je na Kranjskem doma«. To ja bilo napisano v Mohorjevem koledarju daljnega leta 1909. Avtor je bil kranjskogorski župnik Jožef Lavtižar, kompostelski romar. Prav tako je o slovenskih romarjih v Compostelo pisal tudi Prešeren.

Pohodništvo se je uveljavilo kot oblika preživljanja prostega časa. Za ljubitelje večdnevne hoje je večinoma velja, da je pohodništvo preraslo v način življenja in načrtovanja novih in novih večdnevni potovanj. Kar nekaj je slovenskih večdnevni poti, ki jih vsako leto prehodijo popotniki, najbolj znana med njimi je romarska pot slovenske veje Jakobove poti – El Camino de Santiago. Leta 1985 je UNESCO vključil Jakobovo pot- El Camino de Santiago med svetovno dediščino. Sčasoma je bila poti priznana poleg verske tudi kulturna pomembnost in po celi Evropi so razpredene Jakobove poti s ciljem v španskem Santiagu, kjer naj bi bili shranjeni posmrtni ostanki apostola Jakoba. V Santiagu so v 9. stoletju odkrili grob in kapelico svetega Jakoba, kar je pustilo globoke sledi v zgodovini vse Evrope. Tukaj se je začelo čaščenje svetega Jakoba (god praznujemo 25. junija) in danes že stoletja iz cele Evrope in romarji tudi preostalega sveta romajo na njegov grob. Naš

najbolj znan srednjeveški romar je bil Ulrik II. Celjski, vnuk Hermana Celjskega. Pri nas je sv. Jakobu posvečenih 67 cerkva, ki predstavljajo ključne točke na Jakobovi poti. Osnovna Slovenska Jakobova pot je speljana od Slovenske vasi do Trsta. Popotniki prav tako prehodijo Prekmursko- Štajersko vejo poti od Kobilja do Ljubljane in Gorenjsko vejo od Ljubljane do Sv. Višarjev. Gorniški klub Limberk je v sodelovanju z Društvom prijateljev poti sv. Jakoba v Sloveniji, letos spomladi organiziral romanje po delu Slovenske Jakobove poti od Slovenske vasi do Kostanjevice na Krki (28,5 km). Naslednje leto načrtuje nadaljevanje poti od Kostanjevice do Stične.

Ta del romarske poti je še posebej zanimiv, saj poteka tudi na območju občine Ivančna Gorica. Spomladi (28. 3. 2020) bomo prehodili pot od Kostanjevice do Hrušice. V jeseni (3.- 4. 10. 2020) nadaljujemo od Hrušice do vasi Vrhtrebnje in naprej do Stične. Vsak romar-pohodnik ima romarski potni list, v katerega vtisne kontrolne žige in obvezno Jakobovo školjko.

Začetek vsake poti je odločitev za prvi korak, ki nas popelje v nove izkušnje in vrhunska doživetja. Jakobova pot je zagotovo ena izmed njih.

Magdalena Butkovič,
GK Limberk

Višnjanski pohodniki na Nanosu

DU Višnja Gora, sekcija pohodništvo, se je v torek, 17. 9. 2019, odpravila na pohod na Nanos, pod vodstvom prijaznega vodnika Janeza Čebularja iz PD Polž. Proti Postojni smo se odpeljali ob 8. uri zjutraj, za volanom avtobusa pa, kdo drug kot naš priljubljeni Niko.

Popeljal nas je do točke, od koder smo se odpravili s palicami in dobro voljo proti Nanosu. Pot je bila lahka, ker smo hiteli proti vrhu našim letom primerno. Po doseženem cilju smo se zadovoljni vrnili v dolino in se odpeljali na kosilo na Turistično kmetijo Abram Nanos.

Bil je lep preživeti torek malo drugače, kot so torki, ki jih preživimo v domačem okolju.

Naši pohodniški torki v domačem kraju, ne glede na vreme, so tudi zanimivi in lepo preživeti. Potrditev, da je res tako, je število pohodnikov.

V torek, 24. 9. 2019, pa smo praznovali, tako kot vsako leto, 3. obletnico pohodništva. Tudi letos smo dobili veliko lepo dobro torto. Majda Garvas, hvala za lepo in sladko darilo!

Vabimo vas, da se nam pridružite in prepričani smo, da bodo potem torki vaši taki, kot so že tri leta naši!

Jožica Podržaj

Septembrsko dogajanje pri jamarjih na Krki

S septembrom se po navadi vrne ritem dopustnikov nazaj na stare tire. Za jamarje v Jamarskem klubu Krka je bil mesec september poln jamarškega dogajanja, sicer nekoliko drugačnega, kot ste ga vajeni. Ker so že od marca pridno obiskovali jamarški tečaj, se marljivo učili in prevdno plezali, so se na izpit odpravili dobro pripravljeni, s suverenimi koraki. Kandidatov se je prvo soboto v septembru zbralo v Sežani veliko, saj so prišli iz cele Slovenije. Na začetku je prisotne pozdravil in nagovoril vodja izobraževalne službe. Razložil je potek izpitov, nato se je začelo zares. Najprej so kandidati v učilnici Zavoda za gasilno in reševalno službo pisali teoretični del znanja. »Plonkanje« ni bilo dovoljeno, a tudi ni bilo treba, saj so s prvim delom izpita vsi opravili zelo dobro. Dogajanje se je zatem preselilo na prosto, v kamnolom pri Lipici, kjer je primerna stena za preverjanje praktičnega dela. Praktični del izpita je bil razdeljen na več točk, kjer se je po pregledu osebne opreme vsakega kandidata preverjalo njihovo znanje: od izdelovanja vozlov, ki jih uporabljamo v jamarstvu, prve pomoči, izdelovanje sidrišča, dokumentiranje jam do poznavanja varstva jam. Po uspešno dobljenem podpisu vseh inštruktorjev na posamezni točki še ni bilo konec izpitov; čakala jih je še stena. V steni so bile opremljene različne smeri, kjer so kandidati pokazali, kako pridno so nabirali kilometrino v jamah. Inštruktorji so dogajanje spremljali zelo od blizu in so imeli dober pregled nad tem, kako se kandidati spretno gibljejo na vrvi navzdol in navzgor. Tudi namenoma narejen vozni sredi vrvi ni povzročal večjih težav. Kandidati za jamarja so mo-

rali eno smer v steni tudi sami opremiti in razopremiti. Znanje se je preverjalo tudi na lestvicah, še posebno pomembna je bila »glasna« komunikacija med plezajočim in tistim, ki je varoval. Bodoči jamarji so morali pokazati tudi, kako s tovariško pomočjo najhitreje in brez dodatnih bolečin varno snamejo oziroma spustijo poškodovanega jamarja z vrvi. Jp, pridobiti naziv je kar težko. Nasmeh na obrazu naših tečajnic, ko so uspešno opravile z vsemi točkami, je bil še toliko bolj neprecenljiv. Letošnje izpite so v našem klubu uspešno opravile dve jamarški pripravnici in ena jamarica. Bravo punce! Najlepše je izpit proslaviti - kje drugje kot v jami. Vikend zatem smo se podali raziskovati jamo nad Bohinjskim jezerom, ki se po nekaj metrih (dovolj za registracijo) konča z globoko

ožino, trenutno neprehodno za še tako vitkega jamarja. Prisotni smo bili tudi na odprtju razstave v Plininskem muzeju v Mojstrani, ki nosi naslov Jamski svet, 130 let organiziranega jamarstva na Slovenskem in 60 let Jamarske reševalne službe. S štirimi besedami, zelo lepo urejena razstava, vredna ogleda tudi, morda še zlasti za nejamarje. Možnost za ogled je do 31. marca 2020.

Konec meseca, natančneje v nedeljo, 22. septembra, smo organizirali in uspešno izvedli dolgo načrtovano predstavitev jamarstva, ki smo jo izvedli, kje drugje, kot pred Jamo Poltarica. Z njenim odkritjem je namreč povezana tudi ustanovitev Jamarskega kluba Krka. Izdelano je bilo dogodku primerno vabilo in poslano na različne naslove, za kar je poskrbel predsednik kluba. Očistila in uredila se je dostopna pot od

izvira Poltarice do jame. Dan pred dogodkom se nas je zbralo nekoliko več članov, da smo postorili še zadnje pred nedeljskim dogajanjem. Napeljali smo varovalno vrv in trak pred jamo in po poti nad steno, kjer imamo urejeno plezališče za jamarje. Še prej se je očistila stena, pripravilo se je ograjo za namestitev jamarških fotografij našega člana. V nedeljo zjutraj se je že na parkirišču pred izvirom videlo, da bo dan jamarško obarvan. Napeljali smo še žičnico za spuščanje otrok, v improviziranem kurišču se je ogenj že dodobra segrel za jamarško malico, stena je bila opremljena za prikaz plezanja in fotografije so se svetile v jutranjem soncu, ki je pokukalo na prizorišče. Ob devetih je bilo pripravljeno na prve radovedneže od blizu in daleč. Vest o predstavitvi je segla daleč, saj sta nas obiskala tudi novinar in snemalec iz Vašega kanala.

Prišlo je kar nekaj radovednih ljudi, največ zanimanja je bilo za spust po žičnici in seveda jamarško malico.

Ljudi je največ zanimalo, kaj jamarji počnemo, kako plezamo, ali so jame res tako globoke. Na vsako vprašanje smo z veseljem odgovorili, no, morda na kakšno še preveč navdušeno. Z marsikaterim poslušalcem se je razvila prava debata. Za piko na i sta pristopno izjavo za včlanitev podpisala dva bodoča člana. Prehitro je minil dan, pravzaprav bi verjetno, če nas ne bi pregnal dež, vztrajali do večera. Tako smo morali na hitro pospraviti vse stvari in se počasi odpravili proti domu. Spoznali smo, da so tovrstne predstavitve sicer velik organizacijski zalogaj, vendar nam je s skupnimi močmi uspelo. Zelo radi smo predstavili svoj hobi, ki je mnogo več kot to, vsem, ki jih »jamarji« vsaj malo zanima. Veseli nas, da je jamarstvo med ljudmi zelo priljubljeno in da se ni bati za bodoče neutrudne raziskovalce našega lepega podzemlja. Vabljeni tudi vi!

Tanja Podržaj, Jamarski klub Krka
Foto: Leopold Sever

Demenci prijazne točke tudi v občini Ivančna Gorica

V torek, 15. oktobra 2019, je na pobudo Spominčice - slovenskega združenja za pomoč pri demenci, potekalo odprtje prvih štirih Demenci prijaznih točk v občini Ivančna Gorica. Prva je bila »nameščena« na občinski stavbi v Ivančni Gorici, druga v Zdravstvenem domu Ivančna Gorica, ostali dve pa v Stični, in sicer v gostinskem lokalu Užitkarnica Jama ter v podružnični enoti Ivankine Spominčice.

Na slavnostnem dogodku, na ploščadi pred stavbo občine, so zbrane nagovorili predstavnica Spominčice – Alzheimer Slovenija Alenka Virant, predstavnica podružnice Ivankine Spominčice Anja Žitnik, predstavnica Užitkarnice Jama Tatjana Kadirič, predstavnica ZD Ivančna Gorica Tadeja Gruden in župan Dušan Strnad. Župan je povedal, da se v občini Ivančna Gorica zavedamo bolnikov, ki trpijo s takimi ali drugačnimi boleznimi. Ena od njih je vsekakor demenca. Pobudnikom je izrazil hvaležnost, da so Demenci prijazne točke nameščene tudi v naši občini. Naši občani bodo na teh točkah dobili natančnejše in pravilne informacije, kako se soočati s to boleznijo. »Tudi na občini se zavedamo, da točke niso namenjene zgolj ljudem z boleznijo, ampak tudi tistim, ki se s to zahrbtno boleznijo srečujejo. Odprtje točke na občinski stavbi je šele prvi korak. Sedaj pa je potrebno usposobiti zaposlene v občinski upravi, da bodo občanom oziroma svojcem pravilno

nudili pomoč. Naj še enkrat poudarim, da smo tukaj zaradi občanov in da bomo tudi te naloge z veseljem izvajali,« je še dodal Strnad. Danes je v Sloveniji odprtih več kot 170 točk, cilj združenja pa je odprti še več demenci prijaznih točk. Po besedah Žitnikove iz ivanške podružnice bodo točke v prihodnje odprli še v drugih krajevnih središčih naše občine in s tem še dodatno pribli-

žali informacije osebam s to boleznijo in njihovim svojcem. Sledilo je slavnostno lepljenje nalepke treh modrih spominčic na vidno mesto občinske stavbe. Prireditelj je povezovala občinska svetnica Irena Brodnjak, s plesnimi ritmi pa so jo popestrili najmlajši iz Vrtca Ivančna Gorica.

Gašper Stopar

Ivankine Spominčice

DEMENCA

»Hujša je od prav vsake poškodbe udov telesa, bolni služabnikov imen ne spozna, ne prijateljev lic – včeraj je z njim še večerjal, ne tistih, katerim življenje dal je, jih vzredil.«

(Junius Juvenalis, l. 124)

O demenci

Demenca je kronična napredujoča bolezen možganov, ki jo povzročajo spremembe na možganskih celicah in se kaže z motnjami spomina, mišljenja, orientacije, prepoznavanja, razumevanja, računskih in učnih sposobnosti ter govorjenja, izražanja in presoje.

Z leti postanemo vsi na splošno bolj pozabljivi, kar pa še ne pomeni, da imajo vse starejše osebe demenco. Demenca ni del normalnega staranja. Možnost, da zbolimo za demenco, s starostjo narašča. V starosti nad 65 let ima demenco že vsak peti človek, v starosti nad 80 let pa vsak tretji. V Sloveniji je obolenih že več kot 32 000 oseb (ocena), v Evropi 10 milijonov, na svetu pa že več kot 49 milijonov. Število obolenih iz leta v leto narašča, do leta 2040 pa naj bi se v Evropi in ZDA podvojilo. Po podatkih Svetovne organizacije za Alzheimerjevo bolezen za osebe z demenco skrbi še trikrat toliko ljudi.

Demenca lahko prizadene vsakogar. Pomembno je prepoznavanje prvih znakov demence, obisk pri družinskem zdravniku, ki ob sumu na demenco pošlje osebo k nevrologu ali psihiatru. Prav tako je pomembno hitro diagnosticiranje in čimprejšnje ustrezno zdravljenje ter pre-

prečevanje slabšanja stanja. Demence ni možno pozdraviti, vendar jo je z zdravili, ki so na voljo, mogoče upočasniti. Zdravila, ki so trenutno na voljo, najbolj pomagajo v zgodnjem obdobju bolezni, zato je zelo pomembna zgodnja diagnoza. Vzrok za nastanek demence še ni odkrit. Največji dejavnik tveganja je starost, čeprav narašča število bolnikov, ki za demenco zbolijo že pred 65. letom. Med pomembnejšimi dejavniki tveganja za demenco so še manjša miselna aktivnost in socialna izolacija ter nižja izobrazba. Tudi ljudje s ponavljajočimi se epizodami depresije naj bi imeli večjo možnost za razvoj demence, hkrati pa je depresija v poznih letih

lahko eden od zgodnjih simptomov demence.

Bolezen traja v povprečju od 10 do 15 let. Ob tem lahko postanejo svojci izpostavljeni hudim psihičnim, fizičnim in finančnim obremenitvam ter tudi socialni izključenosti. Zaradi napredovanja bolezni postanejo osebe z demenco vedno bolj odvisne od drugih in potrebujejo 24-urno pomoč, saj same zase ne morejo več skrbeti. Demenca predstavlja enega največjih zdravstvenih, socialnih in finančnih problemov današnje družbe.

Kam po diagnozo

Ko svojci ali bolnik sam prepoznajo prve znake demence, je potreben

Vse, ki jih veseli delo s starejšimi, vabimo, da se nam pridružijo in postanejo družabnik osebi z demenco ter ji s svojo družbo polepsajo dan.

Pišite nam na el. naslov: ivankinespomincice@gmail.com.

Skupina za samopomoč svojcem oseb z demenco se ponovno druži v torek, 12. novembra 2019, ob 18. uri, v Užitkarnici Jama, Stična 27 (v lično opremljeni zadnji sobi). Družili se bomo vsak drugi torek v mesecu, ob 18. uri. Vabimo svojce kakor tudi obolele za demenco, da se nam pridružite.

Na srečanjih skupine za samopomoč svojci pridobijo znanje in informacije, pomembne za nadaljnje življenje z osebo z demenco, kakor tudi informacije za oskrbo ter nego osebe, znanje o ustrezni komunikaciji, načrtovanju prihodnosti ob osebi z demenco, o aktivnostih, ki jih še zmore, ohranjanje samostojnosti. Sodelovanje v skupini, medsebojna izmenjava izkušenj in pridobljeno znanje pripomorejo k razbremenjenju osebnih stisk. Pomembno je vedeti, da svojci v prvi fazi demence spodbujajo samostojnost bolnika, v drugi fazi poskrbijo za varnost, v tretji fazi pa za nego in udobje. **NE POZABITE PRITI!**

»Imela je vrtec, oj, vrtec krasan«

V Turističnem društvu Ivančna Gorica vsako leto organiziramo ocenjevanje domov in njihove okolice. Letos je minilo že 20. leto, pa je še vedno zanimivo, koristno in zaželeno. Komisija našega društva po svojih najboljših močeh ugotavlja in tehta odločitve po naših že znanih ocenjevalnih kriterijih. Letos so izbrani:

Joži Lipušček, Malo Hudo

Kati Kralj, Mrzlo Polje

Darinka Petek, Ivančna Gorica

Anica Zupančič, Ivančna Gorica

Mari in Jože Blatnik, Vodotučine

Nagrade in priznanja sta podelila Turistično društvo iz Ivančne Gorice in Zavod prijetno domače v petek, 18. 10. 2019, v Ivančni Gorici. Naj bodo nagrajencem v ponos in spodbuda za naprej, čestitke pa tudi drugim ljubiteljem cvetja in urejene okolice njihovih domov.

Cvetje je ljubila znana hortikulturistka Jelena de Belder-Kovačič. Rekla je, da si cvetje brez slabe vesti natrgamo in nesemo v stanovanje, kjer nas bo vedno znova spominjalo, kako je lep rastlinski svet.

Krajani naše skupnosti so pridni in iznajdljivi in domiselni. Komisija bo naslednje leto ponovno ugotavljala, da je mnogo lepega cvetja na vrtu, na okenskih policah ali balkonih. Splet bo težko izbrati, vendar bo to z veseljem storila.

Ema Grünbacher, TD Ivančna Gorica

obisk pri družinskem zdravniku. Bolniki zelo neradi obiščejo zdravnika, zato je pomembno, da se svojci odzovejo, so pri pregledu navzoči in se nanj dobro pripravijo. Zdravniku naj opišejo težave, ki so jih opazili. Najbolje je pripraviti spisek opazanj, povezanih s spominom in druge vrste sprememb v obnašanju, razpoloženju, čustvovanju in značaju ter pogostost pojavljanja opisanih težav. Če družinski zdravnik posumi, da gre za demenco, napoti osebo k specialistu za demenco, nevrologu ali psihiatru. Specialist bo opravil obsežnejši pregled in na osnovi pridobljenih rezultatov postavil diagnozo in predpisal zdravljenje. Zgodnja diagnoza je pomembna, zato ker zdravila, ki so

na voljo, najbolj pomagajo v začetni fazi bolezni, hkrati pa svojci izvedo, da je oseba bolna in pridobijo ustrezne informacije, kako ravnati z bolnikom z demenco. Pomembna je postdiagnostična podpora svojcev (povezava). Informacije lahko dobijo na Spominčici, ki je razširjena po celi Sloveniji.

Za obisk specialista je potrebna napotnica osebnega zdravnika. Čakalne vrste so različne, zato se lahko odločite za pregled pri specialistu v javni ali zasebni ordinaciji. V nujnih primerih pokličite Enoto krizne intervencije na Univerzitetni psihiatrični kliniki Ljubljana na številko: 01 587 49 00 ali številko za klic v sili: 112.

Vir: www.spomincica.si

KUPON ZA 1x BREZPLAČNO POIZKUSNO VADBO do 28. novembra

AEROBIKA – novo:

ŠENTVID: TOREK 20.30h

ZUMBA:

MULJAVA: sre 20h

ŠENTVID: čet 19.30h

VIŠNJA GORA: čet 18h

KRKA: tor 19h

ZAGRADEC: sre 18.30h

PILATES:

ŠENTVID: pon 18.30h

VIŠNJA GORA: tor 19h

IVANČNA: sre 19.45h & čet 20.40h

MULJAVA: čet 19.15h

IVANČNA: nedelja 19.30h

AEROLATES: ŠENTVID: čet 20.30h

UVAJALNI PILATES TEČAJ za začetnike:

pričetek 20. november, samo 6 prostih mest

VIKEND VADBE: petek + nedelja v Ivančni,

pilates + stretching, pišite za točen urnik

PRIJAVE na vadbe: fitmanija@siol.net !

VPISUJEMO NOVE ČLANE !

www.fitmanija.si

Pridne krške roke odhajajo na Vransko

Deset let je minilo od prvih delavnic, ki jih je na Krki organiziralo Turistično društvo Krka. Začelo se je nekega jesenskega večera, ko so se gospodinje, dekleta in žene po končanem opravljenem domačem delu zbrale v prostorih takratne stare šole na Krki in začele z izdelovanjem cvetja iz krep papirja in se začele učiti tudi kvačkati in plesti. Skupina se je poimenovala Pridne krške roke, ki poleg cvetja in kvačkanja danes izdeluje še unikatni nakit, veliko se jih je navdušilo tudi nad izdelovanjem krpank. Svoje izdelke seveda rade pokažejo. Predstavile smo se v Kulturnem domu v Ivančni Gorici, v Mestni knjižnici Grosuplje, enoti v Ivančni Gorici, v PŠ na Krki in v Zagradcu, sodelovale smo na razstavi »Cvetje, ki nikoli ne oveni« na Pragerskem in seveda na Vseslovenski razstavi cvetja iz papirja na Vranskem. Od leta 2018 smo vpisane v Register nosilcev nesnovne kulturne dediščine pri Etnografskem muzeju v Ljubljani. Vransko je postalo kraj, kjer se

zdrružujejo ustvarjalci in izdelovalci rož iz krep papirja, ki vsako drugo leto organizirajo vseslovensko razstavo umetnosti, ki predstavlja pomemben del naše kulturne dediščine. Naše Turistično društvo Krka s skupino Pridne krške roke je del tega dogodka.

16. novembra 2019 bo v Športni dvorani na Vranskem zacvetelo na tisoče rož iz krep papirja, ki bodo na ogled tudi v nedeljo, 17. novembra 2019. Tokrat bo to že šesta vseslovenska razstava cvetja iz papirja. Na njej se bo naše društvo predstavilo

z jesensko-zimskim cvetjem in bogatimi cvetličnimi aranžmaji. Poleg nas bodo iz naše občine na razstavi sodelovali tudi Papirčkarji iz Doba. Pridite nas obiskat na Vransko. Ne bo vam žal. Videli boste cvetje, narejeno na star način in cvetje, ki sledi novim smernicam. Vsem obiskovalcem bomo tudi pripravile prikaz izdelave cvetja.

Na svidenje torej 16. in 17. novembra 2019 na Vranskem!

Danica Petrič in Nataša Lukman, TD Krka

Tradicionalni tretji izlet DU Višnja Gora v Dalmacijo

Dne 11. 10. 2019 smo se že četrty zgodaj zjutraj zbrali na avtobusni postaji v Višnji Gori in se odpravili na dolgo pot proti našemu cilju, to je v Dalmacijo. Poleg obiranja sočnih mandarin nas je tudi tokrat čakalo zelo zanimivo raziskovanje margske obale, doline Neretve, južne in srednje Dalmacije.

Pot nas je vodila skozi Novo mesto in Bregano, kjer so se nam pridružili prijatelji z Bizelskega, Novega mesta in okolice. Peljali smo se proti Splitu, vmes smo seveda imeli tudi postanke za kavo in okrepčila. Na avtobusu je bilo zelo veselo, hkrati pa nam je vodič predstavil in opisoval znamenitosti krajev na poti, torej v Liki in nadalje v Dalmaciji. V Splitu smo imeli 3-urni postanek, v okviru katerega smo si dodobra ogledali stari del mesta, vse pod vodstvom lokalnega vodiča. Ogledali smo si Dioklecijanovo palačo, obzidje, znamenito splitsko Rivo. Mesto športa, kar Split vsekakor je, danes šteje 175.000 prebivalcev. Seveda pa brez spomina na legendarnega Oliverja Dragojevića ni šlo tudi tokrat, vodič nam je podal enkratno predstavitev znamenitega Splitskega festivala, ki je krojil kariero mnogim znanim glasbenikom. Po ogledu mesta smo imeli pristo, kar smo izkoristili za samostojni ogled ostalih znamenitosti mesta, tržnice in ostale aktivnosti. Po splitski izkušnji smo nadaljevali pot mimo gusarskega Omiša, znanega po petju klap in bogato pomorsko zgodovino. Vsi smo bili impresionirani nad enkratno vegetacijo, ki nobenega od nas ni pustila ravnodušnega. Pozno popoldne smo se mimo Makarske, ki nas je navdušila z znamenito plažo, pripeljali na cilj, in sicer v Gradac, kjer stoji hotel Labineca, v katerem smo prenočevali. Hotel je enkraten, osebe nas je pričakalo s pijačo dobrodošlice, kar je kljub utrujenosti vsekakor pomenilo dobro popotnico za večerno druženje. Po nastanitvah

po sobah je sledila enkratna večerja, v okviru katere je prav vsak našel nekaj zase. Večerji je sledila zabava s plesom, za posebno vzdušje pa smo poskrbeli prav člani DU Višnja Gora. Zabava je trajala do poznih večernih ur, nakar smo se odpravili na zaslužen počitek ob vedenju, da nas naslednji dan čaka zelo veliko raznih aktivnosti, začeni od jutranjih ur. Drugi dan smo se po zajtrku odpravili proti ladjici, ki nas je že čakala. Plovba je potekala mimo Ploč proti izlivu Neretve in dalje proti Opuzenu. Lastnik nam je celo pot podajal zanimivosti krajev, mimo katerih smo se peljali, ob tem pa nam je popestril pot s šaljivimi vložki, s katerimi nas je zabaval, predvsem pa nas je navdušil s svojimi glasbenimi točkami. Vse skupaj je bilo začinjeno z odlično postrežbo hrane in lokalnih vin. V Opuzenu smo ladjico zapustili in se naprej z avtobusom odpeljali mimo Metkovića do našega cilja, torej lastnika plantaže mandarin, ki nas je že pričakoval. Sprejem je bil res nekaj posebnega, saj nas je lastnik pričakal z glasbeno spremljavo in posebno dobrodošlico. V kraju Kula Norinska smo se vkrcali na posebna mala plovila,

imenovana »trupice« in se po kanalih odpeljali do slikovite plantaže mandarin. Seveda smo bili tudi na »trupicah« deležni pogostitve ter njihovih lokalnih dobrot. Po opravljenem delu in posebnem vzdušju, ki nas je ob tem prevzemalo, nas je lastnik plantaže povabil v odlično restavracijo Lopoč v Kuli Norinski, kjer smo imeli bogato kosilo z živo glasbo. Ob vrnitvi smo se peljali mimo naselja Komin, znanega po vnetih navijačih splitskega Hajduka »Torcidah«. Mimo Rogotina in Ploč ter Bačinskih jezer smo se ob zanimivi razlagi našega vodiča peljali do hotela v Gradacu. Nekateri najpogumnejši so si privoščili osvežujoče pozno popoldansko kopanje v morju in po kratkem počitku smo se po večerji povsneli ob živi glasbi in nato utrujeni odpravili k počitku. Zjutraj smo se odpravili proti domu. Peljali smo se mimo Makarske, kraja Vepric, znanega verskega središča. Celotno področje Makarske je bilo prizadeto zaradi velikih požarov, katerih posledice smo videli zelo nazorno. V šibenskem zaledju smo si ogledali manjši del Nacionalnega parka slapov Krke, ki obsega kar 109 km². Prehodili smo 1.9 km dolgo učno pot in si ogledali

Telovadba za dušo

Vsako jutro malo pred pol osmo zjutraj se z vseh štirih strani neba skupina gospa v zrelih letih napoti proti ivanški strelski koči. Tam v pol ure naredimo 1000 gibov, kakor se imenuje telovadba, katere avtor je Rus Nikolay Grishin. Sistematično pretegnemo vse mišice na telesu, na koncu še zmasiramo druga drugo in v krogu odpojeemo svojo himno. Tako pripravljene odhitimo v novi dan.

Prostor, kjer telovadimo, nas navdihuje tudi drugače. Če ne bi bilo hrupa z bližnje ceste, ki je v tem času polno obremenjena, bi mislili, da smo nekeje v gozdu daleč od naselja. Z vrha visokega drevesa nas je tako nekaj juter zaporedoma pozdravljala ptica, tudi verica se nas ni preveč ustrašila. Pozimi so v snegu po gozdu pritekale srne in se mirno pasle nedaleč od nas. Da smo res v zeleni naravi, se da tudi zaduhati, saj včasih, ko je dovolj mokro, zadiši iz gozda po gobah. Pa ne samo zadiši! Nekega lepega jutra smo na bližnjem štoru opazile veliko oranžno-rumeno lesno gobo. Njene izrazita barva je bila popolnoma skladna z oranžno barvo naših majic. Goba je rasla tja do dobrih 25 cm premera. Njena barva je z velikostjo sicer bledela, vendar nas je vsako jutro znova razveselila. Janja je preverila in ugotovila, da je to žvepleni lepokunjčar (Laetiporus sulphureus). Goba je pogojno užitna, kar je ugotovil tudi nekdo drug, jo odrezal in seveda odnesel s seboj. Nekega jutra nas je pričakal prazen štor. Upam, da mu je teknila! Nam pa je bilo žal. Da pa ni bilo vse izgubljeno, kaže naša fotografija. Posnele smo jo še pravi čas za lep spomin. Dnevna telovadba je eliksir za zdravje naših teles, okolje, kjer jo izvajamo, pa je hrana za naše duše. Le oči je treba imeti odprte ...

Joža Železnikar

znameniti Skadarki buk (eno od najznamenitejših hrvaških naravnih lepot) in tudi nič manj zanimiv in fascinanten Roški slap. Ogledali smo si tudi ostanke stare elektrarne, ki je pričela z obratovanjem leta 1895, torej zgolj dva dni po začetku obratovanja Teslove hidroelektrarne na

slapovih Niagare. Na poti domov skozi Teslovo Liko smo se v odličnem vzdušju najprej poslovili od naših posavskih prijateljev, nadalje naših Novomeščanov in nazadnje v poznih večernih urah polni doživetij prispeli domov v Višnjo Goro.

Za DU Višnja Gora: Cilka Groznik

Srečanje starejših krajanov iz KS Višnja Gora

V soboto, 21. septembra 2019, je Krajevna organizacija Rdečega križa Višnja Gora v šotoru Zlati polž organizirala 2. srečanje starejših krajanov iz KS Višnja Gora.

Starejši krajanji so bili pred srečanjem vabljeni na ogled nastopa folklorne skupine iz Moldavije, ki ga je organiziralo TD Višnja Gora v sklopu 3. Mednarodnega folklornega festivala ŠentFolk 2019 in se ga je večina tudi z veseljem udeležila.

Z obiskom je zbrane počastila podpredsednica Območnega združenja RK Grosuplje dr. Zora Korošec Koruza, ki je v uvodu poudarila pomen srečevanja starejših in medsebojnega sodelovanja, sekretarka Območnega združenja RK Grosuplje Anica Smrekar in predsednik KS Višnja Gora Janko Zadel, ki je krajanje lepo pozdravil in pohvalil tovrstne dogodke. Vse udeležence pa je ob tej priložnosti nagovoril tudi Pavel Groznik, ki mu kot velikemu poznavalcu Višnje Gore in prostovoljcu vsi z veseljem prisluhnemo.

Za prijetno in domače vzdušje na srečanju so poskrbeli člani Male zasedbe Godbe Stična in člani moške vokalne skupine Višnjanski fantje, za dodatno popestritev pa na harmoniki Maks Šušteršič.

Predsednica višnjanskega RK Jožefa Zupanc se je ob koncu kulturnega programa zbranim zahvalila, da so se na srečanju zbrali v tako velikem številu in si zaželela, da naslednje srečanje čez eno leto dočakajo zdravi in zadovoljni.

Kulturnemu programu je sledila pogostitev in klepet. Ob zaključku srečanja so si v prijetnem vzdušju zaželeli veliko zdravja in da se čez leto ponovno srečajo v še večjem številu!

Zahvaljujemo se vsem, ki so prisotnim starejšim krajanom polepšali to popoldne.

Alenka Kastelic

Cepljenje proti sezonski gripi

V sezoni 2019/20 bo za cepljenje proti sezonski gripi na voljo cepivo VAXIGRIP TETRA (intra-muskularno cepivo) – za cepljenje odraslih in otrok, starih 6 mesecev ali več.

Sestava cepiva proti gripi za sezono 2019/20 vključuje 4 antigene virusov gripe, ki bodo po predvidevanjih SZO krožili v prihajajoči sezoni.

Cepljenje proti sezonski gripi je priporočljivo za vse osebe, ki imajo kronične bolezni (obtočil, dihal, sečil, jeter, metabolne bolezni (sladkorna bolezen ...), nekatere živčno-mišične in vezivne bolezni, maligna obolenja, nekatere bolezni krvi in krvotvornih organov, bolezni, ki slabijo imunski odziv, za osebe, stare 65 let in več, za nosečnice (ne glede na trajanje nosečnosti) ter za ekstremno debele (ITM $\geq$ 40). Indikacijo za cepljenje v teh primerih postavi zdravnik ustrezne specialnosti oziroma se starost izkaže z dokumentom. Stroške cepljenja proti gripi za navedene skupine v celoti krije obvezno zdravstveno zavarovanje.

Cepljenje je priporočljivo tudi za vse druge osebe. Za te osebe (samoplačnike) je cena cepljenja proti gripi 14 EUR.

URNIK CEPLJENJA PROTI GRIPI V ZD IVANČNA GORICA

TOREK, 05. 11.	11.00 – 13.00 (Referenčna amb. – pritličje)
SREDA, 06. 11.	13.00 – 15.00 (Referenčna amb. – pritličje)
TOREK, 12. 11.	13.00 – 15.00 (amb. dr. Kuster, 1. nadstr.)
ČETRTEK, 14. 11.	8.00 – 12.00 (Dispanzer za ženske)
PETEK, 15. 11.	8.00 – 13.00 (amb. dr. Kuster, 1. nadstr.)
PONEDELJEK, 18. 11.	11.00 – 13.00 (Dispanzer za ženske)
PONEDELJEK, 25. 11.	11.00 – 13.00 (amb. dr. Zupančiča)
TOREK, 26. 11.	13.00 – 15.00 (amb. dr. Kuster, 1. nadstr.)
ČETRTEK, 28. 11.	13.00 – 18.00 (amb. dr. Zupančiča)

Zdravstveni dom Ivančna Gorica

Cepljenje proti okužbam s humanimi papilomavirusi (HPV)

Strokovni delavci dispanzerja za šolske otroke in mladino v Zdravstvenem domu Ivančna Gorica, skrbimo za zdravje vaših (naših) otrok. Otrokom, ki so naša prihodnost, želimo brezskrbno otroštvo in pravilno pripravo za celostno življenje. Cilj našega dela je preprečitev bolezni in čim manj bolnih otrok. Eden od načinov preprečevanja bolezni je cepljenje, ki je varen in najučinkovitejši ukrep za zaščito pred nekaterimi nalezljivimi boleznimi.

V današnjem članku vas želim seznaniti o pomenu cepljenja proti okužbam s humanimi papilomavirusi (HPV).

Kaj je HPV?

Humani (človeški) papilomavirusi (HPV) so virusi, s katerimi se pogosto okužijo ženske in moški, tako v Sloveniji kot tudi drugje po svetu. HPV najdemo v koži ali sluznicah in običajno ne povzročajo nobenih težav. Pri večini žensk (90 %) okužba po 8 do 12 mesecih spontano mine, pri nekaterih ženskah (10 %) pa se lahko razvije trajna okužba s HPV.

Okužba s HPV lahko povzroča predrakave spremembe in raka materničnega vratu, genitalne bradavice (kondilome) in papilome grla. HPV so glavni vzrok za nastanek raka materničnega vratu, povezani pa so tudi z nastankom drugih rakov, tako pri moških kot pri ženskah. Približno 45 genotipov HPV lahko povzroča manjše spremembe celic materničnega vratu, ki so navadno brez posledic. Približno 12 genotipov HPV, ki veljajo za visokorizične (onkogene), pa lahko povzroči take spremembe celic materničnega vratu, ki v redkih primerih pripeljejo do vznika raka materničnega vratu.

Rak materničnega vratu je drugi najpogostejši rak pri mladih ženskah v Evropi v starosti med 15 in 44 let; v Sloveniji za rakom materničnega vratu letno zboli približno 150 žensk, 30 do 40 jih umre.

Prenašanje / okužba s HPV

HPV se prenaša s tesnimi stiki s kožo ali sluznico okužene osebe, najpogosteje pri spolnih odnosih (vaginalni, analni, oralni). Okužbe s HPV so najpogostejše spolno prenosljive okužbe in vsaj polovica ljudi, ki so spolno aktivni, se v življenju okuži s HPV. Pri večini okužba spontano mine, pri nekaterih (v 10 %) pa se razvije trajna okužba s HPV, ki je lahko vzrok za nastanek raka materničnega vratu. Redko se HPV lahko prenese z okužene matere na novorojenčka ob porodu. Večina okuženih oseb se okužbe ne zaveda in na ta način nevede širi virus naprej. Ker je okužba s HPV tako pogosta, se večina ljudi okuži kmalu po začetku spolne dejavnosti, zato so okužbe najpogostejše pri adolescentih in mlajših odraslih, starih od 15 do 25 let.

Preprečevanje okužbe s HPV

Možnost okužbe s HPV in drugih spolno prenosljivih bolezni preprečimo z doslednim upoštevanjem pravil varne spolnosti, in sicer:

A – abstinenca (odlaganje prvega spolnega odnosa)

B – zvestoba (zmanjševanje števila spolnih partnerjev)

C – kondom (uporaba kondoma zmanjša tveganje, vendar ni popolna zaščita pred okužbo)

Najbolj učinkovito preprečevanje pa je cepljenje proti HPV.

Cepljenje proti okužbam s HPV

Če je ženska že okužena s HPV, za okužbo ni zdravila. Lahko pa se zdravijo bolezni, ki nastanejo kot posledica te okužbe, kot npr. predrakave spremembe materničnega vratu in rak materničnega vratu ter genitalne bradavice.

Eden najbolj učinkovitih ukrepov za preprečevanje okužb s HPV in njenih posledic je cepljenje proti HPV. Cepljenje je najbolj učinkovito pri deklah in ženskah, preden imajo prve spolne stike in tako še niso bile izpostavljene okužbi s HPV. V tej starosti je cepivo tudi bolj imunogeno kot pri starejših. Cepimo z devet- valentnim cepivom, ki je namenjeno cepljenju deklic od 9. leta starosti naprej. Posamezniki od 9. do vključno 14. leta starosti so cepljeni z 2 odmerkoma cepiva (0, 6 mesecev).

Deklice prejmejo prvi odmerek ob rednem sistematskem pregledu v 6. razredu osnovne šole, drugi odmerek pa 6 mesecev kasneje.

Cepljenje z devet-valentnim cepivom je namenjeno za preprečevanje:

- predrakavih sprememb in raka materničnega vratu, zunanega spolovila, nožnice in zadnjika, ki jih povzročajo genotipi HPV, vsebovani v cepivu,

- genitalnih bradavic (koničasti kondilomi), ki jih povzročajo specifični genotipi HPV.

Posamezniki stari 15 let ali več so cepljeni s 3 odmerki cepiva (0, 2 in 6 mesecev). Tudi kasneje je cepljenje lahko smiselno, vendar je manj učinkovito, če se je oseba že okužila z enim od genotipov HPV, proti katerim ščiti cepivo. Cepivo varuje proti okužbi z določenimi genotipi HPV, s katerimi oseba še ni bila okužena. Cepljenje ne zdravi že prisotnih okužb s HPV ali njihovih zapletov. Cepljenje proti okužbi s HPV se lahko opravi hkrati z drugimi cepljenji.

Cepljenje ne zavaruje proti vsem genotipom HPV, ki povzročajo predrakave spremembe in raka materničnega vratu, zato bodo tudi pri ženskah, ki bodo cepljene, nujno potrebni redni ginekološki pregledi in odvzemi brisov materničnega vratu (presejalni pregledi), v skladu s priporočili. Če je ženska cepljena proti HPV in se redno udeležuje presejalnih pregledov, je verjetnost, da bo zbolela za rakom materničnega vratu, izjemno majhna.

Cepivo proti HPV je varno in učinkovito. Kot po drugih cepivih se tudi po cepljenju proti HPV lahko pojavijo neželeni učinki, ki pa so največkrat blagi in prehodni. Najpogosteje poročajo o rdečini, bolečini in oteklini na mestu cepljenja, zmerno povišani telesni temperaturi, slabosti, utrujenosti in glavobolu.

Zaključimo lahko, da je cepljenje proti HPV pomemben in sodoben javnozdravstveni ukrep na področju preprečevanja predrakavih sprememb in raka materničnega vratu. S tem cepljenjem se pri deklah kasneje v življenju zmanjšata tveganje za predrakave spremembe in raka materničnega vratu kot tudi tveganje pri njihovem zdravljenju z morebitnimi zapleti (npr. prezgodnji porod).

Odločitev za »ne-cepljenje« ima lahko posledice za zdravje. Deklica, ki ni bila cepljena, ima bistveno večje tveganje, da bo zbolela za predrakavimi spremembami ali rakom materničnega vratu, in večje tveganje za druge bolezni.

V šolskem letu 2019/2020 bodo imele deklice, ki obiskujejo 6. razred osnovne šole možnost, da se ob sistematskem pregledu cepijo proti HPV. Cepljenje je neobvezno in brezplačno.

Razumljivo je, da vsi potrebujemo čas, da sprejmemo nekaj novega. V primeru, da ste v dvomih ali se odločite »ZA CEPLJENJE« ali »NE CEPLJENJE«, smo vam zdravnice in medicinske sestre vedno na voljo, da vam odgovorimo na vprašanja in dvome.

Priprava: Slavojka Borković, dr. med., specialist pediater
Zdravstveni dom Ivančna Gorica

Vir: Nacionalni inštitut za javno zdravje Republike Slovenije, Cepljenje Dostop na: <https://www.nijz.si/sl/podrocja-dela/nalezljive-bolezni/cepljenje>

Ali uživate zajtrk?

Začnite dan z zajtrkom. Pomemben je, ker nam da energijo za začetek dneva. Redno uživanje zajtrka ima pozitivne učinke na zdravje: izboljšata se kakovost in količina dnevno zaužite hrane, zmanjša pa se tudi tveganje za pomanjkanje nekaterih vitaminov in mineralov. Raziskave kažejo, da je tisti, ki zajtrkuje bolj produktiven, se lažje uči, je bolj kreativen in ima boljši spomin.

Primer zdravega zajtrka:

JABOLČNA ČEŽANA Z JOGURTOM IN OVSE-NIMI KOSMIČI (za 4 osebe)

Potrebujemo:

- 3 jabolka
- Žlička medu
- Žlica limoninega soka
- ½ žličke cimeta
- 400 ml navadnega probiotičnega jogurta
- 80 g pirinih kosmičev
- 20 g nasekljanih mandljev

Postopek

1. Jabolka olupimo in na režemo na krlje.

2. Sadje položimo v lonec, dodamo limonin sok in cimet, zmešamo, pokrijemo lonec in dušimo pri zmerni temperaturi. Po potrebi dodamo 3 žlice vode.

3. Ko sadje postane mehko, lonec odstavimo iz plošče in primešamo še žličko medu.

4. Tako pripravljeno čežano razporedimo v 4 kozarce. Počakamo, da se malo ohladi.

5. Po plasteh razporedimo v vsak kozarec tudi ovsene kosmiče (2 žlici v vsak kozarec) ter na vrh prilijemo jogurt. Posipamo z mandlji.

Ana Stepančič
mag. dietetike

Drobtinica in svetovni dan oživljanja

Svetovni dan hrane na Rdečem križu obeležujemo z akcijo Drobtinica, ki je dejansko praznik dobrotelnosti. V soboto, 19. oktobra, je na Drobtinici na šestih stojnicah v Grosupljem, Dobrepolju in Ivančni Gorici sodelovalo 21 prostovoljk in prostovoljcev. Skupaj so zbrali 1.590 € za pomoč otrokom iz naših domačih osnovnih šol. Prosto-voljcem in vsem velikodušnim in prijaznim darovalcem iskrena hvala! Dobrota nas osrečuje in povezuje!

V oktobru pa poteka tudi svetovni dan oživljanja, ko si Rdeči križ, Slo-venski svet za reanimacijo in še mnogi drugi prizadevamo, da bi čim več ljudi ob nenadnem srčnem zastoju znalo in takoj začelo pomagati z oživljanjem, saj je od tega odvisno preživetje. V ta namen smo imeli več dogodkov: prikaz nujnih ukrepov prve pomoči za stanovalce soseske v Jerovi vasi, za učence petih razredov OŠ Louisa Adamiča iz Grosuplja, za vzgojitelje in otroke v vrtcu Zvonček v Žalni in vrtcu Kobacaj. V Ivančni Gorici pa sta ob Drobtinici bolničarja Hana in Simon poučevala oživlja-nje z uporabo defibrilatorja. Z znanjem in pogumnim ukrepanjem lahko »vsak zemljan reši življenje«.

Foto: Urška Gliha Škrjanec
Anica Smrekar, sekretarka RKS – OZ Grosuplje

»Najina zveza je vsakodnevno praznovanje ljubezni.«

65 let zakonske zveze Jožeta in Olge Kramar

Malo je takih jubilejev (pravimo mu tudi železna poroka), a v šentviški župniji smo ga doživeli 6. oktobra 2019 pri 8. maši. Olga in Jože Kramar iz Škoflje sta si zakonsko zvestobo obljubila 2. oktobra 1954 v Ljubljani. Predano sta vsa leta živela drug za drugega in oba skupaj za svojo veliko družino.

V cerkvi se je izpod prstov organista Robija Markoviča razlegala poroč-na koračnica, ko sta vnukinja Urška in vnuk Arber pospremila dedka Jožeta in babico Olgo pred oltar. Že v nagovoru je župnik Izidor Grošelj poudaril izjemnost dogodka in veselje z zahvalno mašo za prehojeno skupno pot, v pridigi pa je življenjske trenutke primerjal z nizanjem jagod v rožnem vencu na kipu Marije Brez-madežne, ob katerih lahko sleherni premišljuje svoje življenje, to pa je kakor rožni venec povezano tudi s križem – ne samo s trpljenjem, tudi upanjem in vstajenjem.

Hčerka Darinka je z izbranimi bese-dami orisala njuno skupno življenje in poudarila njuno veselje, zadovolj-stvo in ponos tako na svojih 5 otrok in njihove družine, v katerih je tudi 13 vnukov in že 11 pravnukov. Prav-nukinja Lucija je svečanost blagoslo-va zakonske zvestobe polepšala z Ave Marijo in Panis angelicus, župnijski pevski zbor in Robijevo orglanje pa je cerkev napolnilo s posebno radostjo in hvaležnostjo.

Tako kot sta bila navajena, tudi dan-es v skromnosti živita z zaupanjem v Boga, v pomoč matere Marije in s hvaležnostjo sprejemata življenje. Njuna plemenita zakonska zveza pa nam je lahko v zgled in spodbudo. Skrivnosti in radosti z njune skupne poti

- Kot fant (prometnik v Mirni Peči, Novem mestu, vmes zaradi za-vračanja vstopa v ZK kazensko v Bosni, nato prislužno mesto šefa železniške postaje Radohova vas) in dekle (bančna uslužbenka v Novem mestu) sta se spoznav-la kar 4 leta.

- Nevesta Olga je zamudila na svo-joro poroko prvi vlak ob 4. uri zju-traj, ženin Jože pa je v skrbeh v Ljubljani na matičnem uradu pro-sil za dvourni zamik poroke.

- Cerkveno sta se poročila pri Sv. Petru, odšla na Brezje, prenočila pri usmiljenkah, naslednji dan pa odpotovala na poročno potova-nje v Split in se kasneje vrnila z ladjo Partizanko do Reke.

- Po prihodu domov stanovanje na postaji še ni bilo izpraznjeno, zato sta en mesec živela pri Dougoraj-žnikovih.

- Prvi trije otroci (Stanko, Darinka, Breda) smo rojeni doma – na že-lezniški postaji, Marta na poti v rešilcu, najmlajša Vida pa vendar že v porodnišnici.

- Mamica Olga je pred rojstvom 1. otroka pustila službo in postala MAMA. Ko smo živeli na postaji, nas je tudi trikrat na dan preoble-kla, da smo bili vedno zelo ureje-ni.

- Očka Jože je mami Olgi vedno iz-ročil vso plačo, saj je vedel, da bo ona z njo najboljše čarala, in res, otroci kljub gradnji hiše nismo ni-koli zaznali pomanjkanja.

- 1963 sta kupila parcelo, očka je ročno izkopal gradbeno jamo, sama sta skupaj izdelovala in

okoli postaje sušila kvadre ..., do-bri kmetje so podarili les, ki ga je s svakom Titom (študentom stomatologije) sam podiral ... in 1965 smo se za božič preselili v delno dograjeno hišo!

- Več desetletij smo imeli čebele; seveda so pikale v vrtu, ampak praznik točenja medu pomnijo tudi vnuki!

- Vsem ljudem je vedno pomagal: z edinim telefonom je naročal zdravnika, babico, tudi s tovor-nim vlakom dovolil prepeljati bolnika, predvsem pa v nedogled pisal ljudem prošnje in ugovore, svetoval, reševal vse mogoče za-gate in tudi življenja ... Več let si je kot prostovoljni gasilec–pred-sednik po uradih požrtvovalno prizadeval pridobiti parcelo za nov gasilski dom. Ko mu je uspe-lo, pa so ga udarniško postavili na Selu kot Gasilsko društvo Rado-hova vas.

- Ker je bil po cele dneve v službi in tam res preveč skrben, je nas otroke v poznih nočnih urah z zeleno vlakovno lučko za odhod vedno »preštel« po sobah.

- Oba – oče in mati – sta spremljala naš razvoj in napredek, razumela naše interese in z lastno odpo-vedjo omogočila sinu razvijanje slik doma v temnici, dekletom pa privatno učenje instrumentov, ko še ni bilo glasbene šole. Vsi smo se lahko izobrazili po lastnih že-ljah in imeli dovolj spodbude. Ob težkih izpitih, preizkušnjah pa je

ob Marijinem kipu zagorela lučka ...

- Doma je bil vedno topel dom, domača hrana vedno kuhana, žlica tudi za pogoste obiske so-rodnikov ... In tako je še danes: preprosto, skromno, a prijetno ... Mamica je znala in zmogla prav vse, še posebno lepo pa iz ostan-kov volne splesti garniture za do-jenčke ali velike otroke, iz starega narediti nov modni kos oblačila ...

- Vnuke in vnukinje sta odprtih rok sprejemala, varovala. Dedek Jože jih je vozil v samokolnici, pustil kozličke in mucke za igro, dekl-icam spletal venčke iz marjetic, delal pastirske piščalke iz mužev-nega bezga ... Babica Olga pa je kuhala in pekla, pletla prekrasna oblačila, tudi punčke iz blaga, uči-la ročnih del ... in vedno ob delu spontano pela. Tako je še danes!

- Nič koliko železniških pragov smo ob življenjskih zgodbah ročno našagali za krušno peč, na kateri smo uživali pozimi, vnuki zid nad njo popisali ali pa skrivaj z nje skakali na sedežno ... Tudi ko je žoga zašla v okna, je bila vnukom prijazna potrditev, da fantje to morajo poskusiti.

- Vnukinje še danes posnemajo dedkove deklamacije Povodnega moža, Lepo Vido, Soči ali Ašker-čeve balade in druge slovenske pesmi. Ni čudno, da vsi ljubimo slovensko besedo, slovenstvo in glasbo, saj je bilo vse to tu doma!

Pripis spominov vnukinje Urške

Pri babici in dedku sem s svojim bratom Dominkom in sestro Jerico, hkrati še s sestrično Ireno in bratrancem Urošem preživela svoje predšolske dni. In zdaj, ko sem odrasla, so to zelo lepi spomini. Hvaležna sem za vse, kar sta nam dala in nas naučila. Lahko rečem, da sem bila že pri štirih letih odlična šivilja, izdelovalka gobelinov, znala sem strikati in kvačkati. Babi, hvala ti za to. No, danes se s temi spretnostmi ne hvalim več, vem pa, da mi bo vse to znanje prišlo še kako prav.

Zelo ponosna pa sem tudi na to, da sem še pred šolo, pri petih letih, znala na pamet Prešernovega Povodnega moža. Dedek me je skoraj vsako popoldne, ko smo se po popoldanskem počitku zbudili in pojedli goro palačink, prijel v naročje in mi odigral celotnega Povodnega moža. Spomnim se, kako sem z očmi in odprtimi usti »požirala« njegovo igro, pripovedovanje, ko pa je prišel del, kjer povodni mož odpleše z Urško v Ljubljano, me je dedek sukal po dnevni sobi in z menoj, kot povodni mož, odplesal v »valove«. Mislim, da sem se takrat odločila, da bom igralka in to kasneje, v drugem razredu osnov-ne šole, na glas povedala vsem. Danes sicer nisem šolana igralka, še vedno pa imam veselje do nastopanja, predvsem pa me ni strah novih izzivov. De-dek in babica, hvala vama tudi za to.

Hvala vama za vse popoldneve, ki smo jih, tudi ko nas je mami prišla iskat, rajši, kdajpakdaj, preživeli pri vama in jo prosili, naj pride malo kasneje – ko pa smo imeli še toliko načrtov za tisti dan!

V imenu vseh vajinih vnukov in pravnukov pa en velik HVALA tudi za čudovit zgled ljubezni, ki nam ga še vedno dajeta. Res sta čudovit par, ki tudi po 65 letih izžareva harmonijo in predvsem brezpogojno ljubezen. Lahko rečem, da zame utelešata rek, ki ga slišimo ob porokah: V DOBREM IN SLABEM. Hvala vama in na mnoga leta še naprej!

Tako zdaj z roko v roki počasi stopata med svojimi otroki, vnuki in pravnuki Jože in Olga Kramar ... Srečna in hvaležna sta za vse, kar sta že doživela, zato se v njuni skromnosti pogosto sliši iskren vzklík: »Kako lepo nam je!«

Breda Kramar

CENTER ZA KREPITEV ZDRAVJA IVANČNA GORICA: URNIK DELAVNIC PROGRAMA ZA KREPITEV ZDRAVJE		
Naslov delavnice	Datum	Trajanje
Tehnike sproščanja	Torek, 12. 11. 2019 ob 9.00	1x 90 min
Zdravo živim	Torek, 5. 11. 2019 ob 18.00 Ponedeljek, 18. 11. 2019 ob 8.00 Petek, 29. 11. 2019 ob 8.00	1x 90 min
Zvišan krvni tlak	Torek, 12. 11. 2019 ob 18.00 Ponedeljek, 25. 11. 2019 ob 8.00	1x 90 min
Zvišane maščobe v krvi	Četrtek, 21. 11. 2019 ob 18.00 Petek, 22. 11. 2019 ob 8.00	1x 90 min
Telovadba za nosečnice	Vsak ponedeljek ob 16.30. Za informacije pokličite 01 620 47 83.	45 min
Zvišan krvni sladkor	Sreda, 13. 11. 2019 ob 8.00 Četrtek, 28. 11. 2019 ob 18.00	1x 90 min
Sladkorna bolezen tip 2	Torek, 5. 11. 2019 ob 9.00 Sreda, 13. 11. 2019 ob 16.15	1x 90 min
Življenje s sladkorno boleznijo	Torek, 19. 11. 2019 Ponedeljek, 25. 11. 2019	5 srečanj
Ali sem fit	Potekajo vsak ponedeljek popoldne. Zbiramo prijave!	1x 90 min
Test hitre hoje na 2 km	Petek, 29. 11. 2019 ob 15.00	1x 30 min
Zdravo jem	Torek, 12. 11. 2019 ob 16.30	6 srečanj
Spoprijemanje z depresijo	Ponedeljek, 4. 11. 2019 ob 18.15	4 srečanja
Spoprijemanje s stresom	Ponedeljek, 11. 11. 2019 ob 16.30	4 srečanja
Spoprijemanje s tesnobo	Sreda, 6. 11. 2019 ob 16.30	4 srečanja
Zdravo hujšanje	Januar 2020 - Zbiramo prijave!	5 mesecev
Gibam se	Januar 2019 - Zbiramo prijave!	12 srečanj
Da, opuščam kajenje	november 2019 - Zbiramo prijave!	6 srečanj

Za udeležbo na posamezni delavnici se obvezno prijavite na ckz@zd-ivg.si ali po telefonu 01 620 47 82. Delavnice so brezplačne.

Vabljeni, da skupaj poskrbimo za svoje zdravje!

Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.

Zaslone kot droga: občinska akcija proti nekemični odvisnosti

SKUPINA ZA NEKEMIČNO ODVISNOST V IVANČNI GORICI

Lahko rečemo, da je podobno kot pri drogi ali pri hrani. Hrano nujno potrebujemo za preživetje, a jo lahko začnemo tudi zlorabljati. Zaslone, internet, moderno komunikacijo v teh časih »potrebujemo« in nam pomaga, a prav tako jo lahko zlorabimo. Glavne žrtve so otroci, še posebej, če še majhnim v roke »porinemo to moderno drogo«, ki jih lahko zasušnji. Za branje vam priporočamo denimo knjige: Sužnji zaslonov, Digitalna demenca, Plitvine ipd. Obstajajo tudi poučne slikanice.

ZBIRKA KNJIG O PASTEH ZASLONOV V NAŠI KNJIŽNICI PA TUDI NEKAJ O ZLOŽENKI

V knjižnici imamo kar veliko knjig, v katerih so navedene raziskave, ki nekemično zasvojenost dokazujejo. Združili smo jih v posebno zbirko pri izposojevalnem pultu. S Centrom za krepitev zdravja sodelujemo v »Skupini za nekemično odvisnost« iz ZD Ivančna Gorica. V skupini so člani iz socialne službe, iz vzgoje in izobraževanja (šole in vrtca), iz društva Spominčica, patronažne službe ter knjižnice.

SKUPAJ V BOJU PROTI NEKEMIČNI ODVISNOSTI

Center za krepitev zdravja pod vodstvom Tadeje Gruden iz ZD Ivančna Gorica bo založil izdajo zloženke »Pasti zaslonov«, ki jo postopoma že delimo staršem. Deli jih že tudi patronažna sestra Mateja Pevec v »Šoli za starše«, saj gre v prvi vrsti za preventivno ozaveščanje. Starše že nekaj let o pasteh zaslonov obvestimo na roditeljskih sestankih v okviru bralne vzgoje.

PREDAVANJA O PASTEH ZASLONOV ZA STARŠE IN VZGOJITELJE V KNJIŽNICI ŽE V TEKU

Začela so se tudi predavanja za starše v knjižnici. Izvaja jih predavateljica, psihologinja iz ZD Ivančna Gorica, Larisa Oblak. Vabimo vas še na tri predavanja, na katerih se pogovarjamo o nevarnostih in pasteh zaslonov. V prvem delu smo spoznali delovanje možganov in zakaj se razvije odvisnost. Še tri predavanja bodo ob sredah: 4. 12. ob 17. uri, 8. 1. ob 18. uri in 5. 2. ob 18. uri. Če želite, da vas obvestimo, nam to sporočite na tel. št.: 787 81 21.

MAMLJIVI KROG ZADOVOLJEVANJA

Na kratko, odvisnost se razvije tako, da se vzpostavi krog zadovoljevanja. Za dosego istega zadovoljstva je potrebna vedno večja količina substanc, ki se sproščajo v naše telo ali vedno več časa za aktivnost na računalnikih, kar vse kaže na zasvojenost.

Razvijejo se isti ali podobni simptomi kot pri drugih zasvojenostih, alarmi so prižgani, ko otroka ne spravimo več h kosilu, saj ima toliko opraviti z računalnikom, da ga ne zanimajo več prijatelji, narava, zlaže se zato, da je lahko na spletu,

je agresiven, ne spi, nekateri regresirajo v razvoju tako, da jim k računalniku drugi prinašajo hrano, tam opravijo tudi malo ali veliko potrebo kar v plenice.

PRAVILO 3-6-9-12

Da do tega ne bi prišlo oz. da bi zmanjšali te nevarnosti, je psihiater Serge Tisseron ustvaril pravilo 3-6-9-12. To pomeni, da otrokom do 3. leta absolutno ne dajemo zaslonov, pred šestim letom jih ne uvajamo v računalniške igrice, kasneje pa le v kake poučne (za učenje abecede ipd.), brez interneta naj bodo vsaj do devetega leta, potem pa ob navzočnosti odrasle osebe. Po dvanajstem letu kodirajte internet za sporne vsebine, svoje otroke pa ves čas medijsko (oz. kar karakterno) vzgajajte ter ozaveščajte o zlorabah.

CILJ MEDIJSKE VZGOJE JE ISKANJE RESNICE

Kaj pomeni medijska vzgoja? Gre za to, da otroke navadimo uporabe medijev v smislu, da bodo vedno znova iskali resnico, razvijali značaj. Saj poznamo opozorilne trikotnike v kotu tv zaslonu. Vabijo nas, da otroku razlagamo, kaj se dogaja, ovrednotimo, kaj vidi. Pri tem jim bodo v pomoč še vzgoja za kritično mišljenje, učenje logike, čim več (pre)izkušenj iz realnega življenja, vzgoja morale in etike, veliko branja, fizičnega dela, tudi počitka, a tistega, starega, analognega počitka.

KRITIČNO MIŠLJENJE NI CILJ, AMPAK SREDSTVO

Kritično mišljenje torej ni cilj, ampak sredstvo za iskanje resnice oz. vrednotenje virov. Moralna vprašanja, politika, religija se lahko vrednotijo le znotraj človeka z vprašanji: »Kako jaz to gledam, razumem, slišim, interpretiram, kdo vpliva name?« Jaz sem problem, ki ga rešujem. Kritično mišljenje ni kontriranje (zaradi kontriranja), kritično mišljenje samo po sebi sploh ne ustvarja (ustvarja kreativno mišljenje), pripeljati pa nas mora daleč izven osebnih koristi. Vedeti moramo še, da kritično mišljenje nima povezave z inteligenčnim kvocien- tom. Še enkrat, kritično mišljenje je le eno od sredstev medijske vzgoje, ne cilj.

KAKO OGLAŠEVALCI OMA-MIJO NAŠE MOŽGANE

Vedeti moramo, kar kažejo tudi že številne raziskave in vedo oglaševalci, da je splet sistem za motenje pozornosti, možgane poleni, popliti, še posebej se to dogaja zato, ker so vsebine kreirane po sistemu, da potrošnika tako »potolče«, da gre po vsem tem lahko samo še v trgovino in se tam tolaži. »Advertising« je narejen tako, da zadovoljuje naše plazilske možgane, nam preusmeri pozornost, najprej zadovoljujemo svoje spolne potrebe, potrebe po užitku, pripadnosti

h krdelu, nagnjeni smo tudi k posnemanju, kar pripelje do trendov.

MI SMO IZDELEK OGLAŠEVALCEV

Oglaševalcem je v interesu, da so množice neizobražene, plitve, da ne razmišljajo preveč, zato so družbena omrežja narejena tako, da je naša pozornost čim manjša, da čim dlje »visimo gor in osvojimo čim več brezveznih, prodajnih vsebin«. Od spleta nas naredijo odvisne, zato ponujajo seksualne vsebine, dopaminsko nas nagrajujejo s tren- di (denimo modnimi), nam ponu- jajo lepši svet. Trendi so množično pomirjevalo. Trend je med drugim tudi negativizem (nič se ne da in vsi so slabi), to ni kreativno, saj tako mišljenje nič ne ustvari. »Just do it« ni več v modi, zdaj je vse bolj »can- karjanska mati« s sloganom »Just don't do it«.

Oglaševalci, ki želijo prodajati izdelke, storitve, politiki pa svoje ideje ipd. izkoriščajo vse te značilnosti možganov in kot je napisal že Beigbender v svoji knjigi 2.999, smo izdelek oglaševalca pravzaprav kar mi sami.

BRANJE ZDRAVI IN POGLOBI MOŽGANE

V knjižnici smo zagovorniki klasičnega branja predvsem zato, ker je taktilno – knjigo čutiš, obračaš, listi šumijo, dišijo po novem ali starem, branje je počasnejše, bolj čuječno (preberite si še kaj o čuječnosti) in ker te bolj zadržuje pri vsebini sami. Možgani se pri tem dobesedno poglobljajo. Ker so plastični, ne elastični, je prav, da se ta globina dobesedno vtisne v otrokove možgane. Prav isto se dogaja z empatijo in sočutno družbo si navsezadnje želimo, mar ne?

POSTANIMO VEČNI ISKALCI RESNICE

Eden od slovenskih ponudnikov telekomunikacijskih rešitev je razvil oglasno sporočilo, ki bi ga morali po mojem prepričanju prvi objaviti knjigotržci: »Ne iščite kanalov, ampak vsebine.« Prav to je cilj medijske vzgoje, velja tudi za knjige. Obrnimo se k vsebinam, iščimo prave, bodimo večni iskalci, da bomo lahko razločili, kaj so dezinformacije, kaj so prave informacije, kaj dobra literatura in kaj šund. Da to postanemo, pa bodimo najprej vsaj dobri – starši, vzgojitelji in bralci.

VABLJENI V KNJIŽNICO, KNJIGARNO

Vabljeni v knjižnico v družinskem krogu, v mesecu skupnega branja še posebej tudi k skupnemu branju. Vabljeni tudi v knjigarno, v naravo, k športu, ročnim delom, druženju, izdelavi domače knjižnice. Naslednjič pa kaj več napišemo še o »tehničnem pristopu« k prepoznavanju dezinformacij.

Ksenija Medved

Popravek

V prejšnji številki Klasja je bilo v prispevku z naslovom Vsi smo ena generacija - sedmič navedeno napačno ime gospe Tanje Adamlje, ki je sodelovala pri izvedbi prireditve Vsi smo ena generacija. Za nastalo napako se opravičujemo.

Uredništvo

Pot med Pungertom in Debelim hribom

»Vabilo! Vsi uporabniki poti Pungert-Debeli hrib in obratno Debeli hrib-Pungert ...«. Tako se je začelo povabilo za čiščenje pretežno gozdne poti. Vsa letošnja huda neurja, polomljene veje in spravilo lesa so pot dobobra uničili. Povabilo je bilo namenjeno prav vsem, ki dobro poznajo to pot, saj se nekateri po njej peljejo tudi do šestkrat na dan in jim skrajša čas in kilometre. Večina uporabnikov pa je iz sosednje občine, saj je bližnjica do avtoceste. To pot vzdržujemo sami, zato smo se odločili za čistilno akcijo in ne zaradi kaprice, kot menijo nekateri, ampak zaradi varnosti in čistega okolja. Plastenke in pločevinke obstanejo ob poti, nimajo kril, ko priletijo skozi okno avtomobila. Dva plakata sta zadnji teden avgusta vabila mimo vozeče voznike. In glej ga zlomka, promet se je ustavil, le sem ter tja je kdo pripeljal prav boječe, da ga kdo ne ustavi in povabi za petek popoldne. Otroci, sprehajalci in psički so bili spet varni.

Na pobudo nekaterih, ki so bili v petek, 30. avgusta, zadržani, so z delom začeli že v sredo in v četrtek. Tako je prišel petek, ura štiri popoldne; prišlo je pet ostarelih in dva mlajša uporabnika te poti. Gustelj je pripeljal pesek za nasutje bankin. Delo se je začelo, grablje, lopate, metle in seveda traktor so prevzeli svoje funkcije. Toda nekateri objestni vozniki, ki niso naši krajani, so tudi tokrat želeli kot običajno z neprimerno hitrostjo prevoziti pot, a so morali zaradi del obrniti. Nekateri pa so tudi naskrivaj sestankovali in posmehljivo govorili, da naj pot čisti in vzdržuje tisti, ki je dal pobudo za njeno izgradnjo in je po njem tudi poimenovana.

To delo, oz. delovna akcija ni kaprica enega, to je potreba za varnost vsakega posameznika. Dela je bilo veliko in s tako malo udeležencev se je zavleklo na več dni. V nedeljo pa so vozniki že lahko preizkusili vožnjo po očiščeni poti. Upamo, da se počutijo zdaj bolj varne.

Za varnost in čisto okolje poskrbimo enkrat na leto. Prav bi bilo, da se zavedamo in spoštujemo minulo delo. Vprašajmo se, ali smo zdaj v teh časih še pripravljeni narediti kakšno pot, je še kdo pripravljen za udarniško delo enkrat letno žrtvovati tri ure? Poglejte levo in desno, do sosedu, ki je že ostarel gospod, gospa. Ti so že pred 40 leti začeli z gradnjo hiš, obenem pa z delovnimi akcijami ustvarjali poti, gradili vodovode, telefonijo, električne vode ... Ja, to so bili drugačni časi, v katerih pa so se ljudje združevali in povezovali, ne glede na bogastvo. Znali smo se spoštovati, pogovarjati, ustvarjati, se družiti. Kaj pa zdaj ... Prevladuje miselnost »meni ni treba, saj plačam davke, kar občina naj uredi« in podobni obrekljivi pogovori.

Spodbudimo drug drugega, spoznajmo se, postorimo kaj dobrega za okolico, za čisto naravo, za medsebojne odnose.

Ignacij Kastelic

Avgustovsko nedeljsko dopoldne, ob godu svetega Roka, ki je zavetnik podružnične cerkvice, pod katero spada tudi vas Glogovica, je bilo namenjeno tudi blagoslovu obnovljenega vaškega znamenja. Križ, ki stoji v križišču cest na Glogovici, so vaščani letos obnovili in tudi na ta način ohranili zapuščino svojih prednikov. Obnovljeno znamenje je blagoslovil župnik Izidor Grošelj. Kot se spominjajo starejši vaščani, je bil križ postavljen že pred vojno, za blagoslov polj. Zanimivo je, da je ob cesti na sorazmerno majhnem območju postavljenih več znamenj. (Matej Šteh)

OGLAS ZA DELO

Podjetje PIL 2 d.o.o. išče nove sodelavce na področju strojništva:

- Monter centralne kurjave
- Monter vodovodnih instalacij

Vse dodatne informacije dobite na telefonski številki 01/256-06-15 ali 031/619-462

Prijave sprejemamo na naslov PIL 2 inženiring d.o.o., Brezje 1a, 1290 Grosuplje.

Branka Kovaček, prejemnica nagrade za izjemne dosežke na področju predšolske vzgoje

V četrtek, 3. oktobra 2019, pred Svetovnim dnevom učiteljev, so podelili nagrade Republike Slovenije na področju šolstva. Gre za najvišje državne nagrade na tem področju. Med prejemniki nagrade za izjemne dosežke na področju predšolske vzgoje je bila tudi ravnateljica Vrtca Ivančna Gorica in podpredsednica Skupnosti vrtcev Slovenije Branka Kovaček.

Nagrade sta podelila minister za izobraževanje, znanost in šport dr. Jernej Pikalo in predsednica Odbora za podeljevanje nagrad Republike Slovenije na področju šolstva dr. Ljubica Marjanovič Umek. Letos so podelili enajst nagrad, od tega pet za življenjsko delo in šest za izjemne dosežke, kar je tudi najvišje možno število nagrad. Tradicija podeljevanja nagrad za področje izobraževanja v Sloveniji sega v leto 1966, ko so se nagrade podeljevale pod imenom Žagarjeve nagrade.

Branka Kovaček že devetindvajset let profesionalno združuje svoje strokovne in osebne sposobnosti z Vrtcem Ivančna Gorica. Prve neposredne izkušnje dela z najmlajšimi je uspešno prenesla v vodenje vrtca in ga v dvaindvajsetih letih razvila v zgleden javni zavod, ki mu zaupa lokalno okolje. Usmerjenost v vseživljenjsko učenje jo je vodilo, da je svojo izobrazbo diplomirane vzgojiteljice nenehno dopolnjevala in iskala strokovne pristope tudi v drugih pedagogikah, kot sta Waldorfska in Reggio Emilia, in pridobila znanja s predavanji in delavnicami uspešno prenesla svojim sodelavcem. Usposobila se je za multiplikatorja znanj na področju

refleksije in evalvacije pedagoškega dela ter multiplikatorja za področje krepitve kompetenc za preprečevanje nasilja v družini. V sodelovanju z različnimi ustanovami in zavodi je s sodelavci tvorno preskušala nove in drugačne pristope za kakovostno delo z najmlajšimi. Kot modelni vrtec so v mednarodnem projektu Fit4Kid soustvarjali vsebine dela v programu Za prihodnost naših otrok tudi za druge slovenske vrtce. S prepričanjem v koristnost izmenjave dobrih praks in moč skupnega delovanja je povezala vse

»obljublanske« vrtce, katerih interese predstavlja in rešuje tudi v Skupnosti vrtcev Slovenije. Pri številnih predpisih in snovanjih novih programov področja ji je Skupnost vrtcev Slovenije v več letih kot iskreni zagovornici zaupala v številnih ustanovah in zavodih predstavljanje iz prakse pridobljenih izkušenj in zagovarjanje interesov vseh javnih vrtcev in pravic otrok v kakovostnih programih slovenskih vrtcev.

Gašper Stopar

Nagrada za izjemne dosežke na področju predšolske vzgoje

3. oktobra 2019 je Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport podelilo nagrade za izjemne dosežke in življenjsko delo na področju šolstva. Zaposleni v Vrtcu Ivančna Gorica smo zelo ponosni, saj je bila med dobitniki teh prestižnih nagrad tudi naša ravnateljica Branka Kovaček.

Branka Kovaček je ravnateljica vrtca že od same ustanovitve zavoda. Od tega je preteklo že kar 22 let. V vseh teh letih se je zavzemala za razvoj in kakovost vrtca. Vedno je odlično sodelovala z Občino Ivančna Gorica, ki je ustanoviteljica vrtca. O tem pričajo tudi številke. Na začetku je bilo 10 oddelkov, zdaj jih je 38. Pri vsaki gradnji in prenovi novih oddelkov je zelo aktivno sodelovala. Vedno se je zavzemala zato, da bi imeli otroci, ki bodo vstopili v naš vrtec, in delavci, ki bodo v novih prostorih izvajali nego in pedagoško delo, najboljše možne razmere za vsakodnevno delo in dejavnosti.

Vedno v prvo vrsto postavlja otroke. Želi, da se otroci in njihovi starši dobro počutijo, da dobijo najboljšo možno nego in strokovno vodenje. Vedno nas želi seznanjati z najbolj aktualnimi informacijami, ki jih prejme sama na različnih posvetih, izobraževanjih, sestankih Skupnosti vrtcev ...

Je odlična vodja. Vsi zaposleni cenimo njeno zavzetost, njeno predanost in strokovnost. Spodbuja nas k mesečni izmenjavi strokovnih diskusij, saj želi ohraniti visoko kakovost pedagoškega dela v vrtcu. Trudi se, da se veliko izobražujemo, saj želi, da otroci v našem vrtcu dobijo največ kar lahko.

Tako smo že vrsto let vključeni v mednarodni projekt Fit Slovenija. Aktivno smo sodelovali v projektih, povezanih z gozdno pedagogiko in v veliko drugih projektih. Spodbuja nas, da se udeležujemo posvetov, seminarjev, in da tudi tam predstavimo svoje delo.

Kljub vsemu delu pa vedno najde čas, da se z nami družijo in nas tako še dodatno povezuje v trden in uspešen kolektiv.

Darinka Grabljevec

Nova šola v Višnji Gori praznuje že 20 let

V četrtek, 17. oktobra 2019, je v avli Podružnične šole Višnja Gora potekala kulturna prireditev ob praznovanju 20-letnice nove šole v Višnji Gori. Nova podružnična šola, ki je leta 1999 pomenila uresničene sanje številnih višnjanskih rodov, danes predstavlja središče vzgoje in izobraževanja ter kulturnega in družabnega življenja v Višnji Gori. Močno pa trka tudi na vrata samostojne devetletne šole.

Osrednja govornica na prireditvi sta bila ravnatelj OŠ Stična Marjan Potokar in župan Dušan Strnad. Številnim prisotnim sta delila spomine iz časov začetka gradnje šole v letu 1999. Župan, ki je prav v času izgradnje opravljal funkcijo predsednika gradbenega odbora, je povedal, da je bila gradnja te šole ena prvih večjih investicij v novi občini Ivanč-

na Gorica. Šola je s časoma zaradi številnega priseljevanja iz leta v leto postajala premajhna. Z zadnjo investicijo izgradnje prizidka k šoli pa ima šola šest novih učilnic in vse možnosti, da postane samostojna. To pa je ne nazadnje tudi zapisano v sprejetem programu strategije šolstva v občini. Oris zgodovine šolstva v Višnji Gori je podrobneje opisal

tudi ravnatelj Potokar. Prvi znani podatki o šolstvu so že iz leta 1496, kar pomeni, da ima šolstvo v Višnji Gori zelo bogato tradicijo. »Danes pa smo mi tisti, ki smo odgovorni za naslednje generacije,« je še dodal Potokar.

V letošnjem šolskem letu šolo obiskuje 287 učencev, v 15 oddelkih od 1. do 9. razreda. Kot je povedala vodja šole Barbara Pavovec, je šola skupaj z učenci in učiteljskim zborom v vsem tem času ustvarila marsikaj izjemnega, premikali so

meje mogočega, dosegali drzno zastavljene cilje, ustvarjali, tekmovali, krepili medsebojne odnose in se ponosno veselili vsake generacije, ki je skozi šolska vrata zakorakala na pot odraslosti. »Dihamo tako učitelji kot učenci za vzgojo in izobraževanje in si želimo še veliko novih pridobitev in znanj ter v prihodnje novo samostojno šolo«.

Bogat kulturni program na prireditvi, ki so ga s skupnimi močmi pripravili učenci in zaposleni na šoli, je odraz veselja, zadovoljstva, sreče in

dobrega sodelovanja med učitelji in učenci. Na koncu je zadonela še za to priložnost pripravljena himna z naslovom Višnja Gora - naše mesto, ki jo je napisala Dragica Šteh. Ob spremljavi Žige Jernejčiča na klavirju so se mladinskemu in otroškemu šolskemu zboru pridružile še učiteljice šole. Skozi prireditev ob 20-letnici nove šole so prisotne popeljali učenci Ian, Ajda in Zara.

Gašper Stopar

Mali oglas

Kupim star mizarski ponk, kredenco, skrinjo in ostale starinske predmete.

Informacije: 031 878 351

Jezikava Ljubljana

Učitelji tujih jezikov smo ponovno z učenci OŠ Stična obelodanili dan jezikov s spoznavanjem in odkrivanjem najlepših kotičkov slovenske prestolnice, Ljubljane. Zaradi velikega števila učencev smo se na pot odpravili v sredo, 25. 9., in v četrtek, 26. 9. 2019, delavnice s pripravami na aktivnosti v Ljubljani pa so potekale dan prej na vseh naših lokacijah.

Učenci 7. razredov so morali predstaviti znamenitosti mesta v angleščini in nemščini, učenci 8. in 9. razredov pa so morali pripraviti in predstaviti koristne informacije za tujce, ki se v mestu morajo znajti (npr. glede javnih prevozov, najemov koles, nakupa Urbane, ogledov znamenitosti, izbora restavracij itd.). Ena od obveznih zadolžitev za vse učence je bila najti različne turiste, z njimi spregovoriti ali jih intervjuvati ter jih posneti, seveda v nemščini ali angleščini. Učenci so se ponovno izkazali in potrdili, da je uporaba tujega jezika v izvenšolskem okolju še kako koristna.

Katja Tomažinčič

Muzikal Tu smo doma

Zaklad: ekspr., s prilastkom kar je za koga zelo dragoceno, veliko vredno: otrok je spravil svoj zaklad v žep / dober sosed je največji zaklad / zdravje je velik zaklad.

Tudi avtorsko delo učiteljev in učencev Osnovne šole Stična, muzikal Tu smo doma, ki smo si ga ob 20-letnici pobratenja občine lahko ponovno ogledali, ustreza zapisani definiciji izraza zaklad. Briljantna zgodba o iskanju zaklada, ki ga otroci nazadnje najdejo v obličju kulturne zapuščine, znanja in prijateljstva, se je kot ideja že dolgo tega porodila umetniško vsestranski učiteljici Dragici Šteh, avtorici besedila in pesmi muzikala. Pripoved se v iskanju zaklada dotakne spoznavanja naše kulturne dediščine in zgodovine kot opomnika, da je preteklost dobro poznati in tudi vedno znova odkrivati. Zaklad se skozi igro kaže kot učenje, prinašajoče boljše prihodnost in znanje, ki ga vselej nosimo s seboj. In ne nazadnje se v zgodbi šola poraja kot prostor, v katerem se spletejo najtesnejša prijateljstva, predstavlja pa tudi pletilnico sanj, ki z učiteljevo pomočjo postanejo nepozabna izkušnja in dragoceni zaklad.

Zapisana beseda je našla svojo zabavno glasbeno interpretacijo izpod klavirskih tipk Romana Sarijaša. Z veliko vložka, prizadevnosti in mentorskega dela učiteljic Jožice Ferlin, Aleksandre Šparl in Lidije Zajc so nadarjeni mladi izvajalci pripravili predstavo, kakršne v dvorani OŠ Stična še ni bilo. Muzikal Tu smo doma je gledalcem ponudil zabavno in sproščeno igro učencev Ule Batis, Karoline in Kristine Genorio, Rubna Mulha, Tare Moretti, Ele Perpar in Matije Miklavčiča. Otroci so nastopali naravno in spontano, kot bi jim bile vloge pisane na kožo. Predstava je ponujala zaplete, držala

nas je v negotovosti, poučno in čuteče nas je vodila k razmišljanju na poti iskanja zaklada, slednji pa se gledalcu razkrije v obliki simbolike, kjer se še tako trdo srce omehča in kjer mame trumoma vlečejo iz torbic robčke.

Glasbena spremljava nas je iz nežne uverture z baletnim vložkom Lee Bernetič Rijavec popeljala v otroško nagajivo in moderno pop izvedbo, nato se je suspenz večal, najprej z dunajskim valčkom, potem živom in na koncu tangom. Gledalce nas na stolihi ni privzdigovala le izvrstna glasba, vsi smo namreč iztegovali vratove, da bi ja ne zamudili izvedbo nepozabnega plesnega performansa, zelo dobro koreografirane pod mentorstvom Marije Majzelj Oven in seveda, še bolje odplesanega. Ubrano so se na podu vrteli Ibro Hodžič in Milica Sekulić, Žak Šparl in Naja Mrvar, Andraž Golob in Ela Cilenšek ter Roš Na! Omahen in Julija Genorio.

Pod taktirko Bojane Mulh so iz grl skoraj stočlanskega otroškega in mladinskega zbora, združenega seveda iz vseh občinskih vetrov, s spremljavo izvrstnega orkestra še dolgo v večer odmevale pesmi muzikala. Kar priznajte, da si vsake toliko tudi vi še vedno zapojete »Saj mi smo tu doma, saj mi smo tu doma ...«. Skratka, gre za predstavo, ki se je ne bi sramoval še tako prefinjen oder ali še tako zahtevno občinstvo. Njena sporočilna vrednost pa že v pripovedni zasnovi presega zgodovinski in krajevni spomin, zato ima dober zgled, da postane večna.

Špela Batis

V Ljubljani mi je bilo zelo všeč. Bilo je novo doživetje, spoznali smo veliko tujcev (in bili so zelo prijazni), se med seboj družili in ugotovili, da tudi nekateri starejši govorijo angleško slabše od nas ☺.

Moja skupina je šla po različnih lokacijah znamenitosti. Dekleta smo se zelo zabavale med snemanjem videa, saj nam nikoli ni uspelo v prvem poskusu in smo se veliko nasmejale. Tudi iskanje turistov je bilo zanimivo, saj smo morale zbrati pogum in jih ogovoriti, zato smo včasih kar izžrebale in se nasmejale ob neuspešnih poskusih. Ko pa so bili poskusi uspešni, smo spoznale, da je Ljubljana kar priljubljena ter da je res veliko ljudi iz drugih držav, ki so zelo prijazni in zanimivi. Intervjuvale smo turiste iz Finske, Švedske, iz Rusije, Ukrajine, Srbije, Nemčije, Latvije, Hongkonga, Avstralije in Južne Koreje (mogoče sem koga pozabila). Časovno nam zaradi preobilice smeha, veliko klepetanja s turisti (behind the scenes) in našega pomanjkljivega znanja geografije ni zneslo in nismo obiskale vseh destinacij, vendar smo se imele neverjetno lepo. Nato pa smo imeli prosti čas. Ker je bila na začetku v McDonald's prevelika gneča, smo šle na sladoled. Nato smo prišle nazaj v McDonald's in naročile hrano. Jaz sem pomfri, kokakolo, nagce in nakar sem se, neroda, popackala z borovničevim sladoledom. Nato sva s Klaro povsod iskali stranišče. Ker je bilo opremljeno s kodo, sva obupani odšli k naši mizi po hrano. Sedele smo za mizo, jo poslikale (#nisislikunisisjedu). Bila sem že čisto obupana (res sem morala na WC), ko naenkrat Katarina na računu zagleda kodo za stranišče. Tam sem s (pre)vrelo vodo oprala madeže na puloverju in vse je bilo lepo, vendar mokro, ampak nič za to ☺. Ko smo pojedle in se povsem napokale hrane, smo šle na zbirno mesto, kjer smo naredile še nekaj selfijev in odšli smo na vlak. Na vlaku smo se še družili, se nasmejali našim posnetkom.

Z veseljem bi vse še enkrat ponovila, ker je bila neverjetna izkušnja in niti najmanj ne obžalujem, da sem se odločila za ta izlet. Res priporočam, saj je bilo super!

To je to z moje strani in hvala tudi vsem učiteljem za ta dan.

Manca Kavšek, 7.a

Danes mi je bilo nasploh všeč, ko smo šli po Ljubljani in smo bili prosti. Edina stvar, ki bi jo spremenila, je intervju s turisti, ker smo trikrat poskusili imeti intervju, pa ni šlo in še sreča, da smo potem lahko. Všeč mi je bilo tudi, ko smo srečali črnca. Bil je zelo prijazen.

V Ljubljani je bilo v redu. Všeč mi je bila Ljubljana in Prešernov trg. Tujci pa so bili zelo prijazni.

Nina Grden

Zelo sem se zabavala, se veliko naučila o Ljubljani in se družila s prijateljicami.

Tia Bregar

V Ljubljani mi je bilo zelo lepo, najboljši pa mi je bil pogovor s tujci. Bili so zelo prijazni.

Klara Sluga

Bil je zelo dober dan, ker smo šli v McDonald's. Lahko bi imeli več prostega časa. Naslednje leto grem zagotovo še enkrat.

Mai Šetinc

Bil je dober dan, saj dež ni padal toliko in tudi spoznal sem nekaj tujcev, ki so bili zelo prijazni. Samo več prostega časa bi potrebovali.

Žiga Vrabac

V Ljubljani je bilo zelo dobro, ker so bili tujci zelo prijazni in smo se zelo zabavali.

Gašper

Dan je bil super. Všeč mi je bilo predstavljanje v angleščini. Ni pa nam bilo všeč, ker je deževalo.

Bilo je dobro, saj smo sami hodili po Ljubljani, odšli v McDonald's. Spoznali smo črnca, Nemca in muslimana.

Danes mi je bilo zelo lepo. Spoznala sem nove prijatelje. Hodili smo po Ljubljani in se slikali s tujci ter delali intervjuje. Na koncu smo odšli v McDonald's.

Bilo mi je zelo dobro. Najboljše mi je bilo, ko smo intervjuvali turiste, ki so bili vsi zelo prijazni.

Ana Posavec

Danes mi je bilo všeč predvsem, ko smo opisovali znamenitosti v Ljubljani. Po tem izletu sem bila zelo zaspana. Drugače je bilo super.

Nika Lukšič

Bilo je v redu. Ocena 5.

Žan Perko

Bilo je dobro. Dobro je bilo, da smo bili lahko prosti. Prišel bom tudi drugo leto.

Luka Trček

Izkušnja, ki smo jo vsi učenci pridobili v Ljubljani, je bila enkratna! Že drugo leto sem za dan jezikov šla v Ljubljano in vsakič je bilo super. Intervjuvanje turistov je še ena super izkušnja več.

Jerneja Bregar, 8bZ

Bilo je zabavno. Izkušnjo bi zagotovo ponovila.

Katjuša in Sara

Bilo je super. Premalo prostega časa.

Inja Amon, 8Bz

Danes je bilo zabavno, a boljše bi bilo, če ne bi deževalo in če bi imeli več prostega časa.

Danes je bil lep dan (he, he). Najboljši je bil prosti čas.

Danes sem se imela lepo, saj smo hodili po Ljubljani in spraševali tujce. V redu je bilo, saj smo se vozili z vlakom in se zabavali.

Nika Markovič

Bilo mi je všeč, saj smo spraševali tujce in se zelo zabavali. Na koncu smo imeli premalo časa.

Zara

Všeč mi je bilo, ker smo se zelo zabavali. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo spraševali tujce.

Ela

Danes je bilo ful fajn. Pač ful fajn skupina smo bili. Veliko smo se zafrkavali. Šli smo še v Meka. Pa še v šoping in ja ... ful fajn je bilo.

Živa Javšnik

Bilo je zanimivo in nekoliko poučno. Zabavno je bilo, ko smo šli v McDonald's. Ni bilo zabavno, ko je padal dež.

V Ljubljani mi je bilo všeč, najbolj pa mi je bilo všeč, ko smo imeli prosti čas za hrano in trgovine.

Pija Kocjančič

V Ljubljani mi je bilo zelo všeč in menim, da se zelo veliko naučim. Všeč mi je bilo tudi, ko smo s tujci naredili intervju in na koncu imeli prosti čas.

Sara Mulh

Meni je bilo zelo super, ker smo na koncu šli v McDonald's in smo se slikali s Kitajci.

Elena Džanič

Všeč mi je bilo, ko smo se pogovarjali s turisti, ki so bili zelo prijazni in zabavni. Naučili smo jih nekaj slovenskih besed.

Lia Hana Porenta

Bila je zelo lepa izkušnja, saj smo spoznali veliko zanimivih ljudi. S prijateljicami smo se zelo zabavale.

Mima Kovačič

Beremo skupaj in praznujemo mesec šolskih knjižnic

Na OŠ Stična je v šolski knjižnici meseca septembra in oktobra zelo živahno. Na matični šoli in po vseh podružnicah smo se že 8. septembra pridružili državnemu projektu **BEREMO SKUPAJ**, ki ga v naši občini koordinira Knjižnica Ivančna Gorica. Vse učitelje smo pozvali, da vsak dan pri pouku namenijo **vsaj 5 minut glasnemu branju**. Na šolah, kjer imamo predmetno stopnjo, smo tudi letos povabili **starejše učence, da berejo mlajšim učencem**, in sicer v OPB. Učenci prvih in drugih razredov so bili nad tem branjem tako navdušeni, da so se s starejšimi učenci dogovorili, da jih še vedno tedensko obiskujejo.

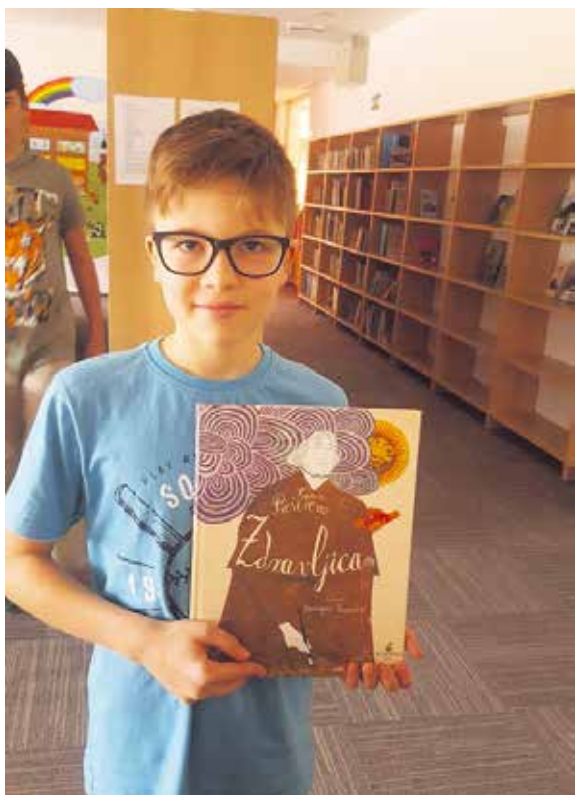
Učenka bere v oddelku OPB na PŠ Višnja Gora

Na PŠ Zagradec so učenke iz novinarskega krožka **brale celo v oddelkih vrtca**. Zaradi navdušenja vrtčevskih otrok in njihovih vzgojiteljic so dale podobno pobudo tudi vzgojiteljice vrtca v Višnji Gori in na PŠ Višnja Gora smo seveda hitro našli učence, ki so jim z veseljem brali.

Učenka PŠ Višnja Gora bere otrokom iz vrtca

Na pobudo učenca smo na PŠ Zagradec izvedli tudi **tekmovalno branje knjig** (kdo si v tem mesecu izposodi in prebere največ knjig v šolski knjižnici).

Učenec Peter Plevel iz 8. razreda PŠ Zagradec s knjižno nagrado za največ izposojenih in prebranih knjig v mesecu septembru.

Projekt **BEREMO SKUPAJ** se je v mesecu oktobru prepletel tudi z našim tradicionalnim mednarodnim praznovanjem – **MESECEM ŠOLSKIH KNJIŽNIC (MŠK) – in s TEDNOM OTROKA**.

Tema letošnjega MŠK je Predstavljamo si, zato smo pri oblikovanju programa tudi mi dali prosto pot domišljiji. V času po pouku smo oktobrske ponedeljke namenili tradicionalnemu šahovskemu turnirju, torki so posvečeni aktualni Odpravi zelenega zmaja, srede družabnim igram, ob četrtkih se spominjamo 110. obletnice poleta bratov Rusjan, ki sta dober zgled, da domišljija nima meja, petki pa so posvečeni našemu pokojnemu nekdanjemu učitelju Leopoldu Severju. Na različnih lokacijah naše šole smo pripravili razstave njegovih del, šolski novinarji na PŠ Zagradec zbirajo šolske rekorde, ki bodo objavljeni v šolskem časopisu, spoznavali pa se bomo tudi z njegovimi deli s področja kemije, zgodovine, publicistike ...

Na podružničnih šolah smo učencem prebrali knjigo Poleti letim ter Eda in Pepi, ki izvirno predstavljata velik dosežek bratov Rusjan pred 110 leti. Vsem šolam pa smo ob tem prinesli tudi dve novi poučni knjigi o izdelovanju papirnatih letal. Skupaj smo izdelali vsak svoj osnovni model in se nato pomerili v njihovem metanju. Branka Lah, Kristijan Rešetič in Mojca Hrvat.

Šahovski turnir na matični šoli

Tekmovanje v izdelavi in metanju papirnatih letal na matični šoli

Učenec Črt iz 8. razreda PŠ Zagradec sestavlja leseno kroglo

Igranje družabnih iger na PŠ Zagradec

Učenci planinskega krožka OŠ Stična na Okrešlju

V soboto, 12. 10., smo se učenci planinskega krožka skupaj z vodniki PD Polž, mentorici in spremljevalci odpravili na prvi planinski pohod v letošnjem šolskem letu na Okrešlju.

Naša pot se je začela v Logarski dolini, od koder smo se povzpeli do Frischaufovega doma na Okrešlju. Kar 96 učencev je pogumno zakorakalo po razgibani poti mimo mavrično obarvanega slapa Rinka, ki nas je očaral s svojim elegantnim padcem ob koči Orlovo gnezdo. Pot smo nadaljevali ob izviru Savinje vse do našega cilja. Na vrhu nas je pričakal čudovit razgled na Kamniško-Savinjske Alpe. Okrepčali smo se z malico iz nahrbtnikov. Mentorice in spremljevalci smo žigosali planinske knjižice. Na izhodiščno mesto, pod slap Rinka, smo se vrnili po isti poti.

Prijetno utrujeni smo se vkrcali v avtobus in se s polno novih vtisov vrnili domov. Hvala vodnikom PD Polž za vodenje in spoznavanje našega lepega gorskega sveta.

Tanja Črnivec

Folklornik biti je zabavno

V soboto, 21. 9. 2019, je imela v sklopu mednarodnega folklornega festivala Šentfolk svoj prvi nastop Otroška folklorna skupina OŠ Stična. Skupino sestavlja 14 novopečenih folklornikov – 2 fanta, blažena med 12 deklet. Stari so med 7 in 9 let. Pred občino v Ivančni Gorici so se v sončnem, a hladnem jutru predstavili z belokranjsko-dolenjskim spletom, v katerem ne manjka zbadljivk. Na harmoniki jih je spremljala Pia Zupančič, učenka 9. razreda. Po nastopu otroških folklornih skupin je sledila še povorka z odraslimi folklornimi skupinami iz Srbije, Moldavije, Ukrajine in domačo FS Vidovo iz Šentvida.

Andreja Gospodarič

Učenci iz pobratene občine Hirschaid na izmenjavi v šentviški šoli

Konec septembra je Osnovna šola Ferda Vesela Šentvid pri Stični na izmenjavi gostila učence partnerske šole Grund- und Mittelschule Hirschaid. Sedemnajst učencev je v spremstvu učiteljev med drugim spoznavalo tudi lepote naših krajev v bližnji in daljni okolici.

Nemški učenci so se učencem šentviške šole pridružili pri šolskih dejavnostih, ogledali pa so si še Muzej Josipa Jurčiča na Muljavi, Krško jamo, Lavričevo kočjo na Gradišču nad Šentvidom in Stično, glavno mesto Ljubljana in Postojnsko jamo. Pot jih je peljala tudi na morje, kjer so morske pozdrave pošiljali iz tople Fiese. Vsekakor je bil obisk občine Ivančne Gorice in nekaterih turističnih lepote naše domovine za učence zanimiva in nepozabna dogodivščina.

Učence iz pobratene občine Hirschaid je na Jurčičevi domačiji v

imeni Občine Ivančna Gorica pozdravil tudi podžupan Tomaž Smole. Gašper Stopar

Obisk iz Vzhodne Afrike

V sredo, 2. oktobra 2019, je učence na Osnovni šoli Ferda Vesela obiskala prav posebna gostja. V okviru prihajajočega tedna otroka je svoje 11-letno življenje in delo v Vzhodni Afriki predstavila Jana Dular, humanitarka in univerzitetna diplomirana pravica iz okolice Novega mesta. Od avgusta 2011 prebiva v afriški državi Malavi, kjer je ustanovila malavijsko humanitarno organizacijo ELA v pomoč otrokom s posebnimi potrebami, mladini ter ženskam (v Sloveniji društvo ELA). Sredi revne vasi je vzpostavila izobraževalni center, kamor vsakodnevno prihaja 250 otrok (od tega 50 s posebnimi potrebami), in zanje z ekipo malavijskih učiteljev organizira različne izobraževalne, opisne, likovne delavnice. Z različnimi projekti pomaga tudi mladincem in ženskam.

Učencem je po triletnem sodelovanju raznih poučnih slik, kratkih filmov in glasbe doživeto opisala vrvež in bogastvo v glavnih mestih ter življenje v afriških vaseh. Razložila je, na kakšen način poučuje z 200 otroki napolnjene majhne osnovnošolske razrede na afriškem po-

deželju ter jih primerjala z afriškimi plačljivimi šolami. Učenci različnih starosti so jo poslušali z odprtimi usti, saj si marsikdo do zdaj ni predstavljal, v kakšnih razmerah se morajo skozi življenje prebivati nekateri prebivalci Afrike ter kako hvaležni so lahko sami za vse dobrine in možnosti, ki so jim na voljo, še zlasti na področju izobraževanja. Marsikoga je zanimalo, kako lahko pomaga, in prav vsak je to storil z manjšim finančnim prispevkom. S tem so tudi učenci Osnovne šole Ferda Vesela

omogočili gospe Jani Dular, da bo lahko še naprej skrbela za vseh 250 otrok, jim nakupila šolske potrebščine, hrano, jih vozila v bolnišnico, prenovila Elin izobraževalni center in podobno. Hkrati pa so svoja srca napolnili s spoznanjem, da smo si ljudje na Zemlji različni in živimo v drugačnih okoljih, zato je prav, da skušamo po najboljših močeh prispevati na pomoč tistim, ki jo resnično potrebujejo.

Nejka Omahen Šikonja

S programom Erasmus Plus smo bili na Portugalskem in v Nemčiji

Na Srednji šoli Josipa Jurčiča smo se ob koncu lanskega šolskega leta z eno skupino dijakov programa ekonomski tehnik odpravili na Portugalsko v Brago, z drugo pa spet v Nemčijo v pobrateno Hirschaid, kjer so udeleženci tega EU-projekta delali v različnih podjetjih. V prostem času pa so spoznavali lokalne znamenitosti, se zabavali in doživeli marsikaj zanimivega. Dijaki si s takimi projekti izboljšajo svoje poklicno znanje, znanje jezikov in predvsem spoznajo in doživijo drugačno kulturno okolje. Večinoma opravljajo lažja komercialna, administrativna in druga dela v turističnih, industrijskih, trgovskih in drugih podjetjih.

Udeležujejo se strokovnih ekskurzij in izletov v bližnja mesta, na katerih lahko sami neposredno zaznajo utrip tuje dežele. Tako smo obiskali Porto in druge kraje na Portugalskem, v Nemčiji pa Nürnberg in Bamberg.

Dijaki so navdušeni nad bivanjem v tujini

Pohod na Celjsko kočjo

V soboto, 28. 9. 2019, smo se cicipianci skupaj s starši in vodnikom Janezom ponovno srečali. Hladno, megleno jutro se je razvilo v lep, topel jesenski dan in nam omogočilo prekrasen izlet. Kot vedno smo se zbrali v Višnji Gori in se tokrat podali na priljubljeno izletniško točko – Celjsko kočjo. Izbrali smo si manj zahtevno pot, ki se je začela pri gasilnem domu v Zagradu in je bila dobro označena. Čas za malico smo izkoristili pri Trobiševi bukvi, ki je zaščiten kot naravni spomenik. Našo pozornost pa je vzbudil tudi zvon želja, ki se mu seveda nismo mogli upreti. To pa še zdaleč ni vse. Pravo veselje se je začelo, ko smo prišli do kočje. Pričakal nas je lep razgled na Posavsko hribovje in Celje z okolico ter otroška igrala, bobkart ... Če zaključim, izlet je bil zares prečudovit. Se vidimo na naslednjem pohodu.

Tanja Falkner

in menijo, da je to zanje v vseh pogledih zelo koristna in tudi zabavna izkušnja ter jo priporočajo tudi naslednjim generacijam programa ekonomski tehnik. Naši gostitelji so bili z njimi zadovoljni, tako z zado- stnim znanjem jezika kot odnosom do dela in sodelavcev.

Za celotno izvedbo projekta, pripravo udeležencev, potrebno dokumentacijo in druga opravila, organizacijo prevoza in bivanja ter ovrednotenje rezultatov projekta je poskrbela šola. Za dijake je projekt zaradi financiranja s strani EU prak-

tično brezplačen.

Učenci, ki se boste še odločili za šolanje v programu ekonomski tehnik na naši šoli, boste lahko imeli enkratno priložnost za sodelovanje v mednarodnih projektih, ki jih izvajamo v raznih krajih po Evropi. Vsako leto poskrbimo za pridobivanje neprecenljivih mednarodnih izkušenj in prijetno počutje vseh udeležencev projektov Erasmus Plus.

Igor Gruden,
koordinatorski program
Erasmus Plus

Prijateljstvo, ki traja in traja ...

V ponedeljek, 14. 10. 2019, smo se vsi nestrpni zbudili v hladno jutro. Zbrali smo se pred šolo, se preštelili in prav hitro odpravili na pot v Hirschaid. Tokratne izmenjave se je udeležilo deset dijakov SŠ Josipa Jurčiča ter trinajst učencev OŠ Stična skupaj s koordinatorkama profesorjema Jasmino Balaban in Igorjem Rajnerjem.

Med potjo smo se zelo zabavali, nekateri tudi spali in seveda nam ni primanjkovalo postankov, ki smo jih izkoristili za malico in nujne potrebe. Pot do Hirschaida je bila zelo dolga zaradi vseh zastojev na cestah, vendar smo po 12-urni vožnji, z velikimi pričakovanji in v mislih na prekrasen teden pred nami le prispeli. Učitelji niso preveč dolgo vezili, saj je bilo že pozno. Spoznali smo svoje nemške gostitelje, srečali prijatelje s prejšnjih izmenjav in se odpravili v njihove domove. Pojedli smo večerjo, malo poklepetali in kaj kmalu odšli spat, saj smo bili utrujeni od naporne vožnje.

Naslednje jutro smo odšli v šolo, kjer smo se pogovarjali in pisali pesmi v nemščini. Program nas je vodil naprej. Po krajši vožnji z avtobusom je bil na vrsti daljši sprehod na goro Staffelberg, s katere smo lahko užili prekrasen razgled. Posneli smo nekaj fotografij in odšli nazaj v dolino. Po kosilu smo se razdelili v skupine za igro Fussballgolf. Kot pove že ime igre, gre za golf na način žogoborca z nogometno žogo. Takšne igre doslej še nismo srečali in bilo je zelo zabavno. Ko smo prispeli nazaj v Hirschaid, so nas prevzele družine gostiteljev, nakar smo pozno po-

poldan in večer preživeli z družino, družabnimi igrami ipd.

V sredo smo obiskali bližnje večje mesto Nürnberg. Ogledali smo si vodnjak Schönbrennen, odšli na grad in videli še druge znamenitosti. Po, nam končno, zelo okusnem kosilu (ogromen dunajski zrezek in pomfri) je sledil tako imenovani »freizeit« (prosti čas), ki smo ga vsi težko pričakovali. Zdaj smo užili mesto še z drugega zornega kota. Po prihodu domov pa je spet sledilo druženje, gledanje filmov, igranje družabnih iger in drugo.

V četrtek smo dopoldnevu smo v šoli pripravili našo priredbo pesmi "We are the world", ki smo jo kasneje zapeli županu občine Hirschaid, ki nam je predstavil zgodovino občine Hirschaid in poudaril pomen prijateljstva in druženja onkraj meja. Popoldne pa smo preživeli z

nemškimi družinami. Nekateri smo odšli na bowling, drugi na ogled Bamberga, tretji v trampolin park, spet drugi so si ogledali film.

In tako smo prišli do zgodnjega petkovskega jutra, ko se je naša izmenjava prehitro končala. Žalostni smo se poslovili, objeli in spustili tudi kakšno solzo.

Izmenjava je in bo vedno odlična izkušnja, ki priča o pomenu potovanja, spoznavanju novih krajev, kultur in načinov življenja in konec koncev o pomenu znanja tujih jezikov. Še kako se strinjamo s francoskim pisateljem Victorjem Hugojem, ki je rekel: „Z izjemo genijev, človeku, ki ne govori tujih jezikov, gotovo primanjkuje idej“.

Komaj čakamo marca, ko nam bodo nemški prijatelji vrnil obisk.

Ela Cilenšek, dijakinja 1.a

Olepšali okolje in odnose

Prva prostovoljna delovna akcija v 70-letni zgodovini VIZ Višnja Gora

Letos se je na nas obrnila Slovenska filantropija, organizacija, ki izvaja dobrodelne akcije na osnovi prostovoljstva. Konec šolskega leta smo na pobudo naše sodelavke Nete Zalar skupaj s predstavniki Slovenske filantropije in podjetja A1, ki se je za prostovoljstvo odločilo, napravili strateški načrt, kaj bi uredili. Odločitev je padla: Ureditev kotička za druženje in okolice Zajčeve vile, kije bila lani obnovljena, spomnimo se odmevne prireditve lani decembra, ko smo odkrili spominsko ploščo Mihaela Zajc-Jarc. Prišel je dan, ko so z avtobusom prišli udeleženci akcije in od 9.-14. ure olepšali naše bivalno okolje. Zravali smo teren, zasadili grmovnice ter okrasne rastline, uredili ognjišče za poletne večerne piknike in oblikovali skalnjak. Še posebej se nova podoba pozna pri Zajčevi vili, saj smo počistili divje rastoče drevje,

tako da se je odprl lep pogled na urejeno in obnovljeno stavbo. Poleg prostovoljcev A1 so sodelovali tudi vsi zaposleni in vsi mlado-

stniki. Dela je vodila Tanja Miklič, prof. biologije. Družina Strmec je prispevala les za klopi in poskrbela za odvoz vej. Olepšali pa nismo le okolice, s svojim odnosom in pozitivno energijo smo olepšali tudi medsebojno počutje in naše odnose. Tudi v tednu po zaključku akcije smo tako s Slovenske filantropije kot od prostovoljcev z A1 dobili zelo prijetne povratne informacije. Urejen in obnovljen videz glavne stavbe ter dveh stanovanjskih skupin, zdaj pa še Zajčeve vile – vse se nahaja ob križiščih mestnih cest – prispevajo k urejenosti in k lepim vedutam oz. pogledom na Višnjo Goro.

Peter Pal, ravnatelj VIZ Višnja Gora

SREDNJEŠOLSKI ŠPORT

Odlični dosežki naših dijakinj in dijakov na ekipnem atletskem dolenjskem področnem tekmovanju

V Novem mestu je 23. 9. potekalo dolenjsko ekipno tekmovanje srednjih šol v atletiki. Tekmovanja se je udeležilo 9 srednjih šol z Dolenjske, večino iz Novega mesta in Brežic, kjer sta tudi močna atletska kluba ter naša iz Ivančne Gorice. Šol iz ostalih krajev Dolenjske (Litija, Črnomelj, Krško, Kočevje, Metlika ...) ni bilo na atletskem tekmovanju, ker preprosto ne dobijo dovolj dijakov, da bi se tekmovanja sploh udeležili.

No, naši ekipe dijakinj in dijakov sta se več kot častno borili s šolami iz omenjenih dveh krajev tako, da so dijaki osvojili celo 4. mesto med 9 ekipami, dijakinje pa 5. mesto med 7 ekipami. Dijaki so se s številom doseženih točk celo uvrstili na državno finale 12 najboljših šol v Sloveniji – imeli so 11 najboljši zbir točk med slovenskimi šolami. Res odlično za naše dijake od katerih prav nihče ne trenira atletike. A čestitke tudi dekletom, ki so tudi med boljšimi šolami v Sloveniji po atletskih dosežkih.

S posamičnimi rezultati so se še posebej izkazali:

2. mesto – štafeta dijakinj v teku 4x100 metrov (Hana Jeršin, Urška Strahinič, Trina Bizjak in Jerca Rakar)
2. mesto- štafeta dijakov v teku 4x100 metrov (Lan Grbac, Žan Perko, Ibro Hodžič in Matevž Ilar)
3. mesto- Matevž Ilar v teku na 100 metrov
4. mesto: Nina Bregar v skoku v daljino
4. mesto: Ibro Hodžič v teku na 400 metrov
5. mesto: Žan Perko v skoku v daljino
5. mesto: Tio Berk v teku na 1000 metrov
6. mesto: Gašper Herman v teku na 1000 metrov
7. mesto : Trina Bizjak v teku na 100 metrov
7. mesto: Patricija Zupančič v teku na 1000 metrov
8. mesto: Tevž Ivanjko v teku na 400 metrov
8. mesto: Jan Kušar v skoku v višino
10. mesto: Hana Jeršin v teku na 100 metrov

Izkazali so se tudi vsi ostali, ki so prispevali pomemben delež k lepemu ekipnemu dosežku naših dveh ekip: Neli Zajc, Manja Siard, Lara Žgajnar, Eva Kotar, Jana Kramar, Lucija Nosan, Anja Trontelj, Neža Bregar, Milica Sekulič, Eva Starič, Hana Omahen, Mark Česnik, Vid Habič, Miha Perpar, Matej Zupančič, Nejc Ropič, Anže Ceglar, Maj Toplišek, Nik Balaban, Gregor Možina, Aleksander Kuzmanovič, Gašper Kastelic in Benjamin Kutnar.

Simon Bregar

KULTURNO DRUŠTVO VIDOVO ŠENTVID PRI STIČNI

vabi v svojo sredino nove člane in članice za sodelovanje v ženskem in moškem pevskem zboru, gledališču in folklornih skupinah.

Kontakt: 041/780-831.

Pridružite se nam.

Mednarodni folklorni festival Šentfolk 2019

V času od 19. do 22. septembra 2019 je v Šentvidu pri Stični potekal 3. Mednarodni folklorni festival ŠentFolk. Festival je pripravila in organizirala Folklorna skupina Kulturnega društva Vidovo s pomočjo folklorne skupine Sv. Mihael iz Grosuplje. Na festivalu so sodelovale tuje skupine: IZVOR – Srbija, LIA - Moldavija ter VESELKA – Ukrajina.

V četrtek, 19. 09. 2019, so skupine po dolgi vožnji prispele k nam v popoldanskih urah. Pripravili smo jim pogostitev in sprejem na Policijski akademiji v Tacnu, kjer so bili nastanjeni. Po sprejemu so imele skupine prost večer.

V petek, 20. 09. 2019, so imele skupine v dopoldanskih urah nastope po Domovih za starejše občane v Grosuplju, Fužinah ter na Škofljici. S svojim živahnim poplesavanjem so starostnikom popestrile dan in vidno je bilo njihovo zadovoljstvo, ko so skupine odhajale. V večernih urah je potekal Mednarodni folklorni večer v Grosuplju, ki ga je organizirala Folklorna skupina Sv. Mihael.

Dogodek je potekal v Osnovni šoli Louis Adamič ob 19. uri. Nastopile so vse tri tuje skupine in Folklorna skupina Sv. Mihael. Po prireditvi je sledila pogostitev za nastopajoče v gostilni Krpan.

V soboto, 21. 09. 2019, so se skupine v zgodnjih jutranjih urah odpravile v Ivančno Gorico. Tam je od 10. ure dalje potekala povorka po Sokolski ulici v sklopu t. i. "Folklorne tržnice". Na povorki smo lahko videli tuje, domače ter otroške folklorne skupine. Predstavili so nam ogromno različnih barvitih ter zanimivih kostumov, odplesali pa so tudi kratke predstavitvene pleske. Ko se je tržnica zaključila, so predstavniki skupin odšli k županu Ivančne Gorice g. Dušanu Strnadu,

kjer so imele sprejem. Skupine so si ogledale kratek predstavitveni video naše občine, nato pa je sledila zahvala in izmenjava daril. V popoldanskih urah so potekali nastopi po različnih krajih. Skupine so tako nastopile v Višnji Gori, Trebnjem in Žužemberku, kjer so popestrile razne dogodke. Po končanem nastopu so se skupine odpravile v Šentvid pri Stični, kjer so si ogledale lokalne znamenitosti. Ob 19. uri je potekal osrednji dogodek festivala ŠentFolk. Skupine so pripravile odlične nastope, plesala pa je tudi domača Folklorna skupina Vidovo. Na koncu prireditve so vse sodelujoče skupine prejele simbolična darila in priznanje za sodelovanje na festivalu ŠentFolk. Sledila je večerja

ter druženje, nato pa odhod na zasluzen počitek.

V nedeljo, 22. 09. 2019, so imele skupine prost dan. Zaradi želje po ogledu glavnega mesta Slovenije smo jih odpeljali v Ljubljano. Ogledale so si znamenitosti starega mestnega jedra ter Ljubljanski grad. Po končanem ogledu so se skupine odpravile, saj jih je čakala dolga pot domov.

Nad letošnjimi skupinami smo bili zelo zadovoljni, saj so nastope opravile odlično. Zahvalili bi se radi vsem, ki so pomagali k uspešni izvedbi festivala. Zahvaljujemo se tudi vsem obiskovalcem, ki so se udeležili naših prireditev tekom festivala ŠentFolk 2019.

Direktor festivala: Tim Kastrevc

Šentviška folklorna skupina veterani Vidovo v Slavoniji

Od 13. do 15. septembra 2019 je Folklorna skupina Vidovo – veterani iz Šentvida pri Stični gostovala v Vinkovcih na festivalu Slovenija v Slavoniji. Festival se je odvijal v okviru Vinkovačkih jeseni, ki so ena največjih kulturnih manifestacij v Republiki Hrvaški in letos že 54-ta po vrsti. Nastop smo folkloristi iz Slovenije imeli že prvi dan po prihodu na osrednjem prireditvenem prostoru v centru mesta Vinkovci. Pevski zbori, glasbene skupine in kulinarična društva pa so se predstavili naslednji dan. Skupaj je na festivalu v Vinkovcih sodelovalo preko 550 nastopajočih iz celotne

Slovenije. Vsi smo bili prisrčno sprejeti in že prvi večer povabljeni na družabno srečanje s predstavitvijo slovenskih udeležencev festivala v hotel Admiral, kjer sta nas nagovorila župan mesta Vinkovci in vodja Festivala Slovenija v Slavoniji ter nam predala Certifikat za udeležbo na festivalu. Po uspešnem nastopu smo se kljub utrujenosti dobro razpoloženi ob dobri glasbi tudi zavrtili.

Organizatorji so resnično dobro poskrbeli za nas in nam predstavili marsikatero slavonsko znamenitost. Pod vodstvom simpatičnega vodiča Domogoja smo že prvi dan

obiskali Đakovo z mogočno katedralo Sv. Petra, naslednji dan pa je sledil ogled znamenitega Vukovarja. O kalvariji Vukovarja pred 28 leti smo zlasti mi starejši že veliko vedeli, a ko smo slišali razlago vodičev, videli Memorialni center domovinske vojne, opazovali preluknjani znameniti vodni stolp, zloglasno Ovčaro in druge pričevalce grozot, smo ostali nemi. Nemi kot mesto, za katerega pravijo, da po letu 1991 mimo njega tudi Donava teče tišje, listje šumi tišje, bolečina pa je tu vidna tudi navzven.

Po vožnji z ladjico po Donavi s pogledom na dvorec grofa Eltza, smo nadaljevali turistični spremljevalni program z obiskom Iloka, najbolj vzhodnega naselja Hrvaške nad Donovo na vzpetini Fruške gore. Seveda smo tu obiskali staro Iloško vinsko klet iz 15. stoletja, se seznanili z zgodovino teh vinorodnih krajev, katerih vina še danes konzumirajo za posebne priložnosti na angleškem dvoru. V bližini znamenite cerkve sv. Capistrana in italijanskega dvorca Odescalchi smo se približali razgledni točki nad Donavo, od koder se je nudil prekrasen pogled na Vojvodino.

Zadnji dan smo si ogledali čudovito

Šentvid živi s slovensko pesmijo

V dneh od 24. do 26. oktobra so v občinah Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje potekale Območne revije odraslih pevskih zborov in malih pevskih skupin. Revije pevskih zborov so potekale v organizaciji Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti – Območna izpostava Ivančna Gorica.

Na drugem delu revije, ki je potekala v petek, 25. oktobra 2019, v avli OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični, je zbrane nagovoril tudi župan Dušan Strnad. Poudaril je, da Šentvid živi in bo še naprej živel s slovensko pesmijo in prireditvijo Tabor slovenskih pevskih zborov. Letošnja največja zborovska prireditev na Slovenskem je bila še posebej slovesna, saj je v juniju doživela že jubilejno 50. izvedbo. Vsem pevske skupine so v nadaljevanju še zaželel uspešen nastop ter prisotne zборе v imenu organizatorjev povabil na 51. pevski tabor, kjer Šentvid obišče več tisoč pevcev iz Slovenije in zamejstva.

V nadaljevanju so se na odru šentviške šole predstavili: Ženski pevski zbor Vidovo, Moški pevski zbor Vidovo, Vokalna skupina Šentviški slavčki, Ženski pevski zbor Harmonija, Moški pevski zbor Dob, Ženska vokalna skupina Brinke, Oktet fantov Stična, Mešani pevski zbor Zagradec, Ženski pevski zbor Biser Grosuplje in Mešani pevski zbor Zborallica. Zbore je strokovno spremljal zborovodja in organist Gregor Klančič.

Iz naše občine sta se območne revije udeležila še pevska zbor Chorus Sitticensis iz župnije Stična in Moški pevski zbor Ambrus. Slednja sta nastopila na pevski reviji v Jakličevem domu na Videm -Dobrepolju.

Gašper Stopar

Prihodnje leto bo na šentviškem taboru pesem šaljivka

Organizatorji šentviškega pevskega tabora smo že zavihali rokave in začeli s pripravami na prihodnji 51. Tabor slovenskih pevskih zborov, ki bo potekal 20. in 21. junija 2020. V oktobru in novembru sta bila uspešno izvedena seminarja za zborovodje, na katerih sta dirigent Igor Švara in programski vodja Stane Peček navzočim predstavila program pesmi in vse napotke, da se bodo zbori na svojih vajah uspešno pripravili do prihodnjega junija. Še vedno pogrešamo nekatere domače »ivanške« zборе, zato jih ponovno vabimo, da se pozanimajo o prijavi na prihodnji 51. Tabor slovenskih pevskih zborov.

Matej Šteh

povorko otroških folklornih skupin po Vinkovačkem korzu, kjer je sodelovalo več kot 2000 nastopajočih iz 60 folklornih društev, več skupin konjenikov in konjskih vpreg s prelepimi slavonskimi lipčanci, mažoretke in godbeniki. Čutiti je bilo veliko ljubezen do kulturne dediščine, ohranjanje narodnih plesov, noš in običajev, ki jo Slavonci uspešno

ohranjajo in prenašajo na mlajše rodove.

Udeležba na festivalu v Vinkovcih je za nas veterane društva Vidovo priznanje za dosedanje požrtvovalno amatersko kulturno umetniško delovanje, in spodbuda, da na tej poti vztrajamo.

Nada Stepic, Vidovo - veterani

20. Festival Stična vabi

Festival Stična bo letos prerastel najstniška leta. Ja, že kar 20. festival je pred vrati. Lahko bi rekli, da je že kar odrasel. In to ni samo festival, v katerem se prepletajo gledališče, glasba, razstave, potopisna predavanja in izobraževalne prireditve. Vse dogajanje in priprave tudi prav posebno povežejo snovalce in ustvarjalce, njegov glas seže tudi v tujino, nanj mislimo pravzaprav celo leto, ne samo nekaj mesecev. Mogoče si kdo sploh ne predstavlja, da se ne bi udeležil kakšnega dogodka, ko malo "pritisne mraz", mimogrede pa srečal še kakšnega znanca in poklepetal ob čaju. In kaj pripravljamo letos? Kot se za jubilej spodobi, se nam bo letos pridružilo tudi nekaj nastopajočih, ki so zelo zaznamovali prejšnje festivale, nekaj pa bo tudi čisto svežih imen.

Že pred uradno otvoritvijo, bomo lahko prisluhnili koncert Slovenec sem združenega pevskega zbora Okteta fantov KD Stična, Moškega pevska zbora Vidovo in Moškega pevska zbora Lubnik iz Škofje Loke. Da se spomnimo na lepe festivalske trenutke, so zagotovo zaslužni tudi naši zvesti fotografi Tina Rus, Klemen Ceglar, Miran Tomašević, ki nam bodo razstavili nekaj najbolj zanimivih fotografij iz festivalske zgodovine. Ob otvoritvi jubilejnega festivala si bomo ogledali tudi retrospektivno likovna razstava Jožefa Trontlja, prisluhnili pa bomo Gross upom, etno skupini, ki od letos deluje pod okriljem Kulturnega društva Stična, ter koncertu klasične glasbe Maka Mihevca in Godalnega orkestra KD Stična.

Ne bo manjkalo niti dobre glasbe. Ne dobre, temveč odlične. Poleg tradicionalnega glasbenega maratona bodo z nami še: Vlado Kreslin, Murat & Jose, Srpsko crkveno pjevačko društvo Srbadija (Bijeljina, BiH), MePZ Zborallica, BTK, Panic Stricken, Prismojeni profesorji bluesa, Lumberjack, Zgrešeni primeri in še Jure Ivanušič s kabaretom.

Letos bodo tudi trije sobotni dopoldnevi namenjeni otroškim ustvarjalnim delavnicam, nedeljski popoldnevi pa so seveda rezervirani za otroške gledališke predstave (Boj na zelenjavnem vrtu, Drzne in lepi, Kulturno društvo Stična; Mali modri in mali rumeni, Lutkovno gledališče Maribor). Tudi letos prihajajo k nam gosti iz Srbije, amatersko pozorišče Mirko Tatalović - Čira s komedijo Vse o ženskah.

Nekaj novega bo letos izkustvena delavnica Celosten pristop k spoznavanju sebe in drugih (dr. Mateja Centa, Metka Valič). Avanturisti, vas zanima, kako izgleda potovanje po Južni Sibiriji ali Tibetu? Na potopisnih večerih nam bosta svojo pot predstavila stara znanca festivala, Ksenija Čermelj in Matej Košir. Petra Vladimirov pa je za nas pripravila literarno potopisni večer Evforija, 233 kilometrov Pirenejev ob poti do morja.

Se vidimo!

PROGRAM

Petek, 15. 11. 2019, PREDFESTIVALSKO DOGAJANJE
20.00: Slovenec sem, koncert združenega pevskega zbora Okteta fantov KD Stična, Moškega pevska zbora Vidovo in Moškega pevska zbora Lubnik iz Škofje Loke, dirigent Urban Tozon, Kulturni dom Stična
Sobota, 16. 11. 2019, PREDFESTIVALSKO DOGAJANJE
19.00: 20 let Festivala Stična, Tina Rus, Klemen Ceglar, Miran Tomašević, odprtje fotografske razstave, Kulturni dom Stična
19.00: Vlado Kreslin, koncert, Kulturni dom Stična
Petek, 22. 11. 2019
16.00: Glasbeni maraton, Natečaj Festivala Stična 2019, koncert, Užitkarnica Jama
21.30: Barking Jacqueline, rock koncert, Užitkarnica

Jama
Sobota, 23. 11. 2019, OTVORITEV FESTIVALA
9.00: Glina in prsti, Marjeta Baša, ustvarjalna delavnica za otroke od 5 let dalje
18.00: Jožef Trontelj, retrospektivna likovna razstava, galerija Muzeja krščanstva na Slovenskem
Gross upi, etno skupina Kulturnega društva Stična
19.30: Godalni orkester KD Stična, solist Mak Muni Mihevc, klavir, umetniška vodja in dirigentka Polona Udovič, koncert, Opatova kapela Cistercijanske opatije Stična
Nedelja, 24. 11. 2019
16.00: Boj na zelenjavnem vrtu, Drzne in lepi, Kulturno društvo Stična, otroška gledališka predstava, Kulturni dom Stična
19.30: Južna Sibirija, Ksenija Čermelj, potopisni večer, Kulturni dom Stična
Četrtek, 28. 11. 2019
20.00: Celosten pristop k spoznavanju sebe in drugih, dr. Mateja Centa, Metka Valič, izkustvena delavnica, Kulturni dom Stična
Petek, 29. 11. 2019
21.30: Murat & Jose, hip-hop koncert, Užitkarnica Jama
Sobota, 30. 11. 2019
9.00: Barbara Tekavec, plesno gledališka delavnica za otroke od 5 let dalje
19.00: Srpsko crkveno pjevačko društvo Srbadija, Bijeljina, BiH, MePZ Zborallica, koncert, Kulturni dom Stična
21.30: BTK, Panic Stricken, rock koncert, Užitkarnica Jama
Nedelja, 1. 12. 2019
16.00: Mali modri in mali rumeni, Lutkovno gledališče Maribor, otroška gledališka predstava, Kulturni dom Stična
19.30: Tibet – streha sveta, Matej Košir, potopisni večer, Kulturni dom Stična
Četrtek, 5. 12. 2019
20.00: Evforija, 233 kilometrov Pirenejev ob poti do morja, Petra Vladimirov, literarno potopisni večer, Kulturni dom Stična
Petek, 6. 12. 2019
19.00: Vse o ženskah, Amatersko pozorišče Mirko Tatalović - Čira, Nova Pazova, Srbija, komedija, Kulturni dom Stična
21.30: Prismojeni profesorji bluesa, blues koncert, Užitkarnica Jama
Sobota, 7. 12. 2019, TA VESELI DAN KULTURE
9.00: Klemen Janežič, gledališka delavnica za otroke od 5 let dalje
19.00: Jure Ivanušič, kabaret, Kulturni dom Stična
21.30: Lumberjack, Zgrešeni primeri, rock koncert, Užitkarnica Jama

Vse dodatne informacije o natančnem sporedu prireditve, prizoriščih in podrobnem opisu nastopajočih najdete na spletnih straneh www.festival-sticna.si ali www.kd-sticna.si in na Facebookovi strani Festivala Stična, za več informacij pa lahko pišete tudi na info@kd-sticna.si. Vstopnice lahko kupite v Knjižnici Grosuplje, enota Ivančna Gorica, med njihovim delovnim časom in v Užitkarnici Jama v Stični. Vstopnice bodo na voljo tudi eno uro pred posameznim dogodkom v Kulturnem domu Stična oziroma Užitkarnici Jama. Rezervacija vstopnic: info@kd-sticna.si ali 040 525 280 (Tina). Rezervirane vstopnice je treba dvigniti najkasneje 30 min pred začetkom dogodka. Za rezervirane vstopnice velja cena na dan dogodka.

Bilo je posebno popoldne

Kdaj? Posebno popoldne se je zgodilo v ponedeljek, 21. oktobra, ob petih popoldne. Kje? V knjižnici v Ivančni Gorici. Kaj? Bilo je srečanje češke pisateljice Ivane Myškové, njene prevajalke Tatjane Jamnik, povezovalke Jane Snytove, kantavtorja Mateja Krajnc, organizatorice srečanja vodje knjižnice Ksenije Medved in nas, več kot trideset knjigoljubcev, med njimi tudi ljubiteljskih pesnic in pisateljev. Zakaj? Ker radi beremo in tudi sami pišemo.

Srečanje je bilo prvo iz cikla »Literarni večeri: Prevajalski pogled na knjige«, ki jih organizira knjižnica. V naslednjem letu sledijo še tri, in to v januarju, aprilu in maju. Tokrat smo se, ne prvič, srečali s Tatjano Jamnik, prevajalko, ki prevaja iz češčine in poljščine. Leta 2009 je prejela nagrado Radojke Vrančič za mlado prevajalko, letos pa najvišjo prevajalsko Sovretovo nagrado. Spoznali smo njen prevod knjige »Bele živali so zelo pogosto gluhe« in ob tem »v originalu« še avtorico, pisateljico Ivano Myškovo. Ta v teh dneh zaključuje svojo turnejo po Sloveniji in v čast si lahko štejemo, da je prišla tudi v Ivančno Gorico. Pogovor s pisateljico je vodila bohemistka Jana Snytova, tudi sama prevajalka. Potekal je seveda v češčini, za nas pa ga je konsektivno prevajala, kdo drug kot Tatjana Jamnik.

Knjiga »Bele živali so zelo pogosto gluhe« vključuje enajst kratkih zgodb, katerih rdeča nit je, kot je dejala pisateljica, prikaz ljudi, ki si sami otežujejo življenje do te mere, da jih to lahko vodi tudi v pogubo. Slikovito nam je zaigrala del zgodbe z naslovom »Hostel«. Iz njene mimike je bilo razvidno, da gre za humorno zgodbo, kar je nato potrdil tudi slovenski prevod, ki nam ga je prebrala Tatjana Jamnik. Besednim bravuram smo se od srca nasmejali. Zgodbe so navdihnile tudi kantavtorja Mateja Krajnc, tako da je dve kar uglasbil in nam jih tudi zapel ob spremljavi svoje kitare.

Da je prevajanje resno delo, nam je nazorno prikazala Tatjana Jamnik. S prevodi se loteva le dobrih knjig. In katera knjiga je zanjo dobra? Tista, ki od bralca zahteva, da ob njej razmišlja in tudi sam oblikuje sklepe. Prevod mora odražati slog in kontekst avtorja, kar ni vedno preprosto. Da pride do pravih besed v slovenščini, mora poznati tudi stroko, na katero se knjiga nanaša. To nam je ilustrirala s primerom iz rudarstva, ki se ga je lotila zelo »študiозна«, z brskanjem po literaturi in iskanjem ljudi, ki o tem kaj vedo. Tako delo lahko traja tedne. Ker je sama svoja založnica, je to lahko tudi težava zaradi porabljenega časa. Toda ona pač sledi svojemu poslanstvu ...

Srečanje smo zaključili s prigrizkom ob kozarcu pijače, bogatejši za lepo doživetje. Vedno znova ob takih dogodkih pritrjujem pisatelju Georgu R. R. Martinu, ki je rekel: »Kdor bere, živi tisoč življenj. Kdor ne bere, pa zgolj eno samo.« In to prazno, dodajam jaz.

Joža Železnikar

Kino pod zvezdami na Korinju

Ko se je poletje počasi poslavljaljo in so se dnevi začeli krajšati, pa še veselic ni bilo dosti, smo se pri KD Korinj zbrali in organizirali kino pod zvezdami – najvišje ležeči kino pod zvezdami že drugo leto zapored. Pred večnamenskim objektom na Korinju se je zbralo kar nekaj obiskovalcev ter si ogledalo izbor starih filmskih uspešnic.

Za otvoritev sezone 24. avgusta 2019 smo si ogledali znano slovensko uspešnico Ne joči Peter. Sledila sta filma To so gadi ter Samorastniki. Pozne poletne nevihte ljubiteljev kina na Korinju niso vrgle iz tira in smo si za zaključek sezone, 7. septembra 2019, ogledali film po izbiri gledalcev na predhodnih projekcijah – Ko to tamo peva. Nostalgичni jugoslovanski film, ki nas je popeljal v preteklost, je bil prava izbira za zaključek poletnih dni. V upanju ter v pričakovanju naslednjega poletja že komaj čakamo na filmske poslastice pod zvezdami pred našim novim večnamenskim objektom.

Špela Hren

Večer pod kozolcem v Primči vasi

Literarna skupina Kulturnega društva Ambrus in domače turistično društvo sta v soboto, 21. septembra, pripravila tradicionalni Večer pod kozolcem. Dogodek je letos potekal pod Matlevim kozolcem v Primči vasi in je bil hkrati priložnost za srečanje ljubiteljev kulture iz ostalih kulturnih društev. Dogajanje se je začelo ob šestih zvečer z ličkanjem koruze, ki se ga je udeležilo veliko ljudi, od

najmlajših do starejših. Delo je bilo v prijateljskem vzdušju ob klepetu in domačih dobrotah hitro končano, spodbuda za ličkanje pa so bila tudi drobna presenečenja, ki so se skrivala med kopico koruznih štokov. Ob osmih je sledil literarni večer z gledališkim in filmskim igralcem, režiserjem in svobodnim umetnikom Gregorjem Čušinom, ki se nam je predstavil s svojo najnovejšo monokomedijo z naslovom Nepopolne rime. V predstavi nas je gospod Čušin na hudomušen način popeljal skozi nekatere starozavezne zgodbe od stvarjenja sveta do Mojzesa, ki jih je ves čas vzporejal s sodobnim svetom. Ob Gregorju Čušinu je nastopil tudi njegov sin Matija Jošt, ki je očeta spremljal na harmoniki. Domiselno preoblikovane svetopisemske zgodbe, odete v zabavne verze, doživet

nastop in odlična glasbena spremljava so navdušili prav vse navzoče in poskrbeli za dobro voljo med njimi. Ta se je nadaljevala tudi po koncu predstave, ki sta ji sledila malica in druženje ob ognju. Večer pod kozolcem je bil uvod v pestro jesensko dogajanje na Ambruškem in verjamem, da bo

mnogim ostal v lepem spominu. Nekaterim morda predvsem zato, ker smo bili skupaj – kakor družina. Kot je zapel Čušin: »Družina je fina in fino je imeti družino. Skupaj čez klance in skupaj v vsako strmino ... Čutiš ljubezen in varnost in božjo blizino.«

Špela Zupančič, KD Ambrus

Moška vokalna skupina VIŠNJANSKI FANTJE in KUD Janez Cigler

vas vljudno vabita na koncert ob 10. obletnici delovanja.

Naj vas prijetne melodije privabijo v avlo podružnične osnovne šole v Višnji Gori in sicer v soboto, 16. novembra 2019, ob 19. uri.

Poleg Višnjanskih fantov se bo tokrat predstavila še ženska vokalna skupina CLUSTER.

Lepo vabljeni!

RAZPIS ZA ŠPORTNIKA LETA OBČINE IVANČNA GORICA V LETU 2019

ZŠO Ivančna Gorica tudi letos podeljuje priznanja za najboljše športnike in športnice v občini Ivančna Gorica ter priznanja zaslužnim športnim delavcem.

Predlogi morajo prispeti na naslov ZŠO Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica, najkasneje do ponedeljka, 25. novembra 2019, na predpisanem obrazcu. Kasneje prispelih predlogov žal ne bomo mogli upoštevati.

Kategorije, v katere lahko predlagate svoje kandidate, so:

- Mlajši dečki letnika 2007 in mlajši
- Mlajše deklice letnika 2007 in mlajše
- Starejši dečki letnika 2004 in mlajši
- Starejše deklice letnika 2004 in mlajše
- Mladinci letnikov 2003, 2002, 2001 in 2000
- Mladinke letnikov 2003, 2002, 2001 in 2000
- Člani letnika 1999 in starejši
- Članice letnika 1999 in starejše
- Najboljša športna ekipa občine Ivančna Gorica
- Zaslužni športni delavec-delavka
- Veteran-veteranka
- Športniki invalidi

Za naziv športnika leta občine Ivančna Gorica imajo pravico kandidirati vsi tisti:

- ki so člani društev in klubov iz občine Ivančna Gorica
- vsí vzgojno izobraževalni zavodi v občini Ivančna Gorica
- športniki s stalnim prebivališčem v občini Ivančna Gorica, ki delujejo v društvih in klubih s sedežem zunaj občine Ivančna Gorica

Za najboljšo športno ekipo občine Ivančna Gorica lahko kandidirajo samo ekipe šol, društev oz. klubov, ki so registrirani v občini Ivančna Gorica.

V posamezni kategoriji lahko predlagate samo enega posameznika oz. ekipo!

Predlagate lahko tudi športne delavce/delavke (učitelje, trenerje, druge funkcionarje) za posebno priznanje za velik prispevek k razvoju športa v občini Ivančna Gorica, ki delujejo na področju športa vsaj 15 let.

Predlog za veterana, veteranko – starostna omejitev 50 let.

Predlog ustrezno utemeljite z obrazložitvijo dosežkov za leto 2019 (dosežki, št. tekmovalcev oz. klubov na posamezni tekmi, sodelujoče države, če gre za mednarodno tekmovanje, datum in kraj tekmovanja ...). Naveden naj bo vir, kjer so vsi rezultati preverljivi.

Svoje predloge morate potrditi z žigom in podpisom predsednika kluba oz. društva.

Ob jubilejih bodo športni klubi in društva dobila jubilejne plakete za 10, 20, 30 ...-letno delovanje, zato, če sodite mednje, navedite v svojem predlogu tudi to z ustreznó obrazložitvijo.

Občinska futsal liga

FC Ivančna Gorica Vip studio tudi letos zanesljivo občinski prvaki

Zaključila se je letošnja že 25. zaporedna občinska liga v malém nogometu oz. futsalu. Kar nenavadno je, da lahko rečemo, da imamo to ligo že ¼ stoletja, a tako govori statistika. Liga poteka brez omembe vrednih težav, z manjšimi, ki pa jih uspemo razrešiti tokom lige. Število ekip v ligi niha. Tako smo imeli prvo leto, leta 1995 7 ekip, katerih število je nato naraščalo in doseglo vrh leta 2013, ko je v ligi sodelovalo kar 21 ekip. Trenutno pa zanimanje nekoliko upada tako, da je letos v ligi sodelovalo 12 ekip, tekmovanje pa jih je končalo 11.

Že nekaj let je najuspešnejša ekipa FC Ivančna Gorica-Vip studio. Jedro te ekipe je sestavljeno iz igralcev, ki so pretekli dve leti igrali tudi v 1. slovenski futsal ligi. Kar nekaj ekip jo poskuša premagati, a za zdaj brez uspeha. Še najbliže ji prideta ekipi FSK Mafijozi in Bar pri Livarni, ki sta letos dosegli 2. in 3. mesto v naši močni 1. ligi. Za dobre igre je treba pohvaliti tudi ostale 3 ekipe v 1. ligi: ŠDM Krka, MSU team in ŠD Ambrus.

Za ekipo občinskih prvakov so igrali: Robert Gačnik, Jože Gačnik, Kristijan Čož, Jani Hočevár, Dejan Grošelj, Tomaž Knep, Andrej Ružič. Robi Glavan, Robi Medved, Robi Potočkar, Gašper Pucihar, Jože Mišmaš in Jožef Jeraj.

Za ekipo drugouvrščenih – FSK Mafijozi so igrali: Anže Ivanjko, Ludvik Koščak, Marko Noč, Tilen Jenko, Simon Ostanek, Franci Kadunc, Žan Štepec, David Vidmar, Gašper Klemenčič, Tevž Ivanjko, Žiga Kotar, Klemen Skubic, Matej Sever, Danijel Klemenčič in Mitja Papež.

V 2. ligi so bili na koncu najboljši igralci ekipe HD City (po domače meščani iz Hrastovega Dola) pred ekipo Avtostoritve Sadar in ekipo Samastur. Za ekipo iz Hrastovega Dola so

Prvaki v 2. občinski ligi - HD City

igrali: jekleni Andrej Selan st. (s 53 leti tudi najstarejši igralec v ligi), Mitja Selan, Andrej Selan ml., Dejan Rus, Jusuf Hasičič, Gašper Kastelic, Uroš Kastelic, Tomaž Verbič, Matic Trnovšek, Gregor Klemenčič, Boštjan Kastelic, Toni Gregorčič, Domen Dobravc, David Škrabec, Lenart Zaletelj.

Med strelci je v 1. ligi spet zanesljivo zmagal Kristijan Čož (FC Ivančna Gorica VIP studio) z 28 doseženimi zadetki, pred Denisom Galetom (Bar pri Livarni), ki je dosegel 16 golov in Martinom Grošljem (MSU team), ki je dosegel 15 golov. 4. mesto je dosegel Žan Štepec (FSK Mafijozi), ki je dosegel 14 zadetkov.

V 2. ligi sta si naslov najboljšega strelca zagotovila Gašper Kastelic in Dejan Rus (oba HD City) s po 11 doseženimi zadetki, 3. mesto si z 8 doseženimi goli delijo Andrej Selan ml. (HD City), Andraž Marinčič (Samastur) in Anže Sadar (Avtostoritve Sadar) s po 8 doseženimi zadetki.

Končni vrstni red ekip v občinski futsal ligi za leto 2019:

1. LIGA:

		O. t.	Zmage	Remiji	Porazi	Goli +	Goli -	Razlika	Točke
1.	FC IVG Vip studio	16	13	3	0	81	17	+64	42
2.	FSK Mafijozi	16	11	2	3	52	34	+18	35
3.	Bar pri Livarni	16	9	4	3	44	22	+22	31
4.	ŠDM Krka	16	8	2	6	34	34	0	26
5.	MSU Team	16	7	1	8	48	46	+2	22
6.	ŠD Ambrus	16	6	3	7	33	28	+5	20

2. LIGA:

		O. t.	Zmage	Remiji	Porazi	Goli +	Goli -	Razlika	Točke
1.	HD City	15	5	3	6	40	38	+2	21
2.	Avtostoritve Sadar	15	6	2	7	40	59	-19	20
3.	Samastur	15	4	3	8	35	45	-10	15
4.	Hort Zagradec	15	4	2	9	29	52	-23	13
5.	Raja Višnja Gora	15	2	2	11	29	58	-29	8

Se več informacij o ligi lahko dobite na spletni strani Zveze športnih organizacij Ivančna Gorica: zso.prijetnodomace.si

Simon Bregar

Odličen začetek košarkarske sezone

Konec septembra so se začela tekmovalna v okviru Košarkarske zveze Slovenije, v kateri v letošnji sezoni nastopa tudi sedem ekip Košarkarskega kluba Ivančna Gorica. Najmlajša kategorija cicibanov U9 in najmlajših pionirjev U11 začneta s tekmovalni šele po novem letu, medtem ko je ostalih pet ekip že v polnem tekmovalnem pogonu.

Zelo pozitivno so na startu sezone presenetili naši kadeti U17 in mladinci U19. Obe ekipi sta po štirih odigranih kolih še brez poraza in premočno vodita v svojih tekmovalnih skupinah. Kadetska ekipa, sestavljena iz samo doma vzgojenih fantov, ima po štirih odigranih tekmah koš razliko 378:166, ter zmaguje s povprečjem 94,5:41,5 in je na obeh domačih tekmah dosegla več kot 100 košev. V tem delu še posebej izstopata Benjamin Kutnar, ki je s povprečjem 33,25 točke drugi strelec in Tilen Kovačič s povprečjem 29,5 točke, peti strelec dosedanjega dela tekmovalnega v 2 SKL. Tudi mladinska ekipa, v katero se je odlično vključilo kar nekaj kadetov, je zmagala na vseh štirih tekmah in nasprotnike premaga s povpre-

čjem 92,5:49,5.

Malo manj uspešni sta ekipi pionirjev U13 in U15, kjer nastopamo v povprečju z leto mlajšimi fanti, zato so na uvodnih tekmah doživeli nekaj porazov. Ekipa starejših pionirjev je na prvih štirih tekmah doživela poraze, na zadnji tekmi proti Slovanu, ki je bil do zdaj še neporažen, pa v Ljubljani presenetljivo zmagala in se veselila svoje prve zmage. Gotovo je to tudi zasluga dobrega dela trenerja, ki mu je v dobrem mesecu uspelo dvigniti nivo igre na veliko višjo raven, fantom pa vcepiti treba samozavest na parketu. Pionirju U13 so bili na zadnji tekmi prav tako zelo blizu prve zmage, žal pa niso izkoristili zadnjega napada in so srečanje izgubili z najmanjšo možno razliko ene točke. Zelo pomlajena članska ekipa je najprej nastopila v pokalu Spar, kjer je bila v dveh tekmah boljša ekipa KK Ajdovščina. V prvem kolu državnega prvenstva je članska ekipa gostovala v Logatcu in se domov vrnila z zmago. Žal je sledil poraz na prvi domači tekmi, kjer je bila močnejša in boljša ekipa KK Orli Postojna.

Ne smemo pa pozabiti na najmlaj-

še, ki letos še posebej pridno obiskujejo treninge. V Šentvidu pri Stični se šola košarke za starostno skupino do 9 let izvaja dvakrat krat tedensko, enako tudi za starostno skupino do 11 let. Malo pozneje kot pretekla leta smo tudi letos začeli z vadbo šole košarke v Višnji Gori in Zagradcu. Na obeh šolah so treningi dvakrat tedensko. V Višnji Gori ob sredah in četrtnih, v Zagradcu pa ob

ponedeljkih in sredah. Vsi, ki bi si želeli še priključiti na kateri koli od vseh treh lokacij, pokličete vodjo šole košarke Roka Rupnika, diplomiranega trenerja košarke, na telefonsko številko 040 390 622. Vsi, ki bodo pridno trenirali v šoli košarke, in bo to tudi njihova želja, bodo lahko spomladi tudi že prvič nastopili na pravi košarkarski tekmi za cicibane ali najmlajše pionirje.

Vse o razporedih tekem, doseženih rezultatih in informacije o Košarkarskem klubu Ivančna Gorica, lahko najdete na spletni strani www.kki-vancna.si. Članske tekme se igrajo ob sobotah v dvorani OŠ Stična, vse mlajše kategorije pa v dvorani OŠ Šentvid pri Stični ob sobotah in nedeljah. Pridite nas pogledat!

Jože Ulčar, KK Ivančna Gorica

Matija državni prvak, Gal pa 2x državni podprvak, obenem pa preskočil magičnih 100 metrov

Habjanova fanta, Gal in Matija Bregar iz Znojil pri Krki, sta res odlična športnika. To sta potrdila oktobra letos, ko sta se izkazala na državnih prvenstvih. Pa začnimo pri mlajšemu - Galu, ki je bil res odličen, saj je v močni konkurenci na državnem prvenstvu v nordijski kombinaciji dečkov do 14 let osvojil 2. mesto in s tem naslov državnega podprvaka. V nordijsko kombinacijo (NK) sta vključeni dve nordijski disciplini – smučarski skoki ter tek na rolgah (pozimi, ko je sneg pa seveda tek na smučeh). Gal, ki je ravnokar dopolnil 13 let, je na skakalnici HS62 v Mostecu po skokih zasedal 13. mesto, s čimer ni bil prav zadovoljen. Sposoben je bil za kaj več. A v teku na rolgah na 5 km razdalji, kjer prav blesti, je pridobil kar 11 mest, kar je na koncu zadoščalo za naslov državnega podprvaka. Teden dni kasneje je nastopil še na državnem prvenstvu v ekipnem sprintu prav tako v NK za dečke do 15 let (za ekipo tekmuje 2, ki opravi skoke in nato še vsak po 1 km. teka na rolgah). S kolegom iz SSK Ilirija sta prav tako osvojila naslov državnih podprvakov.

Galu gre tudi sicer zadnje čase odlično. Na treningu v Kranju je na 100-metrski skakalnici (HS 109) postavil nov osebni rekord in premagal magično mejo 100 metrov. Skočil je 100,5 metra. V Sloveniji je samo še ena večja skakalnica, na kateri ni skakal, to je 120-metrski skakalnica v Planici ter seveda velikanka, kjer se izvajajo poleti. Bravo Gal!

Izkazal pa se je tudi 27-letni Matija. Že res, da konkurenca v njegovi disciplini ni bila tako huda kot pri Galu, a vendarle. Matija je na državnem prvenstvu slepih in slabovi-

dnih v plavanju v disciplini 50 m prsno v kategoriji B1 (popolnoma slepi) s časom 1 minuta, 14 sekund in 37 stotink osvojil naslov državnega prvaka. Za nameček je bil z ekipo svojega kluba še 2. v štafetnem plavanju 4x25 metrov mešano. Matija je član plavalnega klu-

ba Viden cilj. Matija se zadnje čase posveča tudi vadbi športa Show down. Temu športu bi lahko rekli tudi namizni tenis za slepe. Aprila je nastopil tudi na državnem prvenstvu, kjer je med 16 nastopajočimi osvojil 12. mesto. Bravo Matija!

Simon Bregar

Namizni tenis na Krki

Tudi zdaj, ko »Boci ne meša štren«, je bilo na Krki na na društvenem derbiju zelo zanimivo. Druga ekipa ŠD Krka je sicer v skromni zasedbi premagala prvo ekipo Krke.

Za prvo ekipo je Omahen prispeval 4 točke, kar je zadostovalo za minimalni poraz 6:4. Tako je Krka 2 obdržala možnosti za boj za prvaka. Na drugi strani pa je vodilna ekipa Velikih Lašč izgubila v Šmarju-Sapu, kar po sestavi ekip niti ni presenečenje, okrepljeni Šmarčani oslabljenim Laščanom niso dali nobenih možnosti in jih premagali 9:1. Seveda ni trajalo dolgo, da so kakovost ekipe Šmarje-Sap občutili tudi igralci Krke 2. Iztržili so sicer remi, kar niti ni tako slabo. Na tekmo v Stično pa je odšla prva ekipa ŠD Krka in doživela nov poraz, kar bi jo na koncu lahko stalo celo tretjega mesta. A do tja je še dolgo pot, saj ima svojo računico poleg vseh ostalih tudi ekipa iz Kompolj. Glede na to, da Omahen tako dobro igra za prvo ekipo in da je druga ekipa v boju za naslov prvaka, kaže na dejstvo, da ekipe le niso bile tako skrbno načrtovane. Škoda bi bilo, če bi se iz boja za naslov izločili kar sami. Mogoče se bo pa na koncu le srečno končalo in bo ena izmed ekip Krke le postala prvak. Jasno pa je, da Krka I ne bo obranila naslova iz preteklih let.

Trenutna lestvica:

1.	Velike Lašče	12 točk
2.	ŠD Krka II	11 točk
3.	Stična	7 točk
4.	ŠD Krka I	6 točk
5.	Šmarje-Sap	6 točk
6.	Kompolje	0 točk

Bojan Vokal, ŠD Krka

Taekwondoisti iz Ivančne Gorice uspešni v Zagrebu

V soboto, 5. 10. 2019, je na 14. mednarodnem tekmovalstvu Kondor Open v Zagrebu izmed skupno 410 tekmovalcev sodelovalo tudi 10 Kangovcev. Tekmovali so v borbah, tehniki in kicku.

Najboljši Kangovec v borbah je bil mladinec -59kg Žan Zupančič. Dva Hrvata je premagal z veliko razliko. Šele v finalu se je našel Hrvat, ki ga je uspel ustaviti. Skoraj do konca borbe je vodil Žan, v zadnjih štirih sekundah pa ga je Hrvat uspelo z nogo udariti v glavo in končni rezultat obrniti na 23:21. Trenutni šok je bil velik, vendar je Žana kmalu preplavilo še večje veselje za 2. mesto. Ta tekma je bila izborna za uvrstitev v hrvaško mladinsko reprezentanco in je potemtakem bila konkurenca še posebej močna. Mojca Maršič, mlajša kadetinja -36kg, ki je pred dvema tednoma v Bolgariji postala balkanska vice prvakinja, je uspešno premagala tri Hrvatice. Zaradi pomanjkanja koncentracije Mojca v finalu ni zmagala in si tako zagotovila odlično srebrno medaljo. Gal Maršič, mladinec 63kg, Ulrich Vrhovec, otroci -30kg, in Filip Zupančič, otroci -26kg, so izgubili v prvih borbah. Gal in Filip sta bila tretja in Ulrich drugi.

Izjava trenerja Tomaža Zakrajška:

»Zelo sem vesel, da so naši tekmovalci s tekme na tekmo močnejši in bolj izkušeni. V tej sezoni je to že naša tretja tekma. Danes je Žan končno pokazal svoj potencial. Rešitev, kako bi lahko tudi na tekmi pokazal svoje prave zmožnosti, smo iskali že celo prejšnjo sezono in danes nam je uspelo. Boril se je vrhunsko in z malo sreče bi lahko bil prvi. Se že veselim naslednje tekme, svetovnega pokala Serbia Open v Beogradu konec meseca, kjer bomo imeli ponovno priložnost preveriti svojo konkurenčnost«.

V tehniki je naša ekipa osvojila 4. mesto izmed 12 klubov. Najboljša je bila Renata Mavrič, ki je premagala domačinko in dolgoletno konkurentko iz Hrvaške, Ireno Pečko, in si zagotovila zlato kolajno. V tehniki je izredno težko premagati hrvaškega reprezentanta na njihovem terenu, zato je Renatina zmaga še toliko slajša. Zlat je bil tudi Kris Horvat, mlajši kadet. S svojo predstavo je konkurenco z lahkoto pustil za sabo. Lorena Zabukovec, kadetinja do rdečega pasu, je imela 6 nasprotnic in bila tretja. Isto je tudi sestra Lara Zabukovec, kadetinja do višjega zelenega pasu, imela 6 nasprotnic in osvojila bronasto kolajno. Neža Berden, mlajša kadetinja, je

morala priznati premoč nasprotnice in si zagotovila srebrno kolajno. Izjava Renate Mavrič po tekmi: »Kangovci smo zelo uspešno otvorili tudi sezono tekmovalj v tehniki. Glede na to, da je šele začetek sezone, pričakovanja niso bila zelo visoka. Lorena je vstopila v višjo kategorijo, Neža pa se nam je po daljši odsotnosti od tekmovalj spet pridružila, kar me zelo veseli. Lorena je dokazala, da se tudi med višjimi pasovi zelo dobro znajde. Kris je zelo lepo pokazal, kako je nadgradil svoje znanje v zadnjih mesecih. Lara je nastopila zelo suvereno in pokazala napredek. Tudi s svojim nastopom sem zadovoljna, saj sem uspešno implementirala nekaj nadgradenj. Sezono nadaljujemo v polnem teku, saj se bova že naslednji vikend s Krisom udeležila tekmovalja na Madžarskem. Nekaj dni pozneje se nas bo 6 Kangovcev ponovno potilo v Zagrebu, kjer bomo na seminarju z vrhunskim trenerjem Ky Tu Dangom trenirali forme«. V kicku, brcanju v vrečo, je blestel Filip Zupančič, saj je zmagal štiri borbe in postal najboljši tekmovallec v kicku. S tem rezultatom je klub osvojil 3. mesto izmed 11 ekip in bil nagrajen s pokalom.

Darja Podpečnik

September je čas za tradicionalno dirko državnega prvenstva

Ko pride september, v Šentvid prispe tudi tradicionalna dirka državnega prvenstva v motokrosu. Tudi letos je bilo tako. Člani AMD Šentvid pri Stični smo jo 22. septembra ob pomoči številnih podpornikov, tako kot že več kot 40 let, tudi letos uspešno organizirali. Vreme je bilo tokrat zelo naklonjeno tako tekmovalcem kot gledalcem in organizatorjem, kot nalašč torej za finalno dirko državnega prvenstva, na kateri pa so bili tudi tokrat uspešni člani domačega društva.

Privrženci tega športa so sicer do zadnjega upali, da bo na dirko prišel tudi letošnji svetovni prvak Tim Gajser, a je po zaključku svetovnega prvenstva imel prosto nedeljo. Žal se

je pred dirko poškodoval tudi najuspešnejši domačin Jan Pancar, a kljub temu je bilo v Cukarci zanimivo in napeto. Ne nazadnje se je na zadnji dirki odločalo tudi o naslovu

državnega prvaka v glavni članski kategoriji Open. Klemen Gerčar je imel pred šentvidsko dirko le nekaj točk prednosti pred Petrom Irtom, prednost pa je s suvereno zmago ohranil in tako zaključek svoje tekmovalne kariere okronal z novim naslovom državnega prvaka. Domači člani so se borili za visoka mesta domala v vseh kategorijah. Nejc Kralj je prvič nastopal na domači progi in bil v kategoriji najmlajših voznikov 12. V isti kategoriji je bil Jernej Dolinšek 5. V višji kategoriji MX 65 je bil Žan Oven 4. V kategoriji MX 85 se je Jaka Peklaj boril za naslov državnega prvaka. Bil je preprečljivo boljši od hrvaškega konkurenta, a žal je smola prekrizala načrte, saj druge vožnje zaradi tehničnih težav z motorjem ni dokončal.

V kategoriji MX 125 je slavil državni prvak iz MX Fire Group Matevž Robek, v MX2 pa je kot že rečeno manjkal Jan Pancar, ki pa je kljub temu imel dovolj zaloge točk, da je osvojil naslov državnega prvaka. V isti kategoriji sta bila Rožle Pajk 4. in Jan Hribar 5. Prvenstvo sta končala Hribar na 5. mestu, Pajk pa na 10. mestu. V kategoriji Open je domače barve zastopal Rok Virant, ki je bil v nekoliko okrnjeni konkurenci 3., kar je zadostovalo za 4. mesto v prvenstvu. Med veterani nad 50 let pa je bil Janov oče Igor 3., kar je bilo dovolj, da je še drugi Pancar sezono okronal z naslovom državnega prvaka. V isti kategoriji je bil Drago Hribar 6. oz. 8. v prvenstvu.

Slovensko reprezentanco zastopala tudi »Šentvidčana«

Zaključku državnega prvenstva je

sledila dirka reprezentanc t. i. Pokal narodov, na kateri je barve Slovenije skupaj s Timom Gajserjem in Petrom Irtom zastopal tudi Jan Pancar. Žal je nastopal s poškodovano roko in temu primerno ni mogel pokazati vsega svojega znanja. Kljub temu je ob vseh naporih na Nizozemskem odpeljal dirko na zahtevni mivkasti podlagi in prispeval svoj delež h končnemu 13. mestu Slovenije. Prvi vikend oktobra pa so na Evropskem pokalu narodov nastopali na Poljskem mladinci. V kategoriji MX 85 je slovenske barve zastopal Jaka Peklaj. Ekipa v kateri je nastopil tudi Matevž Robek, je imela kar nekaj težav in na koncu sicer ni dosegla pričakovanega rezultata, a za njimi je pomembna izkušnja v mednarodni konkurenci.

Matej Šteh

Neskončna ljubezen
je ena sama,
ves svet jo kliče:
ljubljena mama.
(Zvezdana Majhen)

V SPOMIN

Mineva 10 let, odkar je odšla od nas naša draga mama

MILKA FAJDIGA
iz Temešnice.

S hvaležnostjo v srcu se je spominjamo.

Vsi njeni

Ni te več na vrtu, ne v hiši,
nič več glas se tvoj ne sliši,
če lučko na grobu upihnil bo veter,
v naših srcih je ne bo nikdar.

ZAHVALA

V 96. letu starosti nas je za vedno zapustila naša draga mama, teta, tašča, babica, prababica in praprababica

ANTONIJA JAKOŠ roj. KUČIČ
Fužina 7, Zagradec
(12. 6. 1924–20. 10. 2019)

Ob boleči izgubi naše drage mame se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem za podarjeno cvetje, sveče in stisk rok. Zahvaljujemo se Društvu upokojencev Zagradec za poslovilne besede - Matjažu Marinčku, vnukinji Mojci, praporščakoma in odpete pesmi pevskega zboru Zagradec. Zahvala pa tudi pogrebni službi Novak za lepo opravljen pokop mame in trobentaču za odigrane poslovilne melodije.

Žalujoči vsi njeni

Angela, odšla si k
Mariji Brezmadežni zagraški,
gabrovški zvon pa še naprej znani,
da si v mislih še vedno z nami.

ZAHVALA

V 85. letu starosti nas je zapustila naša draga teta

ANGELA KRALJIČ
iz Gabrovke
(18. 6. 1935–5. 9. 2019)

Ob izgubi naše drage tete bi se želeli zahvaliti vsem sorodnikom, vaščanom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, svete maše, prispevke za obnovo zagraške in gabrovske cerkve ter Mimi Košak za vso pomoč in podporo. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti. Hvala gospodu župniku Sašu Kovaču in pogrebniemu zavodu Novak za lepo opravljen pogreb. Hvala zagraškemu pevskega zboru za občuteno zapete pesmi in Slavku Blatniku za lep govor.

Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo ohranjate v lepem spominu.

Olgi z družino

ZAHVALA

V 71. letu nas je po dolgotrajni bolezni za vedno zapustila draga mami

DANICA GUČEK
27. 9. 1948 – 3. 10. 2019
Prijateljstva 20, Šentjur

Njeni najbližji se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom za izrečena sožalja, cvetje in darove za cerkev. Posebna zahvala pogrebni službi Perpar, trobentaču in pevcem za lepo petje.

Žalujoči sinovi Viktor, Peter, Robert, Kristjan
in ostali sorodniki

ZAHVALA

Tiho in nepričakovano se je poslovil naš oče in mož

LEOPOLD SEVER

Vsem, ki ste mu izrazili spoštovanje na njegovi zadnji poti, se želimo iskreno zahvaliti. Vaše sočutne besede so bile velika opora ob boleči izgubi. Ohranimo ga v lepem spominu.

Nejc, Rok in Fani Sever

Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Solza, žalost in bolečina.
Zakaj te več ni,
samo spomin še živi,
srce nazaj te hoče,
oziroma ve, da je to nemogoče.

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj, v 55. letu starosti, nas je zapustil dragi

STANKO STRNAD
Vrh pri Višnji Gori 27, Višnja Gora
(16. 05. 1964–14. 09. 2019)

Ob prezgodnji izgubi našega dragega očija, moža in dedja se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem, poslovnim partnerjem, znancem in vsem, ki ste z nami delili žalost ter nam stali ob strani. Hvala vsem za sveče, cvetje, dober namen in svete maše. Hvala vsem, ki ste se prišli od njega posloviti in ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Posebej za zahvaljujemo gospodu župniku Slavku Judežu za lepo poslovilno mašo, višnjegorskemu pevskega zboru, gasilskemu društvu Vrh za lep govor ter Pavlu Grozniku za lepe poslovilne besede. Zahvala tudi pogrebni službi Perpar.

Žalujoči vsi njegovi

CENIK OGLASOV IN POGOJI OGLAŠEVANJA V OBČINSKEM GLASILU KLASJE

KOMERCIALNI OGLASI:

VELIKOST OGLASA (glede na format časopisa A3)	DIMENZIJA (širina x višina)	CENA (EUR) brez DDV
cela stran	271 x 374 mm	440,66
polovica strani	271 x 184 mm	276,33
četrtna strani	160 x 155 mm	144,46
osmina strani	106 x 150 ali 161 x 95 mm	106,03
šestnajstina strani	106 x 70 ali 51 x 140 mm	61,05
»vizitka«	51 mm x 35 mm	31,51
NASLOVNICA*	65 x 31 mm	63,02

* Oglasni prostor na naslovnici je omejen in je na razpolago do zakupa.

- Za večkratno oglaševanje se naročniku prizna popust. Za prvo objavo velja osnovna cena, vsaka nadaljnja objava oglasa je cenejša za 5 % od osnovne cene, do največ 30 %. Za 6 ali več objav se avtomatično upošteva 30 % popust pri vsaki objavi.
- Oglaševalec mora pred objavo posredovati podpisano in žigosano naročilnico, iz katere je razvidno število objav in dimenzije oglasa. Podlaga za izstavitev računa je naročilnica, v primeru naročila šest oz. več objav pa se sklene pogodba o oglaševanju.
- Uredništvo si pridržuje pravico do prilagajanja dimenzij oglasov, ker včasih to zahteva tehnična izvedba postavitve člankov in oglasov v časopisu.
- Izdelane oglase sprejemamo v digitalni obliki (PDF, JPG ...), bodisi po elektronski pošti ali na ostalih digitalnih nosilcih.
- Informacije: (01) 781 21 30, urednistvo@klasje.net

MALI OGLASI:

Mali oglasi so brezplačni in so namenjeni le fizičnim osebam. Uredništvo si pridržuje pravico skrajšanja malega oglasa in spremembe teksta brez obvestila naročnika, če je to zaradi prostorske omejenosti potrebno. Pridržuje si pravico, da zaradi zakonskih obveznosti ne objavi oglasov, ki oglašujejo storitvene dejavnosti.

ZAHVALE:

Fizične osebe lahko objavijo zahvalo ob smrti svojcev, velikosti cca. 100 cm². Zahvala lahko obsega največ 100 besed (cca. 600 znakov) + fotografija. Cena je 13,77 EUR + DDV. Zahvala se lahko odda in plača v sprejemni pisarni občine ali po elektronski pošti.

Tehnični podatki: Naklada: 6.250 izvodov, časopis prejema vsa gospodinjstva v občini Ivančna Gorica brezplačno, format: A3, prepognjen na A4, tisk: barvni, izid: do 10 števil letno, ok za oddajo materialov: po dogovoru, ivančna Gorica, november 2019

"SEVERNA" STRAN

Od kod ime Polževo?

Poglejmo v imenik slovenskih krajev – Polževega ne najdemo. Morda je v telefonskem imeniku, saj je vendar na tem hribu hotel – tudi tu ga ne najdemo, hotel pa je naveden pod oznako Zavrtache št. 6. Prav tako ni poznan pod kašnim starim ledinskim imenom iz prejšnjih stoletij.

Jože Zupančič (selanov) v ruskem ujetništvu 1894 in leta 1969 kot novinar. Dejstvo je, da danes ime Polževo obstaja ter da ga je osvojilo že več dejavnosti in objektov. Tako imamo hotel Polževo, železniško postajo Polževo, Smučarski klub Polž na Polževem, Krevsov tek na Polževem in vsakoletne proslave Dneva državnosti na Polževem. Prvenstveno pa je Polževo znano po zimskih športih in po izletništvu in ne nazadnje tudi po radiu Zeleni val, ki ima na Polževem svoj oddajnik.

Območje Polževega (600 m) se nahaja med vasjo Zavrtache (538 m) v Krajevni skupnosti Višnja Gora (389 m) pod cerkvijo sv. Duha (630 m), ime pa je dobilo sredi tridesetih let prejšnjega stoletja, njegov avtor pa je bil Jože Zupančič – Selanov iz Zavrtache.

Razglednica doma na Polževem, 1934-1942

Menim, da je prav, da se najprej seznanimo, kdo je bil Jože Zupančič, ki je bil sicer naš rojak, danes bi bil občan občine Ivančna Gorica. Rodil se je 1. 3. 1894 v Zavrtach nad Višnjo Goro v trdni Selanovi družini, katerih potomcev ni več v vasi, obstaja le še družinski grob na pokopališču v Višnji Gori. Obiskoval je osnovno šolo v Višnji Gori, kjer je imel dovolj priložnosti, da se je seznanil s pripovedmi o višnjegorskem polžu, priklenjenim z verigo. Tako v osnovi šoli v Višnji Gori, kot kasneje v gimnaziji, ki jo je obiskoval v Ljubljani, je imel priložnost, da se seznanil tudi z literarnimi deli, ki omenjajo višnjegorskega polža. Tako se je ta pojavil že zelo zgodaj v Prešernovi zbadljivki Novi Pegazus: »Višnjanje, kam ste svojga polža djali? Za Pegaza smo pevcem ga prodali«. Ta zbadljivka je bila objavljena kot 5 Sršen v III. Zvezku Čebelica, že leta 1832. Prav tako je tudi Josip Jurčič v Spominih na deda v Novicah leta 1863 objavil pripoved o »priklenjenem polžu« v Višnji Gori. Vsekakor so te pripovedi o »Višnjegorskem polžu« ostale mlademu Jožetu v spominu za vse življenje in tudi vplivale na njegovo zamisel o poimenovanju območja nad rojstno vasjo in pod cerkvijo sv. Duha.

Jože je bil že kot sedmošolec gimnazije mobiliziran v avstro-ogrsko vojsko ter je ves vojni čas kot vojni ujetnik preživel v Rusiji, iz katere se je vrnil šele leta 1922. Po diplomi Pravne fakultete Univerze v Ljubljani se je zaposlil v uredništvu »Slovenskega naroda«, kjer je zaradi izrednih novinarskih sposobnosti napredoval nazadnje do glavnega urednika. V času II. svetovne vojne je bil kot aktivist OF interniran v taborišče Dachau. Njegova specialnost pa je bila prevajanje del svetovnih pisateljev v slovenščino. Tako je pred vojno prevedel 59 romanov, po drugi svetovni vojni pa še 78, med njimi, kot prvi Slovenec tudi »Dobrega vojaka Švejka«. Po vojni je sicer deloval v uredništvih »Ljudske pravice«, »Ljubljanskega dnevnika« in »Dela«, kjer je bil leta 1962 upokojen. Smrtno se je ponesrečil 29. julija 1969, ko je bil na dopustu na Malem Lošnju, kjer je nesrečno padel po ostrih skalah ob morju.

Smučanje na Polževem, zima 1929/1939 (na fotografiji, ki jo je posnel Jože Zupančič tudi Edo Turnher, Ludvik Fedran in Josip Rus)

Med obema vojnama je Jože Zupančič pogosto hodil domov v Višnjo Goro in Zavrtache. Tako se je leta 1928 seznanil s sodnikom dr. Jožetom Rusom, učiteljem Edom Turnherjem in ing. Ludvikom Fedranom, s katerim so skupaj smučali, najprej na Farovškem hribu, nad sedanjo avtocesto v Višnji Gori. Kot poznavalec terena okrog Zavrtache pa jim je kasneje odkril smučarske

terene okrog cerkve sv. Duha ter to področje poimenoval Polževo. Kot novinar je v časopisnih člankih propagiral turistične lepote Višnje Gore ter se tudi aktivno vključil v odbor za izgradnjo smučarskega doma na Polževem, ki je bil zgrajen leta 1934. Kot izhaja iz kronike župnije Višnja Gora, je dom blagoslovil 6. januarja 1935 ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman, ki se je

pripeljal iz Ljubljane z vlakom, skupaj z 200 smučarji. V času gradnje doma je bila tudi preurejena lokalna pot s Peščenika, skozi Pristavo in Zavrtache do Polževega tako, da je bil po njej mogoč tudi avtomobilski promet.

Dom Polževo so požgali italijanski okupatorji 7. julija 1942, kot tudi zasebno gostišče, ki je bilo takrat pod cerkvijo sv. Duha. Sedanji dom oziroma hotel je bil zgrajen leta 1953, ko je bila zgrajena tudi makadamska cesta od Nove vasi do Polževega, ki je bila kasneje asfaltirana.

Ime Polževo je tako pojasnjeno, lepo pa bi bilo, če bi Jože Zupančič za svoje turistično delovanje in poimenovanje tega območja na Polževem dobil primerno spominsko obeležje.

Nasvidenje na Polževem!

Franc Godeša iz Višnje Gore

Viri:

- *Prašne ceste*, Miran Satler, Ljubljanski dnevnik, 1974,
- *Zbornik Občine Grosuplje*, 1970,
- *Zapiski iz življenja dr. Josipa Rusa*, 1992, *Enciklopedija Slovenije* – 15.

237. rekord:

Najobsežnejša zbirka sestavljanek

Janeza Bijeca iz Šentvida pri Stični poznamo kot spretnega mojstra najrazličnejših ročnih del. Njegove delovne sposobnosti so bile nekoliko onemogočene pred leti, ko se je moral invalidsko upokojiti, a to še ne pomeni, da ostaja Janez v brezdelju. Pred kakšnimi trinajstimi leti je bolj po naključju dobil v roke sestavljanke, t. i. »puzle«. Kdo jih ne pozna! Ker jo »ta mladi« niso sestavili do konca, jo je Janez dokončal in pri tem očitno odkril svoj hobi. Sledile so nove in nove škatle s koščki sestavljanek in ob njegovi 60-letnici se je med darili znašlo že nekaj škatel sestavljanek. Janez se je sestavljanju popolnoma predal. Njegov »delovni pult« je mizica velika približno meter krat meter, z lučko in obvezno glasbeno spremljavo. Ure in ure potrpežljivega zlaganja za Janeza pomenijo izziv, in ko se enkrat loti, zlepa ne odneha. Seveda je pri tem važen sistem. Janez pravi, da je najprej potreben temeljit ogled slike, nato loči koščke po barvah in se loti sestavljanja posameznih elementov iz slike. Na koncu pa te posamezne manjše dele slike združi skupaj. Do zdaj je sestavil že 92 sestavljanek, največ velikih med 1000-3000 koščkov, najdejo se tudi take 5000-8000 koščkov, dve njegovi rekorderki pa imata po 18.000 koščkov, kar pomeni, da vsaka sestavljena meri 3 krat 2 metra. Janez pa odkrito prizna, da mu že leta ne uspe sestaviti modrega neba nad New Yorkom. Pa nič zato. Mi mu pod sinjim šentviškim nebom izrekamo nov Klasjev rekord za najobsežnejšo zbirko dokončanih sestavljanek. To je skupaj kar 148.000 sestavljenih koščkov! Čestitke! Janez mi je mimogrede tudi povedal, da je to sicer že njegov tretji Klasjev rekord. Janez še skromno dodaja, da z veseljem ustreže, če ima kdo doma škatlo »puzel« pa nima časa, ali spretnosti, da bi jo sestavil. Kakšno svojo umetnino tudi z veseljem podari, še bolj pa bo vesel, če mu bo uspelo ob kakšni priložnosti pripraviti razstavo sestavljanek.

Velikanka ima posebno mesto na steni v garaži

Janez je za ovekovečenje rekorda moral svoje sestavljanke razstaviti kar na bližnjem šolskem igrišču

Matej Šteh